

Giới thiệu Quỷ Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm

Truyện: Quỷ Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm

Thể loại: huyền huyền hay, xuyên không nữ cường

Tác giả Mộc Khinh Yên

Nội dung truyện: “Cơ, sao Hách Liên Dục lại không đi làm?” Về mặt Lâm Vy rất hiếu kỳ, trước mắt hiện lên cảnh ngày nhỏ cô cùng Tiểu Cơ lần đầu tiên đi trộm vật trong truyền thuyết của thôn Vu Bà, gặp thiếu niên Hách Liên Dục mặc trang phục cổ đại ở giao lộ, Lâm Vy sợ hãi đứng nguyên tại chỗ, hoa khô của trường Hiệu Hảo đứng trước Hách Liên Dục giống như gặp phải quỷ.

Thiếu niên lạnh lùng xinh đẹp, thậm chí còn có điểm tà mị, toàn thân mặc bộ đồ màu trắng cô đơn đứng ở đồng cỏ hoang. Gió đêm khe thổi, ánh trời chiều nhuộm bầu trời phía tây thành một vùng sắc đỏ bao la, cũng nhiễm đỏ luôn bóng dáng lạnh lùng của thiếu niên.

Lâm Vy vẫn không nhúc nhích, chỉ biết ngơ ngác đứng yên tại chỗ, mặc cho cỏ dại đánh vào gò má đau rát.

Chỉ có thiếu niên nhìn thấy Mặc Tiểu Cơ, băng sương trong mắt tan chảy trong phút chốc, con ngươi đen như mực phát ra ánh sáng xinh đẹp khiến Lâm Vy không mở được mắt.

Bạn đang đọc truyện *Quỷ Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Khuynh Quốc Khuynh Thành

Edit + Beta: Dục

Lúc đó đồng hồ chỉ đến sáu giờ, Mặc Tiểu Cơ mặc bộ đồ công sở màu trắng xinh đẹp bước nhanh rời khỏi tòa cao ốc Hằng An rất đúng giờ, đứng ở trên bậc thang nhìn bóng chiều tà dần biến mất ở đường chân trời, một mảnh trời màu đỏ hỗn độn thành một đường.

Mặc Tiểu Cơ hít một hơi thật sâu, đứng trên cầu thang, lấy từ trong túi ra một đôi giày thể thao dự bị, cúi người, cởi giày cao gót ra. Trên mặc đồ công sở, dưới chân là đôi giày thể thao, thật chà ra làm sao cả.

“Cơ, lại muốn trở về thôn Vu Bà của cậu sao?” Một giọng chế nhạo vang lên sau lưng.

Mặc Tiểu Cơ quay đầu lại, thì ra là đồng nghiệp kiêm bạn cùng lớp – Lâm Vy.

Mặc Tiểu Cơ cười cười, làm mặt quỷ với Lâm Vy “Thôn Vu Bà làm sao, soái ca của thôn Vu Bà làm sao có thể lọt vào mắt thần của Lâm đại mỹ nhân được.”

Vừa nghe đến soái ca, trông mặt Lâm Vy lập tức sáng ngời.

“Cơ, sao Hách Liên Dục lại không đi làm?” Về mặt Lâm Vy rất hiếu kỳ, trước mắt hiện lên cảnh ngày nhỏ cô cùng Tiểu Cơ lần đầu tiên đi trộm vật trong truyền thuyết của thôn Vu Bà, gặp thiếu niên Hách Liên Dục mặc trang phục cổ đại ở giao lộ, Lâm Vy sợ hãi đứng nguyên tại chỗ, hoa khô của trường Hiệu Hảo đứng trước Hách Liên Dục giống như gặp phải quỷ.

Thiếu niên lạnh lùng xinh đẹp, thậm chí còn có điểm tà mị, toàn thân mặc bộ đồ màu trắng cô đơn đứng ở đồng cỏ hoang. Gió đêm khe thổi, ánh trời chiều nhuộm bầu trời phía tây thành một vùng sắc đỏ bao la, cũng nhiễm đỏ luôn bóng dáng lạnh lùng của thiếu niên.

Lâm Vy vẫn không nhúc nhích, chỉ biết ngơ ngác đứng yên tại chỗ, mặc cho cỏ dại đánh vào gò má đau rát.

Chỉ có thiếu niên nhìn thấy Mặc Tiểu Cơ, băng sương trong mắt tan chảy trong phút chốc, con ngươi đen như mực phát ra ánh sáng xinh đẹp khiến Lâm Vy không mở được mắt.

Khóe miệng thiếu niên chậm rãi kéo một đường thành nụ cười dịu dàng, khiến Lâm Vy chân động không thể lùi về phía sau được, trong lúc đó, cô đột nhiên nhớ tới người xưa có câu “Nhất tiểu khuynh thành, tái tiểu khuynh quốc”

Bạn đang đọc truyện *Quỷ Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Hồ Khổ Tình

Edit + Beta: Dục

Từ đó, Lâm Vy suy sụp, giống như bị lửa tình thiêu đốt, đối với những nam sinh khác đều có sức miễn dịch mạnh mẽ, chỉ còn duy nhất Hách Liên Dục, dù chỉ là nghe được một chút ít tin tức của anh từ miệng Mặc Tiểu Cơ, cũng khiến tim cô đập loạn nửa ngày.

Mặc Tiểu Cơ nghe Lâm Vy ngổ ngàng nói những chuyện giống nhau, liền quay sang khinh thường “Đi làm? Cha của Hách Liên Dục còn không cho phép anh ấy ra khỏi thôn, chứ đừng nói đến việc đi làm, huống hồ anh ấy không đi học, liệu có thể tìm việc gì làm đây!”

Lâm Vy thoáng một cái đã không còn tinh thần, lắc đầu, một người con trai tốt như vậy lại mù chữ, chỉ là...cho dù anh có mù chữ, thì trong lòng cô cũng không dứt ra được.

Mặc Tiểu Cơ cắt gầy cao gót vào trong túi, vẻ mặt cười xấu xa nhìn Lâm Vy đang ngơ ngác, búng một cái lên trán Lâm Vy “Có phải trong lòng đang suy nghĩ đến chuyện xấu xa gì không, hã! Nam diễn viên là anh Dục của mình đúng không!”

Lâm Vy bị Mặc Tiểu Cơ nhìn thấy tâm sự, không chỉ không đỏ mặt, ngược lại còn bày khuôn mặt thanh tú nhỏ nhắn đến trước mặt Mặc Tiểu Cơ, biểu tình lầy lợm “Cơ, Cơ Cơ tốt, cậu không thể đưa mình tới thôn Vu Bà của cậu nhìn anh Dục của tớ một chút được sao?”

Mặt Mặc Tiểu Cơ lập tức đen lại, cô ghét nhất là bị Lâm Vy gọi thành Cơ Cơ, nhìn xung quanh, cũng may không ai nghe được. Khuôn mặt có chút ửng đỏ gập gáp, khiến cho người ta nhận định lại đưa ra vô số nghi ngờ và ánh mắt không có ý tốt.

Nhiu mày “Không nói nữa, không phải cậu không biết bà nội mình, người già trong thôn Vu Bà, còn có chú Hách Liên nữa.” Mặc Tiểu Cơ rùng mình một cái “Nghĩ đến mình lại thấy sợ.”

Lâm Vy nghe Mặc Tiểu Cơ nói cũng không khỏi nổi da gà, trong đầu hiện lên gương mặt với vết sẹo dữ tợn của ông chú, tình yêu tuy mãnh liệt, nhưng mạng sống quan trọng hơn.

Mặc Tiểu Cơ thấy tia sáng cuối cùng sắp tan biến ở cuối chân trời, liền khoát tay với Lâm Vy, xoay người bước nhanh còn ngơ ngác bên cạnh tòa cao ốc.

Một đám mây ngũ sắc lấp lánh trên phố, người đi đường đông đúc. Con đường rộng lớn này tượng trưng cho khu thương mại cũng như khu du lịch dành cho người tham quan của thành phố khá phồn hoa này.

Phía nam tòa cao ốc này có một hồ nước tự nhiên, nó có một cái tên nghe rất ưu thương: Hồ Khổ Tình. Nước hồ trong suốt, bên bờ là cây cỏ rậm rạp.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Không Khí Quỷ Dị (1)

Edit + Beta: Dục

Nói chung là có rất nhiều người không thể lý giải được, đi qua tòa cao ốc Hằng An yên tĩnh cao nhất thành phố, dọc theo con đường nhỏ vắng vẻ, bạn sẽ thấy...một cảnh tượng khác.

Cỏ hoang rậm rạp, những tảng đá lớn kỳ dị lồm chồm, cỏ thụ mọc tán loạn. Ở giữa những thứ này là những ngôi nhà gỗ thấp bé cũ nát, chẳng khác gì bày binh bố trận, xếp thành một trận pháp quái dị.

Lúc này, Mặc Tiểu Cơ đã đi vào trong

Mặc Tiểu Cơ thở hắt hắt, dùng sức giẫm lên mớ cỏ hoang mọc loạn, đi qua những cỏ thụ ngàn năm cành lá rậm rạp, dưới chân là cái hố có nhiều tầng đã vỡ đàng hặn, nhiều lần cô sụt chút là rơi xuống đó.

Hiện tại cô thật nhớ những điều mình đã quên khi bắt đầu đi học mười mấy năm trước, không một ngọn cỏ chính là con đường nhỏ ruột dê, đáng vẻ hiện

tại là...”Ai nha, không ngờ mới bị cô quệt qua một chút, mà hai má đã đau nhói rồi.”

“Giẫm chết chúng mày, giẫm chết chúng mày!” Về mặt Mặc Tiểu Cơ hung hăng giẫm đấm cô lau tới khi nát gần hết mới dừng.

Tia sáng phía cuối chân trời cũng sắp biến mất, mồ hôi lạnh cũng bắt đầu chảy trên trán Mặc Tiểu Cơ.

Tuy nói đây là nơi cô lớn lên, nhưng vẫn không quen với nơi hoang vắng này.

Lúc cô còn nhỏ, nơi này là núi hoang vắng chưa khai phá, cỏ thụ che kín trời.

Côn trùng rắn rết đầy rẫy, ngay cả hổ báo cũng thường xuyên xuất hiện. Mọi người trong thôn của cô đều sống trong rừng, không qua lại với thế giới bên ngoài.

Nhưng từ khi phá đi, ở đây dần dần có người ở, cũng bởi vì phong cảnh ở đây quá tuyệt mỹ, lại có hồ Khổ Tình độc nhất vô nhị, dần dần được nhà nước xem trọng, phát triển thành thành phố du lịch hạng trung. Thôn bọn họ sống trong rừng rậm ngút trời, cũng bị buộc phải sống bên cạnh thành phố.

Mặc Tiểu Cơ rất thích sự thay đổi như thế, nhưng dần dần mặt mày bà nội với các chú trong thôn trở nên cau có, họ ghét những người xa lạ tò mò về thôn, tiết lộ lối sống cổ xưa của họ.

Trời càng lúc càng tối, bước chân của Mặc Tiểu Cơ cũng nhanh hơn rất nhiều, cô không muốn trước khi trời tối hẳn vẫn ở rong khu rừng rậm khiến người ta sợ tóc gáy này.

Mỗi lần ở...trong khu rừng này, Mặc Tiểu Cơ đều có cảm giác có người đi theo phía sau mình, loại cảm giác dựng tóc gáy này, nhất định là đã có nhiều người trải qua, được biết là ở một số nơi quái dị, ví dụ như bệnh viện, ví dụ như ký túc xá ở trường học nghe nói là nơi xảy ra nhiều chuyện quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Không Khí Quỷ Dị (2)

Edit + Beta: Dực

Tóc gáy Mặc Tiểu Cơ dựng đứng lên theo những tưởng tượng kinh khủng tràn vào trong đầu, đầu cô “oanh” một tiếng, ừ cả người toát mồ hôi lạnh.

Hiện tại cô có cảm giác dường như có tiếng bước chân rất nhỏ phía sau mình, cô nhanh nó cũng nhanh, ô chậm nó cũng chậm.

Mặc Tiểu Cơ đột nhiên quay đầu lại, ngoài trừ một mình cô, không còn một ai khác, ngay cả một con chim cũng không có, điều này khiến cô thất vọng, đôi khi cô mong muốn phía sau có cái gì đó, như vậy còn tốt hơn cảm giác mơ hồ này nhiều, lo sợ...một con ma nữ, còn không đáng sợ bằng tự mình dọa mình.

Từ nhỏ bà nội đã từng nói, khi đi trên đường vào ban đêm đừng quay đầu lại, bởi vì trên vai mỗi người đều có chiếc đèn sinh mệnh, quay đầu một lần đèn sẽ tắt một cái.

Mặc Tiểu Cơ bắt đầu có cảm giác lạnh vai trái, cô nghĩ chắc là ma nữ muốn bò lên vai trái, sau đó...

Mặc Tiểu Cơ vì chính những tưởng tượng của mình mà bật ra tiếng cười nhạt.

“Ha ha ha ha” Tiếng cười nhạt.

Mặc Tiểu Cơ mơ hồ nghĩ trong lúc cười, cũng có một tiếng cười nhạo hỗn loạn phát ra, tuy rằng âm thanh rất nhỏ, nhưng...đó là tiếng cười.

Tiếng cười của cô êm dịu, mà tiếng cười kia lại bén nhọn giống như tiếng máy móc ma sát.

Nhất định là có người ở phía sau.

Mặc Tiểu Cơ quay đầu lại một lần nữa, phía sau vẫn không có ai.

Cơ Mặc Tiểu Cơ quay đầu lại, cô mới ảo não phát hiện nhìn về vai bên phải. Theo cánh nói của bà nội, thì ngọn đèn sinh mệnh bên vai phải cũng đã tắt rồi.

Tuy rằng cô không tin...chuyện quỷ thần, nhưng ở nơi đáng sợ thế này, cô vẫn cố gắng không phạm phải những điều kiêng kỵ cổ xưa.

Nếu như những lời kia là truyền thuyết từ xa xưa truyền lại, thì nó luôn luôn là thuyết pháp.

Ví dụ như, mười hai giờ đêm không nên soi gương chải tóc. Ngay cả nhiều người hay cười nhạo cũng không dám làm chuyện đó lúc nửa đêm.

Ví dụ như bút tiên, nghĩ tới thật đáng sợ, chứ đừng nói tới chơi. Những chuyện quái dị như vậy ít dính vào thì tốt hơn.

Hai bên vai Mặc Tiểu Cơ bắt đầu lạnh buốt, khó chịu giống như bị dội nước đá.

Mặc Tiểu Cơ tự cười nhạo bản thân, nhưng bước chân lại nhanh hơn.

Khu rừng nguyên thủy rậm rạp như vậy, nhưng không có bất kỳ một loài chim nào, ngoại trừ con cú mèo có tiếng kêu giống tiếng trẻ con khóc ngày đó, Mặc Tiểu Cơ vừa nghĩ tới con cú mèo hay đậu ở cái cây gần cửa sổ phòng cô kêu mỗi đêm, cô hận không thể bắt nó đánh một trận.

Cô lại cảm giác được phía sau có tiếng bước chân rõ ràng truyền tới màng nhĩ đi thẳng vào não cô.

Tiếng bước chân rất nhỏ giống như không có động tĩnh gì, nhưng nhất định là có.

Cảm giác càng ngày càng rõ ràng hơn, dường như trong không khí ở khu rừng ẩm ướt này cô ngửi được một mùi hương thơm ngát không thể tả được, ngọt ngào, lại có một chút đắng chát, giống như mùi nấm mốc tản ra từ dụng cụ thời xưa.

“Ai đi theo tôi? Mau ra đây!”

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Tiếng Bước Chân Quy Dị

Edit + Beta: Dục

Mặc Tiểu Cơ khi ngồi yên thành trong không khí, đi vào trong rừng rậm, tạo ra tiếng vang nhỏ, trong tiếng vang của bản thân Mặc Tiểu Cơ nghe được tiếng hùa theo rất giống giọng cô, sau đó là tiếng cười nhạo rất nhỏ.

Thần kinh Mặc Tiểu Cơ lại căng ra, nhưng không giữ yên lặng... chuẩn bị kêu lên lần thứ hai.

Khi còn bé, thỉnh thoảng cô cũng có cảm giác bị người khác theo dõi, nhưng chưa từng có cảm giác chắc chắn người đó tồn tại như bây giờ, hay là không phải người, mà là... quỷ. Quỷ hồn chết oan trong khu rừng này, trên chóc cô gái nhất gan, trên đường dài đi đầu thai.

Tóc gáy của Mặc Tiểu Cơ lại dựng ngược lên vì tưởng tượng đáng sợ của mình.

Tiếng bước chân dường như càng thêm nặng, hẳn là biết Mặc Tiểu Cơ đang hoảng sợ mà làm lớn lên.

Mặc Tiểu Cơ đảo mắt, cô muốn nương theo ánh trăng, nhìn thử xem đối phương ở đâu. nhưng, Mặc Tiểu Cơ lại thất vọng, trên mặt đất ngoại trừ bóng người mờ nhạt như có như không của cô, thì chẳng có gì.

Cái bóng, lúc đầu Mặc Tiểu Cơ cũng không có cảm giác được cái bóng có gì đó không đúng, nhưng nhìn rõ hơn một lần nữa, cô phát hiện có chút quái dị.

Ví dụ như, trên đầu cô hiện ra một cặp sừng, bụng đột nhiên to lên, sau đó, mất một chân.

“A!” Mặc Tiểu Cơ sợ hãi kêu lên một tiếng, nhanh chân bỏ chạy.

Trong lòng Mặc Tiểu Cơ bắt đầu hung hăng nguyên tủa anh Dục, hôm nay anh lại không đến đón cô lúc tan tầm.

Anh Dục rất ít khi thất hứa, ngay cả khi trời mưa.

Có đôi khi cô nghĩ, anh Dục có khi nào gặp phải cảm giác kỳ quái như thế này không.

Trời dần tối đen, tiếng côn trùng trên cây vang lên ngày càng dày, Mặc Tiểu Cơ càng rung mình hơn. Đến mức chính cô cũng nghe thấy tiếng thở dốc như trống. Nếu như để bà nội biết, nhất định sẽ chế nhạo cô.

Mặc Tiểu Cơ dùng sức áp chế hơi thở hỗn loạn của mình, không có gì đáng sợ cả, trên thế giới này căn bản là không có ma quỷ, nói tới nói lui, nhưng da đầu cũng không nhịn được mà tê dại.

Tiếng bước chân kia dường như đã dừng lại, trong tiếng bước chân của mình đã không thể nghe ra tiếng bước chân không phù hợp kia rồi.

Mặc Tiểu Cơ nghĩ nó đã đi rồi! Rất nhiều lần gần tới thôn, tiếng bước chân đó sẽ ngừng lại.

Thần kinh của Mặc Tiểu Cơ một lần nữa hết sức chăm chú để ý động tĩnh xung quanh, cho dù chạy nhanh, có thể làm cho tim cô nhảy lên tận họng, ép hơi thở cô càng nặng nề hơn.

Đây là, trong bụi cây đột nhiên lóe lên một bóng người, thần kinh cô vốn đã yếu, thoáng cái đã hoảng sợ không thể chịu nổi, lập tức ngã ngồi xuống đất.

“Tiểu Cơ!” Một giọng khàn khàn trầm thấp vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Thôn Xón Quỷ Dị

Edit + Beta: Dục

“Chú Hách Liên!” Mặc Tiểu Cơ nghe được giọng nói quen thuộc, biết là chú Hách Liên tới đón. Tuy rằng mặt chú Hách Liên đầy những vết sẹo dữ tợn, luôn là ngọn nguồn những cơn ác mộng của Mặc Tiểu Cơ, nhưng ở khu rừng cổ thụ hoang vu này, chú Hách Liên xuất hiện, khiến cho cô họng Mặc Tiểu Cơ khôi phục lại bình thường.

Chú Hách Liên yên lặng liếc mắt nhìn Mặc Tiểu Cơ, cũng không nói thêm gì, xoay người rời đi.

Mặc Tiểu Cơ đối với chú Hách Liên lạnh lùng trước mặt đã thành thói quen, chú ý đi theo phía sau chú Hách Liên, tuy rằng vẫn muốn hỏi chú Hách Liên vì sao anh Dục không tới đón cô, nhưng mà quên đi, có thể khiến chú Hách Liên mở miệng, Mặc Tiểu Cơ còn không biết nữa là.

Đi tới đầu thôn, chú Hách Liên dừng lại.

Cả thôn đều dùng những đại thụ che trời làm thành một bức tường kín không một kẽ hở. Những người khác nhất định là chưa từng nhìn thấy bức tường nào như vậy, mấy trăm cây đại thụ che trời tập trung lại một chỗ, không biết người trồng lúc đó làm thế nào để chúng có thể sinh trưởng gần nhau như thế.

Làng chỉ có một cửa vào, chú Sung Quân làm lối vào thôn duy nhất trên một cây lớn

Cả người mặc áo ngắn tay màu đen, con ngươi lạnh lùng nghiêm nghị, cầm một cái khăn lau màu đen, cẩn thận lau chùi cây đao găm trong tay, con dao găm lóe sáng, ngày nào chú Sung Quân cũng lau như vậy đến mức ngay cả đầu tóc cũng có thể soi được.

“Chú Sung Quân” Mặc Tiểu Cơ lễ phép gọi.

Đôi mắt phượng của chú Sung Quân mê mẩn nhìn đao găm lóe sáng trong tay, coi Mặc Tiểu Cơ như người vô hình.

Mặc Tiểu Cơ chỉ nhún nhún vai, dù sao thì từ nhỏ cô đã quen sống trong thôn toàn những người kỳ quái làm việc kỳ quái rồi.

Nhưng mà Mặc Tiểu Cơ vẫn muốn biết lúc chú Sung Quân cười lên có phải cũng đẹp như anh Dục không, nói không chừng lúc cười lên còn đẹp hơn cả anh Dục, chỉ tiếc là từ nhỏ đến lớn Mặc Tiểu Cơ chưa từng thấy chú Sung Quân cười. Xem ra mặt chú Sung Quân từ sáng đến tối đều giống như băng ngàn năm vậy.

Mặc Tiểu Cơ thở dài, từ giữa thân cây đi vào trong thôn.

Cổ thụ trong thôn vẫn xanh tốt, cảnh lá xum xuê, vài căn nhà gỗ nhỏ lác đác dưới tán cổ thụ.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bà Nội Vu Bà

Edit + Beta: Dục

Rất ít người lạ tới đây, vào thôn, không có người trong thôn dẫn đường, nhất định sẽ lạc đường, rõ ràng là căn nhà gỗ ngay trước mắt, rõ ràng là chỉ cần đi vài bước là có thể tới, nhưng lại không thể đi tới căn nhà gỗ, Mặc Tiểu Cơ sống ở đây hai mươi năm, đôi khi cũng bị lạc ở bên trong không ra được.

Mặc Tiểu Cơ đi đến trước phòng mình dưới tán cây tùng mà vỏ cây đã loang lổ, thấy bà nội khom người, vừa thành kính quỳ gối giữa căn nhà gỗ cứng hương khói trước cái bàn gỗ dài.

Tóc trên đầu đã bạc hết, hỗn loạn giống như mở một nồi nước sôi, phân tán khắp nơi. Bên dưới mái tóc rối bù, trên khuôn mặt già nua đầy những nếp nhăn so với cây tùng còn nhăn nhoe hơn. Trong bàn tay gầy như cây củi nắm một cây gậy đầu lâu phát sáng, giống như hình tượng Vu Bà ở Châu Âu ở thế kỷ mười tám.

“Tiểu Cơ”

Mặc Tiểu Cơ nhìn không chớp mắt bà nội cầm cây gậy, run rẩy đứng lên, sâu dưới hốc mắt, là ánh mắt màu xám dữ dội giống như ánh mắt cá chết, mang theo chút quý dị không thể nói nên lời, nhìn chăm chăm Mặc Tiểu Cơ đang đứng bên cạnh cây tùng.

Từ nhỏ đến lớn, Mặc Tiểu Cơ vẫn không thể giải thích được cái nhìn này của bà nội.

Ví dụ như, cho dù cô lên lút đứng ở góc nào trong sân, bà nội cũng có thể biết cô về nhà. Có đôi lúc cô nghĩ, không chừng bà nội thật sự là một vu bà.

Ánh mắt bà nội nhìn Mặc Tiểu Cơ càng lúc càng quý dị, tuy rằng từ nhỏ Mặc Tiểu Cơ đã quen với ánh mắt này của bà nội, nhưng bản thân cũng bị nhìn đến mức nổi da gà. Nhớ tới những bạn cùng lớp tò mò về thôn, cũng bị ánh mắt khủng bố của bà nội dọa chạy, các bạn nữ đó trăm miệng một lời, ánh mắt giống như cá chết, cảnh bà nội nhìn người ta lúc đó giống như một Vu Bà muốn ăn tươi nuốt sống.

Mặc Tiểu Cơ dưới ánh mắt bức bách của bà nội cũng không quấy rầy, đi thẳng vào trong nhà gỗ, cởi giày, ngoan ngoãn quỳ xuống trước bàn nhỏ giống bà nội, ánh mắt bắt đầu lặng lẽ nhìn chăm chú, nhìn mấy văn kiện treo trên bên bức ảnh

Sao vậy, hán cũng không phải thần tiên, còn hại Mặc Tiểu Cơ cô hằng ngày phải đập đầu dâng hương, trong lòng Mặc Tiểu Cơ đem mười tám đời tổ tông hán ra nể một trận.

Người này có điểm nào giống thần tiên, ngoại trừ khuôn mặt dễ nhìn hơn người thường một chút.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Thiều Niên Tà Ác

Edit + Beta: Dục

Khuôn mặt tuần mã, tóc mai mày kiếm, khóe mắt dài hẹp, hai tròng mắt đen nhánh mang theo tà khí, ngẩng đầu về phía trước, sống mũi thẳng đẹp, môi mỏng như ngọc, tóc đen nhánh dùng trâm vấn lên, trên người mặc cẩm bào phiêu dật trắng như tuyết, hông đeo dây lưng cũng màu trắng.

Mặc Tiểu Cơ thừa nhận, so với anh Dục, hán còn tuần mã tà khí hơn vài phần, nhưng, hán là thần tiên sao? Giống sao? Cùng lắm là giống một công tử bột ăn không ngồi rồi. Mặc Tiểu Cơ cũng chỉ dám than thở hai câu này trong lòng, đánh chết cô cũng không dám nói ra, bà nội không đem cô ra ăn sống mới lạ.

Không biết bà nội còn bao nhiêu bức hình quý giá như vậy, bình thường lau lau chùi chùi, cô chỉ có một lần phạm phải tội hám trai, muốn xem bản chất hán có cái gì giống thần tiên một chút, đã bị bà nội nhốt trong phòng hai ngày, nếu cô không được anh Dục đưa cơm cho, thì cô đã chết đói rồi.

Trong lòng Mặc Tiểu Cơ đang hung hăng mắng hán thêm vài câu, lại nghe thấy giọng nói già nua của bà nội “Ăn cơm!”

Mặc Tiểu Cơ đứng lên, nhả răng há miệng lấy tay xoa xoa đầu gối đau nhức của mình.

Vừa ngẩng đầu lên đã thấy ánh mắt lạnh lẽo của bà nội, Mặc Tiểu Cơ lập tức thoáng cười ngây ngô lễ phép, bà nội chỉ nhìn cô một cái, sau đó xoay

người đi vào gian nhà phía tây.

Mặc Tiểu Cơ đi theo đỡ bà ở phía sau, trong lòng không ngừng kêu khổ.

Đây là phòng ngủ, ngày thường nó cũng là phòng ăn, đồ đạc trong phòng vô cùng đơn giản. Ngoài từ cái giường gỗ mắc màn trắng, ở góc tường có một cái rương gỗ hoa văn màu đen, trong phòng cũng chỉ còn cái bàn vuông làm bằng gỗ.

Theo vào phòng, mắt Mặc Tiểu Cơ vẫn nhìn chăm chăm vào cái rương gỗ, đó là bảo bối của bà nội, Mặc Tiểu Cơ cô muốn đụng một ngón tay vào cũng dùng có mơ. Cho dù muốn nhìn một chút cũng khó, ngoại từ lúc ăn cơm, ngay cả cái cửa của phòng này cô cũng dùng móng bước vào.

Từ nhỏ đến lớn, có vô số lần Mặc Tiểu Cơ tưởng tượng mỗi Vu Bà đều có một cái chổi, hay là một bảo bối quý giá, tiếc là, bà nội luôn dùng cái khóa rất lớn khóa chắc lại. Chỉ có một lần, bà nội quên khóa rương lúc Mặc Tiểu Cơ mười lăm tuổi.

Mặc Tiểu Cơ nhớ rất rõ, ngày đó trong rừng xảy ra chuyện gì, bà nội cùng với tất cả các chú bác trong thôn đều đi vào rừng rậm, chỉ có cô và anh Dục ở lại. Mà trong lúc bà nội vội vàng lại quên khóa rương. Mặc Tiểu Cơ tận dụng thời cơ vào phòng mở cái rương thần bí ra.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Hách Liên Dục

Edit + Beta: Dục

Kết quả, Mặc Tiểu Cơ thất vọng phát hiện ở bên trong chỉ có một bộ đồ màu trắng cổ xưa, còn có một thanh chùy thủ lộng lầy, thanh chùy thủ đó nạm đầy đá quý ngũ sắc khiến mắt Mặc Tiểu Cơ sáng lên, Mặc Tiểu Cơ định cầm thanh chùy thủ lên xem một chút, xem. . . đá quý này có phải là thật không, đã bị Hách Liên Dục kinh hoàng kéo ra.

Nhớ lúc đó, ngay cả mặt Hách Liên Dục cũng trắng bệch ra như bạch ngọc, dùng sức kéo Mặc Tiểu Cơ ra phía sau nhà anh, nhìn tứ phía, dùng sức thở hắt ra một hơi, hai tròng mắt đen nhánh mê hoặc, rất nghiêm túc nói với Mặc Tiểu Cơ “Ngán vạn lần đừng để bà nội em biết là em đã mở cái rương đó ra, em phải nói với bà nội là em ở nhà anh suốt, chưa có rời khỏi.”

Mặc Tiểu Cơ chưa bao giờ thấy Hách Liên Dục nghiêm túc như vậy, cô lặng lẽ gật đầu. Bởi vì khuôn mặt sợ hãi của Hách Liên Dục, Mặc Tiểu Cơ giữ bí mật này, đây cũng là bí mật lớn nhất của hai người.

Trong khi đó, Mặc Tiểu Cơ nghĩ, nếu như bà nội biết chuyện cô mở cái rương, thì sẽ thế nào.

Cô có hỏi Hách Liên Dục, con người đẹp đẽ của Hách Liên Dục gần như trở nên ảm đạm trong nháy mắt, hắn chỉ nói mỗi một câu “Bà sẽ giết em!”

Sau đó Hách Liên Dục gắt gao ôm Mặc Tiểu Cơ, nói rất nhỏ, giọng như đang cầu xin “Tin anh đi, Tiểu Cơ, đừng nói cho bà em, cũng đừng nói cho bà chúng ta thường gặp mặt, nghe anh đi, rồi sau này em sẽ hiểu, nhưng bây giờ đừng hỏi anh vì sao. Bởi vì ngay cả anh cũng không biết giải thích cho em thế nào. Nhưng, anh chỉ muốn nói cho em biết, giết người là một chuyện rất nhẹ nhàng.”

Có lẽ Hách Liên Dục phát hiện ra ngữ khí của mình làm Mặc Tiểu Cơ hoảng sợ, liền động viên cô “Yên tâm! Anh sẽ không để bất cứ ai làm em tổn thương!”

Mà Mặc Tiểu Cơ cũng chỉ biết ngơ ngác nhìn Hách Liên Dục, cô cho rằng anh Dục bị choáng, đây không phải xã hội đen độc ác, đây là thế kỷ 21 tươi sáng.

Suy nghĩ nhẹ nhàng của Mặc Tiểu Cơ lại trở lại.

Trên bàn vuông đặt hai cái đĩa to đựng cái gì đó đen sì sì, Mặc Tiểu Cơ cố gắng mở to hai mắt cũng không nhìn ra nó là cái gì, điều này khiến Mặc Tiểu Cơ chán vô cùng, không biết ăn cơm vào rồi có ói ra không.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Mĩ Nhân Cổ Điển

Edit + Beta: Dục

Chính cô cũng phải bội phục bản thân, làm sao có thể sống cùng bà nội từ nhỏ tới lớn như vậy, còn có thể lớn lên xinh đẹp như vậy. Có đôi khi cô thực sự tin những gì anh Dục nói, nói không chừng bà nội không phải là bà nội thực sự của cô, không chừng nếu cô chọc giận bà, thì cái mạng nhỏ của cô coi như xong.

Bà nội ngồi trên ghế, cười như không cười, liếc mắt nhìn Mặc Tiểu Cơ “Ăn cơm”

“Hắc hắc” Mặc Tiểu Cơ chăm chú chớp chớp mắt, ngồi lên ghế, dùng đũa chỉ vào hai cái đĩa đen sì sì, nói “Bà nội, hai cái đĩa này thật kỳ lạ, Tiểu Cơ không biết ăn thế nào, hay là bà nội làm mẫu đi.”

Bà nội bình tĩnh nhìn Mặc Tiểu Cơ.

Đột nhiên, Mặc Tiểu Cơ phát hiện ra một sự thật kinh người. Trời còn trẻ, bà nội nhất định là có một sắc đẹp khuynh quốc khuynh thành, mắt phượng hai mí, sống mũi cao thẳng, môi cũng là môi anh đào của những mỹ nhân cổ điển.

Bà nội cười lạnh một tiếng, cầm đũa gấp một miếng đen sì, chậm rãi nhai.

Mặc Tiểu Cơ cười lấy lòng với bà nội, cầm đũa gấp một miếng bỏ vào miệng, thật đúng là không phải nói gì nữa, nhìn không đẹp nhưng ăn vào mùi vị cũng không tệ, Mặc Tiểu Cơ gấp thêm một miếng nữa bỏ vào miệng, dường như mùi vị ngày càng ngon.

“Tay nghề của bà nội ngày càng cao nha, Tiểu Cơ nghĩ so với nhà hàng thì của chúng ta còn ngon hơn nhiều.”

“Thật không?” Trong mắt bà nội hiện lên một tia cảm xúc không rõ lắm “Nếu thích, ngày mai bà bảo chú Hách Liên của con bắt thêm hai con rắn!”

“Rắn” Mặc Tiểu Cơ biến sắc.

Nhìn bà nội như không tin “Bà nội, bà nói đây là thịt rắn?”

Ai chả biết Mặc Tiểu Cơ cô sợ nhất là rắn, là thịt rắn, Mặc Tiểu Cơ nghĩ ăn thịt rắn vào trong bụng thì con rắn sẽ sống lại, bò qua bò lại bò lên bò xuống trong bụng cô.

Mặc Tiểu Cơ thấy buồn nôn, che miệng lại, chạy ra cửa nôn như điên, đem tất cả những gì vừa ăn nôn hết ra ngoài, còn cảm thấy ghê tởm, cuối cùng nôn ra nước đắng, mới chạy lại bẻ nước uống một gáo nước lạnh mới thôi.

Mặc Tiểu Cơ cảm giác bà nội mình so với mấy giáo viên khó tính còn độc ác hơn, cô cũng không phải chưa từng nghĩ muốn chuyển ra khỏi thôn, nhưng là bất kể bà nội đối với cô như thế nào. Dù sao thì cô cũng là do bà nội nuôi, bà nội già như vậy, cô làm sao có thể không hiếu thuận kia chứ?

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Sự Việc Quý Dị

Edit: Phi Phi

Beta: Dục

Đến khi Mặc Tiểu Cơ trở vào nhà sau khi nôn mửa, đã không thấy bà nội đâu. Lúc cô đứng ngoài cửa cũng không nhìn thấy bà nội đi ra, chẳng lẽ bà nội bắt chước mấy con chim nhảy ra từ cửa sổ sao?

Nhưng chuyện này đối với Mặc Tiểu Cơ mà nói đã không chút kinh sợ.

Mặc Tiểu Cơ nhìn chiếc đĩa đen sì sì trên bàn, dạ dày lại bắt đầu khó chịu. May là trưa nay cô ăn cũng khá nhiều, nên cũng không cảm thấy đói.

Mặc Tiểu Cơ trở về phòng mình, nói trắng ra là nơi này còn đơn giản hơn cả cái gọi là căn phòng. Nó chỉ có một chiếc giường, quần áo hàng ngày đều mắc lên một giá treo bằng gỗ.

Mặc Tiểu Cơ nằm trên giường, lại không ngủ được. Bên ngoài, tiếng côn trùng kêu càng lúc càng dày, ngay cả cú mèo cũng không ngừng kêu như tiếng

trẻ con khóc thút thít khiến cho Mặc Tiểu Cơ run rẩy.

Mặc Tiểu Cơ đứng bật dậy, xốc tấm thảm dưới giường mình lên, lộ ra một cái động tối đen. Mặc Tiểu Cơ chui vào, sau đó sửa sang lại mọi thứ, như vậy thì sẽ không ai biết cô đi ra ngoài từ nơi này.

Cái động này là do Hách Liên Dục đào, để tiện cho hai người gặp mặt.

Ngoại trừ để Hách Liên Dục đón cô lúc tan tầm, bà nội không cho phép cô gặp Hách Liên Dục. Ngay cả chính cô cũng không biết nguyên nhân vì sao, cô lại tin rằng anh Dục biết rõ lý do, nhưng cho tới bây giờ anh cũng chưa từng nói cho cô biết. Giống như lời anh nói, cho dù cô có biết thì cũng chỉ có hại cho cô, không hề tốt lành gì.

Nhà của Hách Liên Dục nằm ở phía đông nhà Mặc Tiểu Cơ, chỉ cần xuyên qua một dãy cây Tùng là đến. Tuy nhiên cô nhất định phải cẩn thận với hàng cây Tùng này, đi lạc thì ngay cả mạng nhỏ cũng khó mà giữ được. Cũng may, Mặc Tiểu Cơ đã quen thuộc với con đường này, chỉ một lát là cô đã đến sân sau nhà Hách Liên Dục.

Đèn trong phòng vẫn còn sáng, Mặc Tiểu Cơ vừa định đi vào, chợt nghe thấy bên trong truyền ra một loạt âm thanh cãi vã, là giọng của anh Dục.

“Các người không thể đối xử với Tiểu Cơ như vậy! Các người không thể! Tại sao các người có thể đối xử với cô ấy như vậy? Chẳng lẽ cô ấy không phải do một tay các người nuôi lớn hay sao? Mà bây giờ các người lại đối xử với cô ấy như vậy? Các người quả thật...quả thật...”

Câu nói kế tiếp cô lại không nghe rõ, chỉ là tiếng rống giận dữ bi thương của anh Dục.

Mặc Tiểu Cơ ngẩn ngơ. Nhất thời cô không dám đi vào, cô mơ hồ cảm thấy sự lạnh lẽo cùng với sự sợ hãi khó hiểu.

Sắc mặt chú Hách Liên xanh mét, đi ra ngoài. Mặc Tiểu Cơ nhanh chóng tránh phía sau một gốc cây hòe, cũng may tinh thần của chú Hách Liên không tốt, cho nên mới không chú ý tới Mặc Tiểu Cơ.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Quý Dị

Edit: Phi Phi

Beta: Dục

Mặc Tiểu Cơ vừa định xoay người chạy về nhà, Hách Liên Dục đột ngột chạy ra từ trong nhà liền nhìn thấy sắc mặt sợ hãi của Mặc Tiểu Cơ đứng phía sau cây hòe. Hách Liên Dục há miệng muốn nói cái gì đó, cuối cùng lại không nói gì. Anh vươn tay, nắm chặt cánh tay của Mặc Tiểu Cơ, kéo cô chạy về phía lối đi rồi khỏi thôn.

Mặc Tiểu Cơ bối rối chạy băng băng theo bước chân của Hách Liên Dục. Trên trán Hách Liên Dục chảy đầy mồ hôi, sợ hãi trong mắt anh còn sâu hơn cả Mặc Tiểu Cơ.

“Anh Dục, chúng ta đi đâu vậy?”

Mặc Tiểu Cơ nghe thấy tiếng hít thở càng ngày càng nặng của Hách Liên Dục, cước bộ của anh lại càng lúc càng nhanh.

Cánh rừng tối tăm, tiếng kêu của cú mèo cũng càng lúc càng thê lương. Hai người cách cổng rồi thôn càng gần. Ánh đuốc trên cọc gỗ chiếu rọi xuống, có thể nhìn thấy chú Sung Quân và chú Hách Liên đang lau chùi thanh đao găm trong tay, bên cạnh còn có bà nội. Lúc này, Mặc Tiểu Cơ càng cảm thấy có gì đó rất không ổn.

Hách Liên Dục đột nhiên giữ chặt Mặc Tiểu Cơ, xoay người chạy về phía tây.

“Anh Dục...” Mặc Tiểu Cơ giãy giụa.

Rừng rậm phía tây là cấm địa của thôn, không thể đi vào. Chẳng lẽ anh Dục lại quên sao?

Hách Liên Dục cũng mặc kệ Mặc Tiểu Cơ đang giãy giụa, đôi con ngươi một mảnh âm trầm, sự sợ hãi cũng chầm chậm tràn ra toàn thân anh, trong lòng bàn tay đã ướt đầm mồ hôi.

Đi đến rừng rậm phía tây, Hách Liên Dục kéo Mặc Tiểu Cơ quẹo trái quẹo phải. Những nhánh cây trong rừng quất vào mặt hai người khiến cho Mặc

Tiểu Cơ đau đến nhức răng. Thế nhưng Hách Liên Dục lại như không chút cảm giác, gương mặt tuấn lãng càng lộ ra sự âm trầm.

Mặc Tiểu Cơ biết cánh rừng rậm này. Tương truyền rằng nơi này có mai táng một vị Vương gia chết trẻ, hơn nữa khi còn sống còn rất anh tuấn, cho nên có rất nhiều cô gái trên nhân gian muốn trở thành vợ của hắn. Chỉ tiếc, hắn cưới được hai người vợ thì lại chết.

Đương nhiên, chuyện này cũng không phải do bà nội kể cho cô biết, mà là cô nghe các học sinh trong trường vô ý nhắc đến.

Hơn nữa, có người nói Vương gia được mai táng trong thôn của cô.

Mà nơi mai táng lại là nơi được bà nội và các chú trong thôn canh giữ rất nghiêm mật, cho nên cô đã mơ hồ đoán được đây là khu mộ của vị Vương gia chết yếu kia.

Hách Liên Dục dừng lại, nhét Mặc Tiểu Cơ vào trong một bụi cỏ. Ngón tay thon dài của anh bấu chặt bả vai của Mặc Tiểu Cơ, sắc mặt tái nhợt, nói “Tiểu Cơ, anh ra ngoài xem tình hình một chút. Nếu anh không trở lại, ngàn vạn lần em không được đi ra ngoài, biết không?”

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Sơn Động Kỳ Quái

Edit: Phi Phi

Beta: Dục

Mặc Tiểu Cơ không biết làm sao đành phải gật đầu.

Hách Liên Dục xoay người biến mất trong rừng rậm.

Mặc Tiểu Cơ bắt đầu hồi hận trước kia không rời khỏi thôn. Cô biết rõ trong thôn đã xảy ra rất nhiều chuyện quái dị, chẳng hạn như trước đây cô có rất nhiều bạn để chơi, nhưng những người này đều dần dần biến mất.

Chẳng hạn như ngay cả mẹ của anh Dục, người phụ nữ đối xử với Mặc Tiểu Cơ lúc nhỏ rất dịu dàng, cũng biến mất trong trí nhớ của cô.

Mặc Tiểu Cơ càng nhớ lại rất nhiều chuyện lạ lùng, trong lòng lại càng bất an.

Thời gian trôi qua dần, vầng trăng hình lưỡi liềm nhợt nhạt đã nhô lên cao, rừng cây càng tối tăm đến đáng sợ. Mặc Tiểu Cơ nghe thấy tiếng hít thở đứt quãng của mình, cô hi vọng anh Dục mau mau trở về, cô cảm thấy xung quanh càng ngày càng đáng sợ.

Thanh âm lay động của nhánh cây khiến cho Mặc Tiểu Cơ mừng rỡ, cô tưởng rằng anh Dục đã trở lại. Cô vừa định chui ra khỏi bụi cây lại nhìn thấy chú Hách Liên cầm bó đuốc, phía sau còn có bà nội cùng một vài người trong thôn.

Gương mặt bọn họ được ánh đuốc chiếu sáng, vô cùng dữ tợn, vô cùng đáng sợ. Lần đầu tiên Mặc Tiểu Cơ cảm thấy bà nội lại xa lạ như vậy.

Mặc Tiểu Cơ hoảng hốt bịt miệng lại. Nhìn thấy bọn họ càng lúc càng đến gần, Mặc Tiểu Cơ nhìn không được phải cẩn thận xoay người, thay đổi vị trí của mình.

Chú Hách Liên cầm ngọn đuốc cắm vào một thân cây, dừng bước nhìn bà nội, thái độ cung kính “Nếu tính không sai thì hẳn là ngày mai!”

Bà nội ngẩng cao đầu, cầm chặt quả trứng ngắm nhìn ánh trăng bên trên, giọng âm trầm đến đáng sợ: “Nhanh thật, ha ha ha...”

Tiếng cười bén nhọn của bà nội so với tiếng kêu của cú mèo trong đêm tối còn đáng sợ hơn.

Mặc Tiểu Cơ nhìn không được lui về sau từng bước, chân bước hụt, cánh tay quơ quàng giữa không trung. Cô đột nhiên té ngã, lăn vào trong một sơn động tối đen, kéo theo sau là rất nhiều lớp cỏ dại.

Trước khi ngã xuống, Mặc Tiểu Cơ nghe thấy thanh âm tức giận của chú Hách Liên “Ai?” nhưng sau đó cô đã chìm vào trong bóng tối.

Không biết qua bao lâu, Mặc Tiểu Cơ vô đầu đang choáng váng, miễn cưỡng mở mắt ra.

Cô lại nhìn thấy một bầu trời xám xịt, cùng ánh trăng âm đạm.

Đây là sơn động lộ thiên, độ sâu cũng tầm ba hay bốn thước. Mặc Tiểu Cơ sờ sờ vách tường đều là đá, bóng loáng. Cô muốn bám vào để leo lên cũng không thể.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Mộng Cảnh

Edit: Phi Phi

Beta: Dực

Mặc Tiểu Cơ vô cùng uể oải, cũng không biết nếu anh Dị đến mà không thấy mình, có sốt ruột hay không. Mặc Tiểu Cơ thở dài một hơi, bây giờ cô phải ra ngoài như thế nào đây? Cũng không biết vừa rồi bà nội và chú Hách Liên nói như thế là có ý gì, chẳng lẽ có liên quan đến cô sao? Nếu không, anh Dực cũng sẽ không gấp gáp đưa cô chạy trốn như vậy.

Mặc Tiểu Cơ lại nhớ đến một vài người bạn của mình mới trước đây, một ngày nào đó bọn họ đột nhiên biến mất, chỉ còn lại anh Dực và cô.

Mặc Tiểu Cơ thở dài, tất cả mọi chuyện đối với cô đều là bí ẩn.

Mặc Tiểu Cơ ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, có lẽ mọi chuyện đều chỉ có thể dựa vào chính mình mà thôi.

Mặc Tiểu Cơ bắt đầu đi theo vách tường, sờ qua xung quanh. Trên vách tường cũng không biết dính cái gì, rất tanh hôi, dạ dày của cô lại bắt đầu không thoải mái, nhưng cô vẫn cố nhịn. Cô sờ một cách chậm rãi, chỉ mong chỗ này không có rắn.

Vuốt vuốt, cảm thấy như có một cái nút gỗ lên trên tảng đá. Mặc Tiểu Cơ ấn nhẹ, một thanh âm râm râm vang lên dọa cô nhảy dựng.

Vách tường dịch chuyển sang hai bên, lộ ra một đường hầm, trên vách tường còn cấm đuốc chưa tắt, dường như có người đã đến nơi này.

Mặc Tiểu Cơ hít một hơi thật sâu, đánh bạo đi vào. Không khí lạnh lẽo ảm thấp, dường như mơ hồ còn có một cơn gió nhẹ không biết từ đâu thổi đến. Càng đi vào trong, không khí càng lúc càng lạnh, với bộ quần áo phong phanh khó có thể khiến Mặc Tiểu Cơ không run mình vì lạnh.

Đi đến cuối con đường, có một bậc thang đi lên trên. Cuối bậc thang là một cánh cửa bằng sắt, có vẻ cũng lâu lắm rồi, nhưng nắm tay mở cửa lại được mài đến bóng loáng.

Mặc Tiểu Cơ cầm nắm tay, dùng hết sức bình sinh đẩy cánh cửa ra.

Sau khi cánh cửa mở, Mặc Tiểu Cơ tròn tròn mắt.

Đình đài lầu các, núi giả dốc đứng, dòng suối chảy qua cây cầu nhỏ, rừng trúc xanh biếc.

Mặc Tiểu Cơ giống như rơi vào giấc mộng của cô bé lọ lem, ngây ngốc đứng đó nhìn mọi thứ trước mắt.

Năm viên dạ minh châu màu lam tỏa sáng được khảm trên vách tường hoa lệ vẽ đầy bích họa, chính giữa là một viên minh châu màu trắng thật lớn, chiếu rọi khắp mọi nơi như ban ngày.

Mặc Tiểu Cơ đi qua chiếc cầu nhỏ, nhìn thấy dòng nước dưới cầu lóe sáng mới nhận ra là thủy ngân lưu động.

Mặc Tiểu Cơ nhớ tới trong sách có nói, trong không gian khép kín, thủy ngân sẽ hòa vào không khí, sản sinh ra một chất độc. Cô vội vàng bịt mũi lại.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Người Đẹp Kỳ Lạ

Edit: Phi Phi

Beta: Dục

Xuyên qua cây cầu nhỏ, đập vào mắt là một ngôi đình, những dải lụa mỏng màu xanh thẫm phát phơ bên trong, một chiếc đàn tranh theo phong cách cổ xưa được đặt trên bàn đá chính giữa đình, phía dưới trải một tấm lụa mỏng.

Mặc Tiểu Cơ nhíu mày. Cô có cảm giác như mình vừa đi vào một khuê phòng cổ đại. Rốt cuộc là sao? Tại sao lại có một nơi kỳ quái như vậy?

Lướt qua ngôi đình, không khí đột nhiên loãng hơn rất nhiều, gió cũng ngừng thổi, trên người lại cảm thấy càng lúc càng lạnh. Mặc Tiểu Cơ kéo quần áo, cố gắng làm cho mình ấm áp một chút.

Phía sau ngôi đình là một rừng trúc. Không hiểu tại sao ở một nơi quanh năm không có ánh mặt trời và nước chảy, thế mà những cây trúc này còn có thể tươi tốt như thế được?

Đến gần rừng trúc, Mặc Tiểu Cơ dường như lại ngửi thấy mùi máu. Cô càng đến gần rừng trúc, mùi đó lại càng dày đặc. Mặc Tiểu Cơ không thể không bịt mũi mình lại.

Cô ngạc nhiên khi nhìn thấy dưới gốc những cây trúc này là một thứ màu đỏ như máu, rất giống... máu. Ý nghĩ như vậy khiến cho cả người Mặc Tiểu Cơ đầy mồ hôi lạnh.

Mặc Tiểu Cơ còn chưa kịp nghĩ thứ đỏ như máu kia là cái gì, một người đột nhiên xuất hiện khiến cho cô trợn mắt há hốc mồm, kêu thảm thiết một tiếng.

Mặc Tiểu Cơ té ngã trên mặt đất, mở lớn miệng thở phì phò, đôi con ngươi bị kinh sợ mà trợn tròn.

Cô không dám lại ngẩng đầu nhìn. Mặc Tiểu Cơ nghĩ rằng mình đã nhìn lầm rồi, tại sao những cảnh phim điện ảnh khủng bố kia lại có thể xuất hiện ở nơi này một cách chân thật như vậy?

Mặc Tiểu Cơ nuốt nước miếng. Cô thật muốn ngắt đi, sau đó tỉnh lại, cô vẫn là Mặc Tiểu Cơ, một Tiểu Cơ vui vui vẻ vẻ, bên cạnh còn có anh Dục bảo vệ.

Tất cả những thứ trước mắt lại chân thật như vậy, cô muốn ngắt đi, nhưng trong đầu lại tỉnh táo hơn bất cứ lúc nào.

Mặc Tiểu Cơ cố lấy dũng khí ngẩng đầu, hàm răng dùng sức cắn nát môi, máu tươi nhuộm đỏ môi cô nhưng cô vẫn không cảm thấy gì.

Tóc mai xoả tung như mây, một chiếc trâm treo chuỗi ngọc cô định vào.

Dưới mái tóc đen xoả tung, hai hàng lông mi đẹp như trắng rằm, đôi mắt hẹp dài xé lên, hai thứ hòa quyện tạo thành hình cánh bướm đang giương cánh bay lượn. Chiếc mũi khéo léo, bờ môi hồng nhuận.

Trên người, một lớp lụa mỏng phát phơ, bộ dáng này vốn nên là một người rất đẹp, chỉ là...

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Nữ Tử Xinh Đẹp Tuyệt Trần

Edit: Phi Phi

Beta: Dục

Cơ thể cô gái này vẫn duy trì tư thế rất đẹp, phía dưới... là một lớp da người trống rỗng đang đưa theo gió. Mặc Tiểu Cơ hoảng sợ, lần đầu tiên cảm thấy da người chẳng khác gì da động vật, sau khi mất đi sinh mệnh lại là như thế này.

Thần kinh của Mặc Tiểu Cơ như bị tổn thương nghiêm trọng, may mắn cô là Mặc Tiểu Cơ, là một cô gái lớn lên trong thôn này, thần kinh bền bỉ hơn so với người bình thường. Cô cố gắng thu ánh mắt từ trên người cô gái bị hủy hoại kia, sau đó hét lên một tiếng, rồi bật người đứng lên khỏi mặt đất, vội vàng chạy về phía trước.

Không biết đã chạy loạn bao lâu, Mặc Tiểu Cơ mới dừng bước.

Cô không biết mình đã chạy vào một đại điện xa hoa khi nào, ngẩng đầu đánh giá xung quanh.

Một cột trụ bằng gỗ Từ Đàn khắc hình rồng cao vút nguy nga, một vách tường vẽ đầy tranh bích họa, trên đó là hình ảnh một thanh niên phong thần tuần lã cùng một cô gái xinh đẹp tuyệt trần, bên cạnh còn có một cô gái áo trắng che mặt.

Mặc Tiểu Cơ mơ hồ cảm thấy cô gái xinh đẹp tuyệt trần kia có chút quen quen, hình như là... cô gái chỉ còn lớp da người trong rừng trúc kia.

Da đầu Mặc Tiểu Cơ lại bắt đầu run lên.

Cô cố nén sự sợ hãi sâu trong nội tâm, tiếp tục quan sát.

Trên vách tường đều vẽ cuộc sống sinh hoạt bình thường của họ, có thể nhìn ra nam tử này rất yêu thương cô gái xinh đẹp tuyệt trần kia, mà hình ảnh cô gái áo trắng lại xuất hiện rất ít.

Vậy tại sao, cô gái xinh đẹp tuyệt trần này lại bị lột da treo trong rừng trúc? Đây là đâu? Những nghi vấn liên tục xoay quanh trong đầu Mặc Tiểu Cơ.

Trong phòng còn lạnh hơn so với bên ngoài, lạnh buốt đến nỗi làm cho người ta muốn đông cứng. Mặc Tiểu Cơ ôm hai tay quanh ngực, răng lập bập va đập vào nhau, không ngừng run rẩy.

Những đồ vật ở đây được sắp xếp rất có trật tự, không dính một hạt bụi, thật giống như có người đang ở lại đây.

Một chiếc lò bốn đầu quái thú được đặt ngay ngắn chính giữa đại điện.

Phía xa là một chiếc bàn dài bằng gỗ Lim, bên trên bày đầy giấy và mực. Mặt sau là một chiếc ghế dựa lưng cao, có một chiếc nệm màu vàng thêu hình rồng kê phía dưới.

Lúc này, cảm giác nằm mơ của Mặc Tiểu Cơ càng lúc càng chân thật, những thứ cô nhìn thấy đáng lẽ không nên chân thật như thế.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Nam Tử Ngủ Say

Edit: Phi Phi

Beta: Dực

Da người, cây trúc nhuộm máu, căn phòng cổ kính, tất cả đều rất thật. Cô cảm giác mình lại đang nằm mơ, cô hi vọng mình mau mau tỉnh lại một chút, tất cả đều sẽ trở lại là một ngày nắng tươi sáng.

Mặc Tiểu Cơ xoay người, nhìn thấy một tấm bình phong rơi xuống đất, phía sau còn một căn phòng.

Cô cẩn thận đi vòng qua phía sau tấm màn che, không khí rét lạnh lại càng thêm mãnh liệt.

Cũng là một gian phong hoa lệ theo phong cách cổ đại, có vài chiếc tủ bằng gỗ Lim, bên trên trưng bày những chiếc chén nhỏ bằng ngọc, trong chén chứa những khối băng đủ kích cỡ.

Chính giữa những chiếc tủ là một chiếc giường lớn, bốn bề được che chắn bằng những tấm lụa mỏng trắng thuần.

Mặc Tiểu Cơ nhìn quanh, cô rất muốn đi đến nhìn xem trên giường là vật gì, nhưng sự sợ hãi khiến cho cô trong nháy mắt không dám có bất kỳ hành động nào.

Rét lạnh dường như càng đậm, sau đó là đói khát làm cho thể lực giảm sút, sự sợ hãi cũng ảnh hưởng đến tinh thần.

Mặc Tiểu Cơ nghĩ rằng không chừng mình sẽ phải chết ở chỗ này, sau đó sự sợ hãi đối với ma quỷ cũng bắt đầu giảm dần.

Mặc Tiểu Cơ lấy tinh thần không sợ chết, đi nhanh về phía giường lớn, rồi lại dừng bước cách chiếc giường không xa, thần kinh giật giật trong đầu so với tiếng xe lửa còn lớn hơn. Cô không tự chủ lùi về phía sau mấy bước.

Không khí lạnh như vậy, mà trên trán cô lại chảy đầy mồ hôi, ngay cả lòng bàn tay cũng ướt đẫm.

Cô hít vài hơi không khí lạnh như băng, ép buộc bản thân đi phía trước vài bước, sau đó vươn tay, thật cẩn thận kéo tấm lụa mỏng che chiếc giường ra.

Tầm lụa mỏng bị xóc lên từng chút, đôi mắt của Mặc Tiểu Cơ dừng lại, sau đó đồng tử tròn to.

Đây chính là người con trai đẹp nhất mà cô từng gặp, xinh đẹp đến nỗi làm cho người ta muốn ngừng thở.

Không ai dám tin trên thế giới này còn có một người con trai xinh đẹp như vậy, hoặc là, khi nhìn thấy hắn thì sẽ nghĩ mình đang nằm mơ.

Mặc Tiểu Cơ ngây ngốc nhìn người con trai nằm trên đệm chần màu vàng, vài sợi tóc nhẹ nhàng tán mát trên chiếc gối màu tím thêu chim Quyên Hoa.

Hắn lẳng lặng ngủ say, khóe miệng dường như còn treo một nụ cười yếu ớt. Khóe miệng hắn khẽ nhếch đầy nghịch ngợm, dường như đang nghe được một câu chuyện rất buồn cười, hoặc là biểu tình cung chiều khi nhìn thấy người con gái mình yêu thương.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Độ Nhất Mỹ Nam

Edit: Phi Phi

Beta: Dục

Đôi mày kiếm của hắn chính là của nam tử tuyệt mỹ nhất cổ đại, kiên nghị nhưng không mất đi sự dịu dàng, tóc mai tà tà bay, suối tóc dài như thanh kiếm bén nhọn, lại giống như một dòng suối trong suốt.

Chiếc mũi của hắn rất cao và thẳng, đẹp không thể tả.

Trong ngũ quan của hắn, có lẽ đẹp nhất chính là đôi môi. Cánh môi hơi mỏng, hồng nhuận như cánh hoa, làm cho người ta nhìn không được muốn chạm vào, thậm chí khi cánh môi kia hé mở sẽ là cảnh đẹp hớp hồn như thế nào.

Chính giữa đôi môi mỏng nước dường như mang theo chút tà khí, sợ rằng chỉ cần hắn cười khẽ sẽ kinh thiên động địa, khiến người khác phải kinh diễm thất thố.

Gương mặt của hắn ửng đỏ, làn da dịu dàng như ngọc, tản mát ra sáng bóng trong suốt thần nhiên. Long mi của hắn rất dài, cong cong như cánh bướm giương lên.

Hắn hơi nhíu mày, khiến cho người ta nhìn không được muốn vuốt lấy, sau đó lẳng lặng thương tiếc, thương tiếc.

Mặc Tiểu Cơ cảm thấy mê muội, ánh mắt của cô không có cách nào rời khỏi khuôn mặt diễm lệ như quả hồ đào đỏ.

Tuy cô biết diễm lệ như quả hồ đào chỉ dùng để hình dung nữ tử, nhưng dùng trên người hắn cũng rất thích hợp.

Người con trai đẹp như vậy là lần đầu tiên Mặc Tiểu Cơ nhìn thấy, có thể cũng là một lần cuối cùng. Dung mạo tuấn mỹ trên thiên hạ này vượt qua hắn có lẽ không tồn tại.

Cô vươn ngón tay, nhẹ nhàng vuốt ve đôi môi như cánh hoa của hắn. Nghe nói, nam tử có cánh môi mỏng như vậy chính là một kẻ phong lưu vô tình, là người thường khiến nữ tử đau lòng.

Hắn?

Làn da của hắn dường như còn mang theo độ ấm thần nhiên, mềm mại trơn nhẵn.

Trong lúc nhất thời, Mặc Tiểu Cơ chìm đắm trong sắc đẹp của nam tử kia, lại quên mất hắn là một người đã chết.

Cho dù bất kỳ ai nhìn thấy một người con trai tuyệt sắc như vậy, đều không đành lòng xem hắn như một người chết không độ ấm.

Mặc Tiểu Cơ nghĩ, hắn so với anh Dục của mình còn tuyệt mỹ hơn vài phần.

Hắn là ai vậy?

Mặc Tiểu Cơ suy nghĩ, bất giác ngồi lên giường, ánh mắt bắt đầu có chút mơ hồ. Giờ khắc này cô cảm giác vô cùng mệt mỏi, không ngừng che miệng ngáp.

Cái loại mệt mỏi này rất khó chịu, cô mơ hồ nằm dài trên giường, đưa tay kéo chiếc chăn của người con trai kia lại, nhắm mắt, hơi ẩm dần tràn ra toàn thân. Cô không ngừng tiến tới nơi tản ra hơi ẩm, ẩm áp dường như cũng càng ngày càng nóng rực. Mặc Tiểu Cơ thở dài thoải mái một tiếng, vòng tay ôm chặt lấy nơi tản ra ẩm áp kia.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Mặc Tiểu Cơ Háo Sắc

Edit: Phi Phi

Beta: Dục

Trước mắt Mặc Tiểu Cơ xuất hiện sự biến hoá kỳ ảo, một quang sáng nóng rực vòng quanh cô. Cả người cô cũng vô cùng uể oải, khẽ tựa người. Một mùi hương không phải hoa Lan cũng không phải hoa Cúc quanh quẩn ngay chớp mũi cô.

Mặc Tiểu Cơ lại tựa người một lần nữa, ôm chặt lấy vật thể tản ra mùi thơm trong lòng, sờ soạng từ trên xuống dưới. Cô chép chép miệng, thàn than thở, đây chính là giấc ngủ thoải mái nhất của mình từ trước đến giờ.

Thở dài còn chưa xong, trong đầu cô lập tức hiện lên rất nhiều chuyện.

“A!” Một tiếng kinh hô bị thảm thoát ra từ miệng Mặc Tiểu Cơ.

Cô lăn một vòng, mở mắt thật to nhìn chiếc chăn màu vàng sáng trên người mình, đồng tử phóng đại, nhịp tim đập vô cùng nhanh.

Cô rất muốn quay đầu nhìn người chết sau lưng mình.

Người chết... Mặc Tiểu Cơ ôm lấy đầu thảm thiết kêu. Người chết, cô lại có thể ôm một người chết ngủ say. Tuy người chết kia rất anh tuấn, vô cùng anh tắn, nhưng... nhưng dù sao hắn cũng là một người đã chết.

Mặc Tiểu Cơ cố lấy dũng khí, run rẩy, thật cẩn thận quay đầu lại.

Người chết kia vốn dĩ nằm thẳng, làm sao lại thành nằm nghiêng rồi?

Sắc mặt Mặc Tiểu Cơ tái nhợt. Chẳng lẽ cô thật sự đã ôm hắn ngủ?

Mặc Tiểu Cơ khóc không ra nước mắt.

Nhìn kỹ người kia, sắc mặt cô lại càng mặt tái nhợt như người chết. Mặc Tiểu Cơ cắn môi, cô thật sự không thể tưởng tượng được mình lại là người... người háo sắc như vậy, người... người bi ôi như vậy. Hắn...hắn không mặc quần áo.

Mặc Tiểu Cơ ôm lấy đầu. Từ khi nào mà cô lại trở nên háo sắc như vậy? Ngay cả người chết cũng không buông tha, tốt xấu gì trước kia cô cũng là một cô gái rất thuần khiết, còn chưa từng nắm tay bất kỳ bạn nam nào.

Bây giờ cô lại ôm một người chết, đào hoa của cô làm sao lại không chút ánh sáng như vậy chứ?

Tuy rằng...tuy rằng...Mặc Tiểu Cơ thừa nhận hắn không mặc quần áo so với lúc mặc quần áo càng đẹp mắt hơn, nhưng...nhưng tại sao cô lại có thể hoảng hốt đến không thèm chọn thức ăn như vậy? Ngay cả một người đã chết còn không chịu tha.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Ăn Đậu Hũ Của Mỹ Nam

Edit: Phi Phi

Beta: Dục

Thế nhưng...Mặc Tiểu Cơ cũng thừa nhận mình rất háo sắc.

Chẳng hạn như lúc này, Mặc Tiểu Cơ một bên mắng mình háo sắc, một bên không ngừng nhìn lên người con trai xinh đẹp đang ngủ say bên cạnh.

Cơ thể hần thon dài rắn chắc, tràn ngập mỹ cảm nói không nên lời, khiến cho người ta...khiến cho người ta nhìn không được muốn sờ sảng.

Đây là ý nghĩ chân thật nhất của Mặc Tiểu Cơ, tuy hai chữ “người chết” luôn quanh quẩn trong đầu cô, nhưng cô không thể không thừa nhận hần có khả năng làm cho người ta muốn sờ sảng.

Gương mặt của hần giống như được điêu khắc một cách tuyệt mỹ.

Lông mi dường như cũng dài hơn trước, đôi môi mỏng cũng càng thêm hồng nhuận, khiến cho người ta nhìn không được...Mặc Tiểu Cơ không thể ngừng suy nghĩ, khẽ nuốt nước bọt.

Cô uể oải thừa nhận, mình đã là một thành viên của nhóm sắc nữ. Bây giờ, đại tiểu thư cô lại đối với người chết...có dục vọng.

Mặc Tiểu Cơ khóc không ra nước mắt.

Nàng đau khổ trợn mắt trừng mắt người chết trước mặt. Thật sự đáng tiếc, dễ nhìn như vậy mà lại chết, nếu không một người con trai như vậy sẽ khiến rất nhiều cô gái đem lòng yêu thương.

Mặc Tiểu Cơ nâng nhẹ gương mặt hần lên, vuốt ve...Mặc Tiểu Cơ trợn mắt há hốc mồm, lông mày của hần...đường như giật giật, sau đó...sau đó là môi.

“A!” Mặc Tiểu Cơ hét thảm một tiếng, cả người kinh hãi nhảy ra khỏi giường. Sắc tâm đối với mỹ nam tử vừa rồi cũng bị hù cho không còn bóng dáng. Cô nơm nớp lo sợ, trợn tròn hai mắt nhìn mỹ nam trên giường...nhú mào, nhếch môi.

Sau đó, Mặc Tiểu Cơ không chớp mắt, tim đập thình thịch, cứng đờ cả người. Cô đoán rằng mỹ nam này sắp biến thành cương thi, nhất định...nhất định là do ngày hôm qua cô đã làm gì với hần, sau đó...sau đó hần liền sống lại.

“Đáng chết, mới sáng sớm đã thét chói tai làm gì? Chẳng lẽ muốn bốn vương giết người sao?”

Người ngọc trên giường miễn cưỡng mở to mắt, khóe mắt hẹp dài, đôi con ngươi tối đen như mực, còn có...còn có tà khí trong ánh mắt kia.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Mĩ Nam Cương Thi

Con người hần xinh đẹp tỏa sáng, khiến trời đất tối lại, khiến Mặc Tiểu Cơ rớt đầy nước miếng.

Hiên tại, thực sự là Mặc Tiểu Cơ không còn tí nước miếng nào, cô choáng váng nhìn mĩ nam, mĩ nam liếc mắt quan sát cô.

Trong mắt có khinh thường, có cười nhạo, có chán ghét.

“A! A! Xác chết sống lại! Xác chết sống lại!” Mặc Tiểu Cơ vừa nhảy dựng lên vừa xoay người bỏ chạy.

Sự thay đổi như vậy, khiến mỹ nam trên giường ngẩn người kinh ngạc, sau nhìn Mặc Tiểu Cơ mặt cắt không còn giọt máu đang chạy loạn trong phòng, giống như con ruồi bay đông đưng tây.

Mĩ nam không đành lòng sờ sờ gương mặt mình, đoán rằng không phải sau khi ngủ một đêm đã biến thành yêu quái xấu xí hù sợ nữ nhân thô lỗ này phát điên chứ.

Mặc Tiểu Cơ sợ mĩ nam cương thi tới cắn cổ mình, uống máu mình, liền ngừng chạy loạn, nhớ là có cửa ra, có cửa ra.

Mặc Tiểu Cơ không ngừng chảy mồ hôi lạnh, sau khi đi loạn sờ loạn cuối cùng cô cũng tìm đúng lối ra.

Mặc Tiểu Cơ mở cửa, không quan tâm gì nữa liền nhảy ra ngoài, chạy loạn một chút...sau đó...sau đó...liền tròn tròn mắt.

Vô số ánh mắt kỳ quái tròn trừng nhìn cô.

Cô cũng dùng ánh mắt kỳ quái tròn trừng nhìn lại chủ nhân ánh mắt kỳ quái kia...sau đó...sau đó...cô thấy...mĩ nam của cô tức giận đứng ở cửa, ngọn lửa trong mắt hẳn có khả năng hỏa thiêu cô không dưới mười lần.

Sau đó...sau đó, cô nhìn thấy đôi chân nhỏ như cánh hoa sen của mình, một tấm vải bó chân trải dài từ cửa ra đến bên ngoài.

Chân nhỏ thon dài trắng nõn như vậy. Trông rất dịu dàng, khiến người ta nhìn vào là muốn yêu thương.

Mặc Tiểu Cơ trước đây thấy rất ghét chân bó, nhưng hiện tại tuyệt đối không còn.

Sau đó...sau đó...suy nghĩ của Mặc Tiểu Cơ bị cắt đứt, cô ngẩng đầu, nhìn đám người già trẻ lớn bé xinh xấu gì gì đó mặc cổ trang đứng đầy sân, sau đó, bọn họ cũng nhìn cô giống như nhìn quái vật.

Sau đó...sau đó...cô thấy bộ đồ trên người mình.

Lụa mỏng xanh biếc, bên trong không mặc cái gì.

Sau đó cô nghe thấy tiếng người con trai giận dữ quát “Nữ nhân chết tiệt!”

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Ác Mộng

Sau đó, nhìn vẻ mặt tức giận của mĩ nam đang tiến lại gần, cũng không thêm để ý hẳn mặc còn thiếu vải hơn cô, sau đó, ôm ngang cô lên.

Mặc Tiểu Cơ thương tâm nhắm mắt lại, cô thực sự điên rồi, điên rồi, bởi vì, cô phát hiện bản thân không muốn điên cũng không được, đây là cái xã hội khiến người ta phát điên lên, cô cũng đã hiểu rõ ý tứ của những lời này.

Giống như hiện tại, cô bị mĩ nam ôm vào trong phòng, bị hấn hung hăng quăng xuống đất, sau đó có hai cô gái cổ trang kỳ quái giúp cô thay quần áo.

Sau đó mĩ nam âm trầm vung tay lên, cô lại bị hai gã đàn ông cổ trang nhìn như hung thần ném vào một gian phòng cũ kĩ, sau đó cô đói bụng, sau đó cô không biết là mình đang nằm mơ, hay là giấc mơ tạo ra cô, dù sao thì cô cũng cảm giác là bản thân rất có khả năng bị điên, cứ để cô hoàn toàn bị điên đi!

Mặc Tiểu Cơ thương tâm nước nờ, kể ra thì.

Bên ngoài, cảnh xuân tươi đẹp, mà cô trong này lại cười toe toét, suy nghĩ xem có phải mình bị điên hay không.

Suy nghĩ thật lâu, cô cho là bản thân không nên điên, nếu điên thì cũng nên để người khác điên, cương thì sống lại, mặc kệ ai không điên, Mặc Tiểu Cơ cô không phải thần tiên, không sợ quỷ thần, dựa vào cái gì mà không có khả năng phát điên.

Ngay lúc trong đầu Mặc Tiểu Cơ muốn nổi điên, cửa phòng bị đẩy ra.

Một tiểu nha hoàn tầm mười bốn mười lăm tuổi bụng khay đi vào.

Biết cô ấy là nha hoàn, Mặc Tiểu Cơ cũng phải cảm ơn cái TV của thế kỷ 21.

Một thân mặc quần áo xanh đậm, đầu chải hai búi tóc, bên trên quán ngọc xanh.

Cô ta nhìn Mặc Tiểu Cơ, mặt không phải mặt, mũi không phải mũi, giống như mặc Tiểu Cơ là ma quỷ ăn thịt người, hoặc là cương thi sống lại.

Tiểu nha hoàn khiếp đảm cẩn thận nhìn Mặc Tiểu Cơ, thấp giọng nói nhỏ “Vương phi, mời người dùng cơm!”

Mặc Tiểu Cơ dùng ánh mắt quái dị đánh giá tiểu nha hoàn này, suy nghĩ, không phải cô ta cũng là cương thi chứ, lẽ nào... lẽ nào có một ổ cương thi sống lại, trong lòng Mặc Tiểu Cơ vỡ nát.

Tiểu nha hoàn khiếp đảm dùng ánh mắt quái dị nhìn lại ánh mắt quái dị tìm tòi của Mặc Tiểu Cơ.

Tiểu nha hoàn tập tức sợ tới mức mặt cắt không còn giọt máu, hoảng loạn làm rơi khay đồ ăn trên mặt đất, té ngã.

Trong lòng Mặc Tiểu Cơ bị tổn thương nặng nề, có phải không, Mặc Tiểu Cơ cô nhìn thấy cương thi cô còn chưa nói, còn chưa hoảng sợ tới mức này, chẳng lẽ, so với cương thi cô còn đáng sợ hơn nhiều sao?

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Mĩ Nam Mờ Ám

“Ừng ục” Người thấy mùi com, bụng Mặc Tiểu Cơ lập tức bạo phát cách mạng.

Com do cương thi làm có thể ăn không? Mặc Tiểu Cơ hơi chán nản, dùng tay lấy chén com đầy nắp trong khay ra, lập tức một mùi com chín bay qua, bay qua.

Mùi com chín nồng đậm, khiến Mặc Tiểu Cơ tham lam nuốt nước bọt, thực sự muốn... ăn quá!

Cô nghĩ bản thân mình rất có chí khí, không nên ăn com của cương thi, ai mà biết được bên trong có bỏ cái gì kỳ quái không, ví dụ... ví dụ như... cương thi thích ăn nhất là thịt người.

Thịt người... Mặc Tiểu Cơ hoảng sợ run lên. Cũng may, trong khay có 2 đĩa rau cần tây với củ cải.

Mặc Tiểu Cơ vẫn lo lắng cẩn thận lật qua lật lại, lầm bầm nói “Không phải đám cương thi đó biến thịt người thành rau cần với củ cải để mình mắc lừa chứ?”

Nhưng bụng cũng không chịu thua kém, càng kêu to hơn, sau đó... sau đó... Mặc Tiểu Cơ không thêm quan tâm đến việc có phải thịt người không nữa, nhét thức ăn đầy miệng. Bây giờ, cho dù là thịt người, thì mặc Tiểu Cơ cô cũng ăn.

Lúc Mặc Tiểu Cơ nhét nửa cái bánh bao vào miệng, cửa lại bị đẩy ra, đột nhiên có hai người hầu tiến vào, cũng không nói gì, còn việc làm sao Mặc Tiểu Cơ biết hai người này là người hầu, ví dụ như hai người kia không biết nói, như vậy thì cũng là nhờ vào sự dạy dỗ của TV rồi.

Sau đó ánh mặt trời chiếu vào, sau đó, bên ngoài ánh sáng mê người đó, một mỹ nhân áo vàng bước qua ánh sáng màu vàng chậm rãi tiến vào, nhật nguyệt vô quang, thiên địa hôn ám, bách hoa tu sát (1).

(1) dịch là: nhật nguyệt không còn chiếu sáng, đất trời rơi vào mê muội, trăm hoa ngưng ngừng.

Ngắm nửa cái bánh bao, đi lên cũng không được, lui xuống cũng không xong, Mặc Tiểu Cơ chỉ có thể tối mắt nhìn mỹ nam cương thi đi tới trước mặt mình.

Áo choàng trắng phiêu dật, khiến Tiểu Cơ rất muốn xem kỹ, nó được dệt bằng cái gì, sao lại đẹp tự nhiên như vậy, khiến cho mỹ nam cương thi so với thần tiên còn hơn cả thần tiên, so với ngôi sao còn hơn cả ngôi sao, so với soái ca còn hơn cả soái ca, tuấn mĩ khiến người ta nhìn muốn rớt con mắt.

Vùng xung quanh lông mày của mỹ nam hơi nhăn lại, trong con ngươi tà khí đầy hoài nghi nhìn chằm chằm Mặc Tiểu Cơ,

Sau đó, Mặc Tiểu Cơ cũng không thua kém, ngửi được mùi hương trên người mỹ nam, sau đó... Mặc Tiểu Cơ rất không biết xấu hổ sinh ra một loại cảm giác mờ ám với mỹ nam cương thi.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Mĩ Nam Cương Thi

Mờ ám... mờ ám... Mặc Tiểu Cơ nuốt một ngụm nước bọt lớn, là... là... có người con trai mà bày ra bộ dạng khiến cho cô gái nào nhìn thấy cũng muốn

chạy tới chà đạp không.

Ai nha! Mặc Tiểu Cơ nghĩ mình hiện tại không chỉ háo sắc, mà còn có khuynh hướng ngược đãi thô bạo.

Mỹ nam cũng đang nhìn cô, nhưng ánh mắt hẳn nhìn Mặc Tiểu Cơ, ngoại trừ chán ghét cũng chỉ còn chán ghét.

Biểu tình khác lại xuất hiện trong đôi mắt tà khí đẹp như nước của hắn, thật sự là đáng tiếc cho cặp mắt hẹp dài kia.

Mỹ nam nhú mày, Mặc Tiểu Cơ ngậm một nửa cái bánh bao, chỉ biết ngây ngốc nhìn về mặt hắn, thật sự...so với một đũa ngốc cũng không khác biệt bao nhiêu.

Sau đó, mặt mỹ nam đen thành một đồng, nhú mày, khe vuốt tà áo choàng trắng của bản thân, phát tay một cái, sau đó...Mặc Tiểu Cơ đang ngậm nửa cái bánh bao vẫn còn ngây ngốc đã bị bọn người hầu nhấc lên ném ra khỏi phòng.

Đĩa bánh bao kia cũng bị mỹ nam đưa cho người hầu, khiến Mặc Tiểu Cơ lăm bằm trong miệng “Bùn xin”

Bụng lại kêu òng ọc khiến Mặc Tiểu Cơ phải dời mắt khỏi khuôn mặt chói lóa của mỹ nam rồi dán vào đĩa bánh bao đang ngày càng xa.

Người đứng ngoài quan sát nói, ánh mắt Mặc Tiểu Cơ lúc đó so với con sói độc ác nhìn cừ non còn đáng sợ hơn nhiều.

Mặc Tiểu Cơ cảm thấy mình đã thành quái vật rồi, lúc cô bị hai người đàn ông cao lớn kéo đi, có vô số ánh mắt kỳ quái chăm chú nhìn cô.

Ánh nắng vàng chiếu rọi khắp nơi, những bông hoa kiêu diễm nở rộ, từng đàn bướm rồi cả ong mật bay tới bay lui, những chú chim vui vẻ hót líu lo trên cành.

Mà Mặc Tiểu Cơ lại thương cảm nhắm mắt, cuối cùng là hôn mê bất tỉnh, kết quả là cô vẫn bị người ta cho là quái vật, cô liếc mắt một cái cuối cùng, thấy cặp mắt vô địch của mỹ nam đang nhìn cô, ánh mắt mang theo chán ghét, một chữ cũng không sai, làm cho tội ác của Mặc Tiểu Cơ càng sâu thêm.

Mặc Tiểu Cơ không biết là qua bao lâu, thần trí cô mới quay trở lại.

Chấn động âm áp khiến cô miễn cưỡng không muốn mở mắt, nguyên nhân nguy hiểm kia lại là, cô không biết phải đối mặt với đám người cương thi đó thế nào, càng sợ phải đối mặt với mỹ nam cương thi kia nữa.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Nhân Sinh Ngại Ngùng

Nhưng...nhưng...hiện tại cô nhất định phải mở to mắt...bởi vì...cô phát hiện bụng mình phình to ra, đoán rằng đây nhất định là chuyện khó giải quyết, hơn nữa còn không thể nhịn được.

Mặc Tiểu Cơ lén mở mắt một tí, trước mắt là màn mỏng màu hồng như mây, trên tấm màn có thêu một đóa mẫu đơn lá xanh lớn, đường thêu rất tỷ mỉ, là thêu hai mặt, dường như cô còn có thể ngửi được mùi hương thơm ngát phảng phất.

Trông mặt Mặc Tiểu Cơ yên lặng liếc căn phòng sạch sẽ, vừa nhìn thấy chiếc áo chùng trắng, đã hù Mặc Tiểu Cơ phải vội vàng nhắm chặt mắt lại.

Chỉ là, cái bụng đáng chết của cô cứ kêu loạn lên, âm thanh vang lên ngay cả cô nghe được cũng cảm thấy xấu hổ, sau đó cô chợt nghe thấy tiếng cười khê “phì phì”

Mặc Tiểu Cơ lập tức đỏ mặt.

Trước khi còn chưa đỏ mặt, cô đã làm một chuyện mất mặt, bây giờ mặt cô thực sự rất đỏ, so với mặt trời dường như còn đỏ hơn vài phần, đỏ đến mức giống như một bông hoa hồng có thể hái ngay xuống, mang đi bán, nhất định sẽ là giống hồng nở tự nhiên nhanh nhất thế giới.

Bởi vì, cô nhịn không được, cô thả một cái rắm rất vang, cái rắm này thực sự rất vang, thiếu chút nữa là giống như tiếng nổ rồi.

Ai, không thối lắm, ai nha nha! Ai, không thối lắm, chỉ là...chỉ là...ai nha nha! Mặc kệ bạn có phải mỹ nhân hay không! Nhưng bạn có thể không biết xấu hổ đánh rắm trước mặt một người con trai sao?

Ai nha nha, Mặc Tiểu Cơ nghĩ đến tiểu S (1), theo như tiểu S nói về bản thân thì, có một lần cô ấy đi vệ sinh ở nhà bạn trai, đã thả một cái rắm. Sau đó...sau đó...ai nha! Dĩ nhiên là tiểu S cảm thấy không thể ra khỏi toilet được, cô ấy cười toe toét nói, ai nha, thật là mất mặt, thật mà mất mặt, ai nha!

Làm sao bây giờ? Sau này không còn biết đối mặt với soái ca ngoài cửa nữa, vẫn nên chia tay thôi! Một kẻ da mặt dày hơn người thường như tiểu S, cũng biết ngưng ngưng!

(1) tiểu S này chắc là bạn của Tiểu Cơ, mỗ không nghĩ nó là S trong SM đâu!

Ai nha! Chỉ vì một cái rắm, mà tiểu S từ bỏ soái ca ở ngoài cửa.

Nói chung là có đánh chết vị soái ca này, anh ta cũng không thể đoán ra là vì một cái rắm mà tiểu S đá bay mình.

Người ta nói, chỉ một cái rắm thôi, nhưng đôi khi rất quan trọng.

Tiểu S thả một cái rắm rất to, chỉ ít thì người ngoài cửa cũng không cười thành tiếng. Nhưng...nhưng...Mặc Tiểu Cơ lại nghe thấy nữ nhân vật chính vừa đáng yêu lại vừa đáng thương cười to, tiếng cười lớn đến mức khiến màng nhĩ cô muốn thủng.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Người Con Trai Lãnh Khốc

Mặc Tiểu Cơ tức giận...cô...cô lại liều chết thả một một cái nữa.

Mọi người nghĩ mà xem, thả một cái rắm đã xấu hổ muốn chết rồi, lại còn thả một cái thứ hai...cái thứ ba...

Đương nhiên...đương nhiên là...rất xấu hổ rồi! Dù sao thì một cái rắm có thể lấp liếm, ba cái thì giấu thế nào được.

Đạo lý như vậy, Mặc Tiểu Cơ nhất định đã khắc sâu.

Cho nên, cô mở mắt ra lần nữa, quay đầu, liền rống một tiếng thật lớn “Cười cái gì mà cười, lẽ nào các người chưa bao giờ đánh rắm sao?”

Người cười choáng váng, những người nhìn cũng choáng váng, sau đó Mặc Tiểu Cơ cũng choáng váng.

Ai nha! Nghe thấy cô đánh rắm thì ra không phải là mỹ nam cương thi.

Đầu tiên, Mặc Tiểu Cơ nhìn thấy khuôn mặt tinh xảo, ánh mắt dịu dàng, trong suốt gọn sóng, ánh mắt đó, rõ ràng là tràn đầy ý cười, nhưng, không phải là cười nhạt, mà là...đường như Mặc Tiểu Cơ thấy được đó là ánh mắt yêu thương.

Sống mũi cao tuấn tú, môi mỏng đầy đặn, khiến cho người khác nhìn vào thấy rất dễ chịu.

Ánh sáng màu vàng bao phủ lấy khuôn mặt hơi gầy, tản mát một loạt ánh sáng ấm áp, một thân nhuyễn bào sắc tím, đeo dây thắt lưng màu trắng.

Vóc người hẳn nhất định là rất cao lớn, thắt lưng cũng khá nhỏ, đích thị là tiêu chuẩn của một mỹ nam.

Tiếng cười không phải từ miệng hắn phát ra, mà là từ người đứng vật vờ ở cửa sổ kia.

Khóe miệng hắn lộ ra nụ cười lãnh khốc, con ngươi hẳn tràn đầy tà khí kiệt ngạo, ngay cả khuôn mặt, nhìn cũng không giống người tốt, người tốt không có vẻ mặt mê hoặc như vậy, so với cặp mắt tà khí của hắn có khiến có người ta muốn hận thêm vài phần, ngay cả khóe miệng cũng khiến người khác khó chịu đến cực điểm, môi mỏng mà đầy dị thường.

Hắn mặc một bộ cảm y màu đen thêu hoa mai, chất vải cũng tốt lắm, chính xác là đắm chìm trong thế giới màu đen, tà khí nặng nề.

Môi mỏng của hắn không ngừng phát ra tiếng cười khiến Mặc Tiểu Cơ chán ghét.

Sau đó...sau đó...Mặc Tiểu Cơ mặt đầy hắc tuyến, tròn trĩnh mắt, chạy xuống giường, bỏ nhào tới trước mắt người con trai đó, nắm lấy cổ áo người con trai mặc áo đen, hét lớn “Nam không ra nam, nữ không ra nữ, đúng là yêu quái, cười đủ chưa.”

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Sắc Dụ

Người con trai mặc áo đen dường như cũng ngưng cười, cũng không phải vì Mặc Tiểu Cơ không cho hắn cười, thì hắn sẽ không cười, mà bởi vì hắn nghe thấy Mặc Tiểu Cơ nói.

Sau đó sắc mặt hắn trở nên âm trầm, dường như trong con ngươi chứa đầy những sóng gió của người từng trải.

“Ngươi, nói lại lần nữa.” Giọng hắn lạnh băng khiến Mặc Tiểu Cơ rùng mình một cái.

Nhưng Mặc Tiểu Cơ vẫn là Mặc Tiểu Cơ, thả một cái rắm, một người nghe còn thấy sợ, bây giờ đã có hai người nghe thấy thì còn gì để sợ nữa.

Mặc Tiểu Cơ ngẩng mặt lên, tròng mắt có khi còn lớn hơn so với đôi phương, trên mặt nở ra nụ cười thật lớn “Sao nào, sao nào, mẹ...môn...” Những lời phía sau, mặt Mặc Tiểu Cơ xị rạ như muốn khóc.

Khuôn mặt ta khí của người con trai tiến dần lại trước khuôn mặt nhỏ nhắn của Mặc Tiểu Cơ, khóe miệng nhếch lên thành một nụ cười nhạt, nhìn mà phát lạnh người “Cầm Kiếm, là nàng đắc tội với ta trước, đừng trách ta không khách khí.”

Những lời này rõ ràng là không nói với Mặc Tiểu Cơ, mà là nói với người con trai áo trắng cạnh giường.

Sắc mặt người con trai áo trắng thoáng sái nhợt, cũng đứng lên muốn nói cái gì đó nhưng cuối cùng lại không nói gì, chỉ không ngừng lùi về phía sau, sau đó, nhanh chóng ra khỏi cửa.

Sau đó, trong phòng chỉ còn lại Mặc Tiểu Cơ và người con trai tà ác này.

Mặc Tiểu Cơ giận dữ, vừa rồi cũng không nhìn rõ tướng mạo của hắn. Bây giờ, nhìn gần, Mặc Tiểu Cơ đột nhiên phát hiện ra một vấn đề.

Người con trai này nhìn rất đẹp, da thịt trắng mịn thì không nói, đằng này so với trẻ con còn trắng trẻo hơn, đã thế còn có ngũ quan tinh xảo nữa chứ, con bà nó, thật đẹp.

Mặc Tiểu Cơ kích động, những lời thô tục đầy trong não, đang mời gọi cô chửi đổng, trở thành đứa con gái chanh chua.

Sau đó...sau đó...cô quên mất một giấy trước cô còn liều mạng chửi người con trai này, một giây sau, cô lại bị thu hút, cẩn thận quan sát ngũ quan xinh đẹp, ánh mắt, những thứ bản thân có thể nhìn.

Trong mắt phần nộ biến thành thương thức, sau đó là hâm mộ, sau đó là háo sắc, thực sự háo sắc, thực sự rất háo sắc, háo sắc.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Mĩ Nam Cương Thi

Sau đó, khuôn mặt của người con trai kia cũng ngày càng xán lạn gần khuôn mặt nhỏ nhắn của Mặc Tiểu Cơ, sau đó cặp mắt sắc kia đột nhiên lại trong như nước, sắc mặt người con trai cũng trở nên tốt hơn.

Người con trai áo đen lui về phía sau, sau đó Mặc Tiểu Cơ lại tiến lên, cho đến khi hắn lui đến cửa sổ, đã không còn đường lui nữa, sau đó...sau đó đúng là sau đó, Mặc Tiểu Cơ không ngừng được bước chân, một hơi hôn lên cánh môi mềm lại của hắn. Chính là hương vị Mặc Tiểu Cơ thích nhất, thơm ngọt ngọt, mang theo hương vị mê hoặc ngọt ngọt ngon miệng như vậy.

Có lẽ đây là lần đầu tiên Mặc Tiểu Cơ được nếm một thứ thơm ngon như thế, trong lúc nhất thời rất mê mẩn, rất say sưa, không kịp ngừng miệng.

Sau đó...sau đó đúng là sau đó, cô đã ăn miếng đậu hũ rất to của người con trai áo đen, sau đó mặt hắn từ đen biến thành hồng, hồng so với Mặc Tiểu Cơ lúc thả rắm còn hồng hơn.

Mà Mặc Tiểu Cơ ăn xong mặt vẫn không đỏ, tim vẫn không đập rộn, nhưng lại càng ngày càng thâm nhập vào trong, thẳng cho tới khi nước miếng tràn ra đầy môi người con trai.

Sau đó, sau đó, cửa lớn đột nhiên bị đẩy ra, sau đó hai người ở ngoài cửa nhìn bọn họ chăm chăm.

Sau đó, Mặc Tiểu Cơ vẫn còn đang rất mãi mê ăn, còn đang thưởng thức hương vị ngọt ngào.

Người con trai áo đen tỉnh táo lại, mặt liền biến xanh, đẩy Mặc Tiểu Cơ đang ở trong ngực ra, sau đó thờ hồng học chạy ra khỏi phòng.

Sau đó, rốt cuộc thì Mặc Tiểu Cơ cũng thấy rõ người ngoài cửa, cặp mắt đang giãn dãn, chính là của nữ nam cương thi, bên cạnh hắn là người con trai áo trắng, sắc mặt hắn so với nữ nam cương thi còn đáng sợ hơn, không thể tin được, không thể tin được, hắn chỉ biết ngơ ngác, ngơ ngác nhìn Mặc Tiểu Cơ, một câu cũng không nói nổi.

Mặc Tiểu Cơ lau miệng, biểu tình thoải mái sau khi ăn xong, lau miệng rất thuận tay.

Sau đó sắc mặt nữ nam cương thi càng kinh dị hơn, sau đó hừ lạnh một tiếng, quay đầu bước đi. Sau đó người con trai áo trắng cũng đi, đi sau nữ nam cương thi.

Sau đó, Mặc Tiểu Cơ lại thoải mái nằm trên giường, ngay cả chuyện cần đi toilet lúc này cũng bị quên, ai nha nha! Vừa thả một cái rắm, sau đó ăn đậu hũ của nữ nam, ngay cả toilet cũng không đi nữa, này...đây là ai vậy! Rất...rất háo sắc!

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Giác Mộng Xa Sĩ

Đang lúc Mặc Tiểu Cơ thoải mái nằm ngủ, còn mơ một giấc mơ hoa lệ rất xa xỉ nữa, mơ thấy nữ nam cương thi, mơ thấy người con trai áo đen, còn có vô số nữ nam vây quanh cô, bọn họ đều rất ân cần với cô, bọn họ đều muốn mang cô về nhà bọn họ, cả đám bọn họ cười tươi như hoa, sau đó Mặc Tiểu Cơ rất vui vẻ, nghĩ ra một sáng kiến, muốn mang tất cả bọn họ về nhà, từ từ tận hưởng hương vị hạnh phúc, có vẻ như là quá cao hứng, Mặc Tiểu Cơ cười “ha ha” tới mức tỉnh cả ngủ.

Tỉnh lại, Mặc Tiểu Cơ vô cùng đồ mặt, bởi vì bản thân lại...mơ một giấc mơ háo sắc như vậy.

Mặt trời sắp ngả về tây rồi, ánh sáng đỏ rực lộ ra qua rèm màn mỏng.

Thất lung Mặc Tiểu Cơ mới, trên đỉnh đầu vẫn là tấm màn lụa đỏ mỏng phát phơ.

Mặc Tiểu Cơ xuống giường, kéo lê đôi giày thêu nhỏ.

Trước khi đi giày, cô phát hiện ra chân mình đã được quấn vải kỹ lại, nhìn giống cái bánh chưng nhỏ, khéo léo lại tinh tế, lại giống như một cái búp măng vậy.

Mặc Tiểu Cơ nhìn không được mà sờ sờ đôi chân bó của mình, quả thật, cảm giác thật tuyệt vời, chẳng trách sao con trai cô đại thích nhất là những cô gái bó chân.

Chỉ số thông minh hiện tại của Mặc Tiểu Cơ giảm nghiêm trọng, cô đã bắt đầu không thể hiểu được chuyện gì đang xảy ra, nói là cương thi sống lại! Chẳng lẽ là...ai nha nha! Vẫn không thể nói ra hai chữ tầm thường như thế được, không biết đã bao nhiêu cô gái hoặc xấu hoặc đẹp đã dùng.

Gian phòng này bố trí rất lịch sự, cảm kỳ thư họa – mọi thứ đều đủ hết, phía tây căn phòng bày bốn bức bình phong tứ đại mỹ nhân, nhất định là hàng thêu tốt nhất ở Tô Châu, nhân vật thêu giống như người thật, cảnh vật xung quanh cũng rất thanh thoát.

Còn có một bàn trang điểm bóng loáng, trên bàn tay khá nhiều son và bột nước, còn có một cái gương nữa.

Ánh mắt Mặc Tiểu Cơ nhìn chằm chằm cái gương, cô đang suy nghĩ xem có nên đi tới qua không, tóm lại, suy nghĩ một chút, vẫn nên quên đi, trái tim cô ngày càng yếu ớt rồi.

Mặc Tiểu Cơ có cảm giác bụng mình đã bắt đầu to ra, hơn nữa so với trước đó còn to nhanh hơn.

Mặc Tiểu Cơ thực sự không biết người cổ đại đi toilet như thế nào, hình như là lấy một cái hũ, đặt trong phòng, Mặc Tiểu Cơ ngó loạn trong phòng, cũng không thấy cái bình nào.

Sau đó, Mặc Tiểu Cơ che bụng, mở cửa ra.

Ngoài cửa có hai tiểu nha hoàn mặc áo xanh đậm đứng đó.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Nữ Tử Xinh Đẹp

Bên trái là một tiểu cô nương mười một mười hai tuổi, khuôn mặt trái xoan nhỏ, lông mày ngay ngắn, tóc phía sau chải thành hai bím, mặc một, nhưng rõ ràng là một tiểu mỹ nhân.

Mắt hạnh như hoa hơi xéch lên, mũi thẳng xinh đẹp, đôi môi ngọt ngào.

Mặc Tiểu Cơ còn đón nhận một ánh mắt đẹp đẽ mà ngê ngàng khác, chủ nhân của ánh mắt này nhìn Mặc Tiểu Cơ đánh giá, sau đó khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn lập tức cúi xuống.

Cũng là áo xanh nhưng mặc trên người cô ta lại có tư vị xinh đẹp, thắt lưng nhỏ nhắn tinh tế, càng làm nổi bật cơ thể đầy đặn, khiến đàn ông nhìn vào đều chết mê chết mệt.

“Nương nương, vương gia phân phó chúng nô tì chờ ở cửa hầu hạ nương nương, nương nương, có gì phân phó không ạ?”

Rõ ràng trong mắt đầy không phục, rồi lại phải cúi đầu, cung kính chào hỏi chủ tử để lấy lòng.

Mặc Tiểu Cơ thực sự không thích những cô gái như vậy, những cô gái như vậy lòng dạ rất khó lường, tính khí cũng không tốt.

Mặc Tiểu Cơ cũng không nói gì, chỉ ôm bụng mình, cũng may nha hoàn này rất thông minh, liền đi trước dẫn đường, dẫn tới nhà xí ở bên cạnh viện.

Nói là nhà xí, nhưng cùng lắm cũng chỉ là một gian phòng được bố trí tinh xảo một chút, ở phía sau tấm màn trong phòng được đặt một cái bình lớn, bên trên có hai cái tay cầm.

Mặc Tiểu Cơ giải quyết xong vấn đề, bụng lại bắt đầu kêu lên đòi phát lương, cô thực sự rất đói, một ngày một đêm không ăn gì, Mặc Tiểu Cơ đang định hỏi nha hoàn xem có cơm hay không.

Nha hoàn kia đã nhìn Mặc Tiểu Cơ một cái, mở miệng trước “Nương nương, Hách Liên Tương Quân muốn rời phủ, hần muốn gặp nương nương, vừa rồi hần đến, thấy nương nương còn ngủ, nên đã ra sảnh chờ trước.”

“Hách Liên Tương Quân.” Về mặt Mặc Tiểu Cơ liền trở nên kỳ quái chẳng lẽ anh Hách Liên đã theo cô tới đây.

Trong lòng Mặc Tiểu Cơ vui mừng, vội hỏi “Anh ấy ở đâu? Tôi muốn gặp anh ấy.”

Tiểu nha hoàn cười nhẹ, nghĩ tới cái gì mà nụ cười kiêu ngạo dần biến mất, xoay người cáo lui đi tới sảnh.

Mặc Tiểu Cơ nhớ lại căn phòng mình đã ngủ, cũng không lớn lắm, bên ngoài lại có tiếng nha hoàn truyền tới “Nương nương, Hách Liên Tương Quân đã tới.”

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Minh Vương Gia

Mặc Tiểu Cơ nhanh chóng chạy tới cửa, vui vẻ mở cửa ra, trong lòng nghĩ: Anh Dục cũng đến đây, tốt quá rồi, mình có thể bàn bạc với anh ấy làm sao để về nhà, cô không muốn sau này phải ở chung một chỗ với cường thi.

Cửa vừa mở ra, Mặc Tiểu Cơ ngây dại. Không phải anh Dục, mà là người con trai mặc đồ màu tím dịu dàng kia.

Hắn nhìn thấy trong ánh mắt của Mặc Tiểu Cơ có một chút ưu buồn, thậm chí là lo lắng. Hắn cố mỉm cười, nhưng chỉ nhếch nhẹ được khóe môi, thanh âm cũng khàn khàn bất an “Muội muội”

Tiếng gọi muội muội hoàn toàn khiến cho Mặc Tiểu Cơ rơi vào mộng lung.

Từ y nam tử nhìn Mặc Tiểu Cơ đứng trước cửa ngõ ngác nhìn mình liền vội vàng cầm tay cô kéo vào trong phòng, giọng điệu dường như là nén giận, lại chứa đầy quan tâm “Sức khỏe của muội vẫn chưa tốt hẳn, không nên đứng bên ngoài, cẩn thận lại sinh bệnh”

Mặc Tiểu Cơ để mặc cho từ y nam tử này kéo cô đến bên giường.

Bàn tay hắn ta rất ấm áp, khiến cho trong lòng Mặc Tiểu Cơ cảm thấy an toàn. Thậm chí hương vị tươi mát như ánh mặt trời trên người hắn cũng làm cho hơi thở của Mặc Tiểu Cơ đã tràn ngập ấm áp.

Từ y nam tử buông cánh tay của Mặc Tiểu Cơ ra, tự mình ngồi xuống chiếc ghế đối diện với giường.

Ánh mắt thâm trầm của hắn nhìn Mặc Tiểu Cơ, nhìn thấy sắc mặt bình thản của cô, lại không nhìn ra biểu tình gì khác thường.

Từ y nam tử nhìn cô một lúc lâu, cũng không biết phải mở miệng như thế nào.

“Muội muội, muội...” Hắn nhìn chằm chằm Mặc Tiểu Cơ, ánh mắt lại nhu hòa vài phần, khóe miệng cũng giữ nụ cười ấm áp, nhưng nụ cười kia lại phần nhiều là bất an.

“Muội cùng Minh Vương Gia...” Từ y nam tử ngưng cười, trong mắt chỉ còn lại lo lắng.

“Minh Vương Gia?” Mặc Tiểu Cơ nhíu mày. Cái gì là Minh Vương Gia?

Từ y nam tử thấy thấy Mặc Tiểu Cơ nhìn mình với ánh mắt khó hiểu, hắn chỉ miễn cưỡng cười một chút “Làm sao muội có thể quen biết Minh Vương Gia?”

“Tôi không biết cái gì là Minh Vương gia!”

Ánh mắt kinh ngạc lần này chuyển sang từ y nam tử.

“Vậy muội... lúc này... cùng Minh Vương Gia...” Nữ tử trước mắt dù sao cũng là muội muội của hắn, lời nói này cũng rất khó để nói ra. Thế nhưng, muội muội làm sao lại có quan hệ với Minh Vương Gia chứ?

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tử Y Nam Tử

Mặc Tiểu Cơ chớp chớp mắt, đại não chuyển động hai cái mới hiểu được vị Minh Vương Gia trong miệng từ y nam tử chính là tên hắc y gian ác bị mình sổ sàng lúc này.

“Huynh nói rất đúng, cái tên đàn bà...” Câu nói kế tiếp còn chưa ra, Mặc Tiểu Cơ đã bị từ y nam tử bỏ nhào đến bịt miệng lại.

Trong con ngươi từ y nam tử tràn ngập kinh hoàng. Hắn quay đầu nhìn bốn phía cửa sổ một hồi, sau đó mới từ từ buông bàn tay đang bịt miệng Mặc Tiểu Cơ ra.

Từ y nam tử lắc lắc đầu, định nói vài lời trách cứ Mặc Tiểu Cơ nhưng vẫn nhịn xuống.

Sắc mặt hắn tái nhợt, trong con ngươi chứa đựng cầu xin. Hắn giữ chặt tay Mặc Tiểu Cơ, nói “Muội muội, mẫu thân chết sớm chỉ để lại hai người chúng ta. Trước kia mẫu thân cũng chỉ là một tiểu thiếp không được phụ thân yêu thương, bây giờ ngay cả mẫu thân cũng đã đi, chỉ có muội và ta là người thân của nhau, ta không muốn...”

Trong đôi mắt hắn ánh lên chút nước. Mặc Tiểu Cơ chưa từng nhìn thấy người đàn ông nào khóc trước mặt mình, cõi lòng liền bối rối. Tuy rằng nàng muốn nói với hắn rằng nàng không phải muội muội của hắn, nhưng khi nhìn thấy nước mắt của hắn, những lời này lại không thể nói ra khỏi miệng. Nàng chỉ có thể lắp bắp: “Huynh... huynh...”

Mặc Tiểu Cơ cũng thật muốn khóc theo, sợ hãi cùng uất ức trong lòng đáng để nàng khóc to mười lần.

Mặc Tiểu Cơ vừa định nhếch môi, từ y nam tử đã dùng ống tay áo của mình lau lau đôi mắt đã hoe đỏ, miễn cưỡng nhếch khóe miệng thành một nụ cười yếu ớt.

Thay đổi này khiến cho bi thương mới nổi lên của Mặc Tiểu Cơ phải bị đè ép xuống.

Từ y nam tử cười tự giễu, khề thờ dài một hơi “Muội muội trước kia thường ở trong khuê phòng, cũng có thể đã nghe nói qua Minh Vương Gia. Ta biết nữ tử gặp qua Minh Vương Gia đều không kiềm lòng được yêu thương hắn. Thế nhưng Minh Vương Gia đem ra so sánh cùng Quân Vương Gia vẫn kém hơn một chút, cho dù là dung mạo hay nhân phẩm. Nếu muội đã muốn làm sủng phi của Quân Vương Gia thì nên lấy niềm vui của hắn đặt lên trên đầu, hưởng hờ, trước kia không phải muội luôn thích Quân Vương Gia nhất sao?”

Mặc Tiểu Cơ nhìn từ y nam tử vẫn đang nhìn chăm chăm mình, dường như muốn nhìn thấy nội tâm của mình. Nàng vội cúi đầu, than thở: “Ta với vị Minh Vương Gia kia không có quan hệ gì cả”

Mặc Tiểu Cơ nàng đương nhiên là không có bất cứ quan hệ nào với tay ăn chơi trác táng kia cả, chẳng qua chỉ là ăn một chút đậu hũ của hắn mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Cương Thi

Nghe thấy lời nói của Mặc Tiểu Cơ, từ y nam tử mới thờ phào nhẹ nhõm, nụ cười cũng sáng lạn hơn nhiều “Không có vấn đề gì là tốt rồi, không có vấn đề gì là tốt rồi. Nếu muội ở Quân Vương phủ cảm thấy buồn thì vài ngày nữa ta đến xin phụ thân cho muội quay về nhà một chuyến, đồng thời cũng có thể thấp cho mẫu thân một nén hương. Vài ngày nữa là ngày giỗ lần thứ mười của người rồi”

Sắc mặt của hắn lại tái nhợt.

Trong lòng Mặc Tiểu Cơ cũng tái nhợt.

Mặc dù mình không phải muội muội của hắn, nhưng từ nhỏ đến lớn ngoại trừ anh Dục với vài người bạn học chung thì chưa từng có người nào tốt với mình như vậy.

Thế nhưng Mặc Tiểu Cơ cũng không biết nói cái gì cho phải.

Từ y nam tử đứng lên, hắn cảm thấy muội muội của mình giống như đã trưởng thành chỉ qua một đêm, đã hiểu biết hơn rất nhiều, trong lòng nhin không được vui sướng.

“Muội muội, ta phải hồi phủ rồi, khi nào rảnh ta sẽ tới thăm muội, muội cũng phải để ý đến sức khỏe của mình đó”

Mặc Tiểu Cơ vừa nghe thấy hắn phải đi, trong lòng lại cảm thấy luyến tiếc. Nàng định bảo hắn đưa nàng cùng về nhà, nhưng lại nhớ đến lời nói chuyện vừa rồi của bọn họ. Hẹn họ không có mẫu thân, khi mẫu thân còn sống cũng chỉ là một tiểu thiếp, cuộc sống của hắn nhất định cũng rất không tốt.

“Ca ca, huynh cũng phải tự bảo trọng”

Từ y nam tử vì lời nói của Mặc Tiểu Cơ mà đôi mắt lại hoe đỏ lần nữa. Hắn miễn cưỡng cười cười, gật gật đầu nói “Ừ, muội không cần tiễn ta đâu, nghỉ ngơi đi”

Mặc Tiểu Cơ nhìn hắn đi ra khỏi phòng.

Hắn cũng không lập tức rời khỏi, mà là đứng ở cửa nói gì đó với hai nha hoàn.

Mặc Tiểu Cơ nhìn nha hoàn có thân hình như rắn nước cười đến ngọt ngào.

Từ y nam tử lấy ra vài lượng bạc nhét vào trong tay hai nha hoàn đó, còn quay đầu lại nhìn Mặc Tiểu Cơ một cái, sau đó quay đầu nói thêm vài câu với hai nha hoàn kia. Mặc Tiểu Cơ đoán rằng hắn căn dặn bọn họ chăm sóc tốt cho mình.

Đôi mắt Mặc Tiểu Cơ cũng đã ướt ướt.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Mộng Quỷ

Từ y nam tử đi rồi, Mặc Tiểu Cơ ngồi ở đầu giường suy nghĩ, bất giác lại thấy mệt mỏi cho nên mơ mơ màng màng ngủ đi.

Trong thoáng chốc, Mặc Tiểu Cơ cảm thấy dường như có người đi vào phòng, thậm chí nàng còn có thể nghe thấy tiếng nói nhỏ, còn có tiếng bước chân quen thuộc kia.

Mặc Tiểu Cơ rất muốn tỉnh lại, nhưng có làm sao cũng không động đậy được.

Giống như thân thể của nàng đã bị trói buộc, ngăn cản nàng tỉnh táo lại.

Trong ý nghĩ, Mặc Tiểu Cơ không ngừng đấu tranh, nàng bắt đầu cảm thấy có một bàn tay lạnh như băng đang nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt, sau đó là mái tóc của mình.

Cái vuốt ve như vậy khiến nàng lạnh cả người, ngay cả xương cốt cũng lạnh lẽo, sau đó là ghê tởm, ghê tởm nổi lên từ sâu tận đáy lòng.

“A!” Mặc Tiểu Cơ hét lên một tiếng trong hoảng sợ, bật người bừng tỉnh.

Trời đã hoàn toàn tối đen, tối đến nỗi đưa tay ra cũng không thấy được năm ngón.

Tỉnh lại khỏi sự sợ hãi, hai mắt Mặc Tiểu Cơ tối đen.

Nàng ta vẫn chưa đi, đây là phản ứng đầu tiên của Mặc Tiểu Cơ. Nàng ta đứng sau lưng của mình, có lẽ là đang nhìn mình, ánh mắt của nàng ta rất sáng, lấp lánh một tia sáng quý dị.

Sống lưng cứng còng khiến cho Mặc Tiểu Cơ không dám quay đầu lại, lại càng không dám có bất kỳ hành động nào.

Mà nàng ta, cũng không có động tác gì khác.

Chỉ là hơi thở của nàng ta lại lạnh như băng, phả ra trên gáy Mặc Tiểu Cơ, khiến cho không khí lạnh lẽo trên người nàng càng thêm dày đặc.

Hơi thở của Mặc Tiểu Cơ càng ngày càng nặng, nhãn cầu của nàng dần dần chuyển sang bên trái, sau đó đột nhiên xoay người, tay cũng vươn ra.

Nàng ta đi rồi, ngay trong nháy mắt.

Mặc Tiểu Cơ vươn cả hai tay, đầy phẫn nộ: “Con bà nó! Ngươi là quỷ hay người vậy? Mẹ của ngươi quả thật có lỗi khi sinh ra ngươi. . .ngươi. . .”

Mắng đến một nửa, trên mặt Mặc Tiểu Cơ lại đột nhiên đau rát, giống như bị thứ gì thổi qua, vừa nóng vừa đau.

Theo thông thường, con người lâm vào hoàn cảnh hiện tại sẽ có hai biểu hiện, một là khiếp đảm hét lên sợ hãi, hai là tiếp tục chửi bới.

Mặc Tiểu Cơ hiển nhiên thuộc vào loại sau. Có lẽ từ nhỏ nàng đã sống ở một thôn làng kỳ quái, cho nên so với những cô bé có thần kinh yếu ớt bình thường thì nàng mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Nàng đã bị chọc cho tức giận thì cả Diêm Vương cũng dám mắng chửi.

Bạn đang đọc truyện *Quỷ Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Búi Tóc

“Bà nội nhà ngươi, ngươi khi còn sống thì thua kém một bông hoa, chết đi còn bị người ta đập lên xác. . .” Sau đó, trên mặt Mặc Tiểu Cơ lại xuất hiện thêm một vết thương.

Mà cái gì Mặc Tiểu Cơ cũng không thấy, chỉ cảm thấy gió lạnh thổi đến từ phía sau.

“Ngươi là kẻ nhát gan, có bản lĩnh thì đi ra đây cho lão nương. Lão nương biết rõ ngươi là một nữ nhân không biết xấu hổ. . .”

Sau đó, kéo theo từng câu chữ của Mặc Tiểu Cơ là thêm một vết thương mới.

Thế nhưng mặt của Mặc Tiểu Cơ càng đau thì nàng càng lợi hại hơn. Cuối cùng, ngay cả mười tám đời tổ tông của người kia cũng mất. Có lẽ người kia cảm thấy không còn thú vị khi đùa giỡn với Mặc Tiểu Cơ nữa, cuối cùng mặc kệ Mặc Tiểu Cơ mất chữ nhiều lời khó nghe như thế nào thì trên mặt cũng không xuất hiện thêm vết thương.

Mặc Tiểu Cơ cũng mệt mỏi, thở hồng hộc. Nàng đặt mông ngồi lên giường, sau đó nằm dài ra, miệng không ngừng há to hít vào thở ra.

Nàng chìm vào giấc ngủ một lần nữa, lần này xung quanh rất tĩnh lặng, đến khi Mặc Tiểu Cơ tỉnh lại một lần nữa thì trời đã sáng. Những tia nắng vàng nhạt tràn ngập cả gian phòng, ngay cả không khí cũng tươi mát.

Mặc Tiểu Cơ ngáp một cái, sau đó đứng lên.

Có lẽ nghe thấy động tĩnh của nàng, hai nha hoàn ngày hôm qua từ ngoài cửa đi vào, trên tay là chậu rửa mặt và dụng cụ chải đầu.

Khuôn mặt của Mặc Tiểu Cơ đã không còn cảm giác đau đớn, giống như chuyện tối ngày hôm qua chỉ là một cơn ác mộng, nhưng lại tồn tại chân thật như vậy.

Nàng rửa mặt xong, thay quần áo, sau đó ngồi vào bàn trang điểm.

Một nha hoàn xinh đẹp cầm chiếc gương qua. Vừa nhìn thấy gương, trong lòng Mặc Tiểu Cơ lại bồn chồn, bây giờ nàng rất sợ khi phải nhìn vào gương.

Phấn trang điểm, kẻ mắt, mũi thẳng tắp, đôi môi hồng nhuận, vẫn là khuôn mặt của mình, Mặc Tiểu Cơ thầm vui vẻ trong lòng.

Lúc nàng nhìn thấy chiếc bó bó chân của mình, nàng còn cho là khuôn mặt của mình đã...

Nha hoàn xinh đẹp giúp Mặc Tiểu Cơ búi một búi tóc thoải mái, tóc mây cao cao, xinh đẹp nhiều vẻ.

Nhìn thấy mình trong gương như thay đổi thành một người khác, Mặc Tiểu Cơ thật thích bàn tay tuyệt diệu của nha hoàn này.

“Nương nương, hôm nay người có đến vấn an Đại Vương Phi không?”

Mặc Tiểu Cơ nhíu mày: “Đại vương phi?”

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Nữ Tử Khuynh Quốc Khuynh Thành

Nha hoàn nhìn thấy nàng nhíu mày liền nhẹ giọng trả lời “Người đã vài ngày không đến vấn an, hôm kia Đại Vương Phi còn phái người đến hỏi thăm nữa.”

Mặc Tiểu Cơ thở dài trong lòng. Thân phận của nàng có nhiều rắc rối thật, mẫu thân là tiểu thiếp, còn mất sớm, nay nàng lại gả cho một tay Vương Gia chết yếu, mà chỉ là một tiểu thiếp. Ngẫm lại thật đau đầu.

Bao nhiêu hi vọng nàng chỉ đang nằm mộng, nhưng mà...Haizz! Ở chung một chỗ với bà nội là Vu Bà dường như còn nguy hiểm hơn so với nơi này. Mỗi ngày cho nàng ăn những thứ kỳ lạ, sớm muộn gì cũng sẽ chết trong tay bà. Rời khỏi đó cũng tốt, từ lúc tỉnh dậy nàng cũng chưa đi dạo lần nào.

Nhìn thấy Mặc Tiểu Cơ gật đầu, nha hoàn rất vui vẻ. Thế nhưng Mặc Tiểu Cơ lại cảm thấy nha hoàn xinh đẹp này trước mặt là cung kính với nàng, nhưng sau lưng lại khinh thường. Lúc Mặc Tiểu Cơ vô tình quay đầu lại thì có thể nhìn thấy ánh mắt oán hận cùng giễu cợt của nàng ta.

Phủ đệ này tuy không lớn lắm nhưng để bố trí cũng phải tốn rất nhiều công sức.

Vừa đi qua một cánh cổng nhỏ, đập vào mắt là một hòn giả sơn nằm giữa vườn hoa hồng. Phía xa xa là một chiếc cầu màu trắng, đi xuống cầu là một cánh rừng trúc xanh um tươi tốt.

Mặc Tiểu Cơ lại không có tâm tình thưởng thức phong cảnh, một màn quen thuộc trước mắt nàng đã nhìn thấy, chính là trong ngôi trong cổ mộ trước lúc nàng mê man.

Đặc biệt là cánh rừng trúc kia, khiến cho nàng càng thêm hoảng sợ.

Cũng may bây giờ trong rừng trúc không có cái gì, phía dưới đất cũng không phải màu đỏ.

Bước chân của Mặc Tiểu Cơ nhanh hơn, nàng muốn rời khỏi đây nhanh một chút.

Phía sau nàng, hai nha hoàn đi theo thăm trao đổi một ánh mắt kinh ngạc, đặc biệt là nha hoàn xinh đẹp, khoe miệng lộ ra tia cười lạnh.

Chiếc màn lụa mỏng trắng tinh, tòa đình trắng muốt, ngay cả bài trí bên trong cũng chỉ là một màu trắng. Phía sau chiếc màn lụa màu trắng, một bạch y nữ tử khuynh quốc khuynh thành đứng đó – Vương Ngữ Yên.

Hàng mi nàng ta cong nhẹ, đôi con ngươi mang theo sự lười nhác, ngay cả biểu tình trên đôi gò má tinh xảo cũng cực kỳ biếng nhác nhưng giờ tay nhấc chân lại tần mắt ra vẻ đẹp kinh người, khiến cho người ta không thể dời mắt.

Nàng ta nhìn thấy Mặc Tiểu Cơ liền mỉm cười.

Cả đất trời đều bị đốt thành tro bụi, chỉ có nụ cười tuyệt diệu của nàng ta vẫn còn đó.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Bạch Y Nữ Tử

Mặc Tiểu Cơ nhìn đến trọn mắt há hốc mồm.

Bạch y nữ tử mỉm cười đi tới, nắm chặt cánh tay của Mặc Tiểu Cơ, nói: “Muội muội, sức khỏe muội đã tốt hơn chưa?”

Ánh mắt còn si mê của Mặc Tiểu Cơ dừng trên gương mặt bạch y nữ tử, dùng sức gật gật đầu “Đã tốt hơn nhiều”

Trong lòng nàng lại thăm kinh hô, không ngờ trên đời này lại còn một nữ tử xinh đẹp như vậy.

Trang trí trong phòng cũng giống như chủ nhân của nó, cực kỳ tinh xảo. Không nhiều đồ đạc nhưng thứ nào thứ nấy cũng đều đặc biệt và tinh tế.

Mặc Tiểu Cơ ngồi trên chiếc đệm cói bằng gấm nhìn nàng ta dùng một bình trà nhỏ màu xanh ngọc, ngâm một chút lá trà vào nước, sau đó lấy hai chiếc chén nhỏ màu trắng ra, rót đầy trà vào. Bước chân nàng ta rất nhẹ nhàng, đưa chén trà vào trong tay Mặc Tiểu Cơ.

Chiếc chén nhỏ màu trắng kia hiện ra một chút ánh sáng trắng bạc, sau đó bị nước trà hòa tan thành màu xanh lục, xanh trong trắng, đẹp đến nỗi khiến cho Mặc Tiểu Cơ không thốt nên lời.

Nàng ta ngồi lên đệm cói, tà váy màu trắng chạm xuống nền đất.

Dung nhan tuyệt sắc kia, thấp thấp thoáng thoáng sau làn khói trà càng thêm xinh đẹp.

Vẻ đẹp này chỉ có ở trên trời, nơi trần gian hiếm khi nhìn thấy.

Mặc Tiểu Cơ nhìn bạch y nữ tử với ánh mắt hâm mộ, sau đó lắc lắc đầu, thầm nghĩ nếu mình có thể xinh đẹp được như thế thì tốt rồi, hàng ngày tự nhìn mình trong gương cũng đủ no.

“Xi...” Bạch y nữ tử nhìn bộ dạng ngây ngốc của Mặc Tiểu Cơ, nhìn không được mà cười ra tiếng.

Nụ cười này càng khiến Mặc Tiểu Cơ thêm há hốc miệng.

Giống như một đóa mẫu đơn kiều diễm đột nhiên xuất hiện trước mặt, khiến cho Mặc Tiểu Cơ kinh hãi đến nước trà cũng quên uống.

Nàng ta nghiêng đầu hip mắt cười, nói “Hôm nay muội muội sao vậy? Sao lại nhìn ta với ánh mắt như thế?”

“A!” Mặc Tiểu Cơ cúi đầu ngượng ngùng.

Trong khoảng thời gian uống trà, Mặc Tiểu Cơ cũng không biết đặt ánh mắt vào đâu. Ở chung một chỗ với mỹ nhân như thế, nam tử đương nhiên sẽ có áp lực, nữ tử đồng thời cũng bị áp lực.

Sau khi Mặc Tiểu Cơ thoát khỏi suy nghĩ miên man, lại nhìn thấy bạch y nữ tử cầm một thanh trường kiếm xanh biếc, đứng trong sân viện vắng vẻ.

Trường bào trên người nàng ta đã bị cởi ra, chỉ còn lại chiếc áo ngắn tà ở bên trong.

Nữ tử xinh đẹp mỉm cười “Muội muội, thật xin lỗi. Đã đến giờ ta luyện kiếm rồi, nếu muội muội...”

Mặc Tiểu Cơ liên tục xua tay: “Không sao, không sao, tỷ tỷ luyện đi, ta thích nhất là xem múa kiếm”

Nữ tử cười duyên, lắc đầu “Bình thường muội ghét nhất chính là nhìn thấy người khác cầm đao cầm kiếm, hôm nay sao lại đổi tính rồi?”

Tiếng nói của nàng ta cũng rất dễ nghe, so với tiếng hót của chim Hoàng Oanh còn thánh thót trong trẻo hơn.

Mặc Tiểu Cơ xấu hổ, sờ sờ đầu mình: “Hắc hắc hắc...Hắc hắc hắc...” Mặc Tiểu Cơ cười khan hai tiếng, cũng may nàng ta đã bắt đầu chăm chú múa kiếm, Mặc Tiểu Cơ thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Vớ Bỏ Được Mỹ Nam

Tà váy lúc ẩn lúc hiện, bước chân huyền ảo, kiếm ánh hóa thành một đường sáng trắng bay lượn.

Mặc Tiểu Cơ si mê, ngay cả trà cũng quên uống.

Đang lúc Mặc Tiểu Cơ chăm chú xem thì lại nghe thấy một tiếng hừ lạnh bên tai.

Mặc Tiểu Cơ vừa quay đầu lại liền nhìn thấy nam tử tà ác mặc cẩm bào màu đen – Minh Vương Gia, với gương mặt âm trầm đứng phía sau mình, cũng không biết hắn vào đây bằng cách nào, vì dù sao thì nơi đây cũng là tiểu viện của Đại Vương Phi của Quân Vương Gia, người bình thường không thể tùy ý đi vào.

Thực tế, Mặc Tiểu Cơ nhìn thấy hắn cũng có vài phần xấu hổ, dù sao mình cũng từng vớ bỏ vào hắn. Vừa nói đến chuyện ăn đậu hũ kia, trong đầu Mặc Tiểu Cơ lại xuất hiện một màn không lành mạnh, trên mặt là biểu cảm kỳ quái, đầu lưỡi cũng nhin không được vươn ra liếm cánh môi hồng nhuận của mình. Mà tất cả động tác đó đều được người nọ thu vào mắt, cho nên u ám trong mắt hắn càng đậm.

Thử hỏi có tên nam nhân vào có thể nguyện ý cho nữ nhân chủ động vớ bỏ phải hắn, khiến cho hắn giống như một tên tiểu công tử mặt trắng không? Chi cần nhớ lại thôi cũng đủ mất mặt rồi, đừng nói chi là tức giận. Ăn đậu hũ của mình rồi thì thôi đi, còn phô ra biểu cảm thoải mái khi được ăn nữa chứ, ai mà chịu cho nổi? Tên nào chịu được, nhất định không phải nam nhân.

“Hừ!” Tiếng hừ lạnh lại bay ra từ đôi môi mỏng nõn nà của Minh Vương Gia.

Thái độ này đã chọc giận Mặc Tiểu Cơ. Minh vớ bỏ phải hắn, hắn cũng không cần phải nhỏ mọn như vậy, giống như chưa từng có người ăn đậu hũ của hắn vậy.

Mặc Tiểu Cơ nhếch miệng cười nhạt, nhỏ giọng lầm bầm “Đàn bà, thật là một tên đàn bà. Không phải chỉ hôn môi người một chút thôi sao? Hôn thì cũng hôn rồi, người nghĩ rằng ta muốn làm sao? Ta còn cảm thấy mình mới chính là người bị hại đây”

Mặc Tiểu Cơ nói rất nhỏ, nhỏ đến nỗi ngay cả nàng cũng gần như không nghe thấy. Thế nhưng sắc mặt của Minh Vương Gia lại thay đổi, u ám như bầu trời trước cơn bão, mây đen giăng kín.

Thanh âm của hắn lại càng âm lãnh đến đáng sợ “Người... người nói lại một lần nữa xem!”

Mặc Tiểu Cơ chớp chớp mắt, nói thầm Gặp quỷ! Hắn ta là người hay quỷ vậy? Thanh âm nhỏ như vậy mà cũng nghe thấy, lỗi tai quả thật quá thính con mẹ nó rồi!

“Nói cái gì? Tại sao ta phải nói? Người bảo ta nói thì ta phải nói à? Người nghĩ rằng người là ai? Bỏ tiểu thư cố tình không muốn nói, người muốn nghe thì đi ra bên ngoài tìm người khác nói đi, bỏ tiểu thư không muốn phục vụ một tên đàn...”

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 39: Minh Vương Gia

Mặc Tiểu Cơ nhìn thấy khuôn mặt của Minh Vương Gia đen thui, lại vẫn không sợ chết mà cười híp mắt, nhếch miệng nói “Không phải ta chỉ mới ăn một miếng đậu hũ của ngươi mà ngươi lại giận như vậy, muốn ta phải chịu trách nhiệm chứ? Đàn bà!”

Gương mặt của Minh Vương Gia lại nóng lên sau khi nghe Mặc Tiểu Cơ nói hắn muốn nàng chịu trách nhiệm, cả người cứng đờ. Thế nhưng khi nghe đến về sau thì nhin không được giận dữ hết “Ngươi còn dám nói ta là đàn bà, ngươi không muốn sống rồi!”

“Ngươi là đàn bà sao?” Mặc Tiểu Cơ cười híp mắt.

Minh Vương Gia lãnh khốc vô tình, thích giết người, thích uống rượu đã hoàn toàn đen mặt. Thử nghĩ xem, nữ tử trong thiên hạ này khi nhìn thấy hắn chỉ có sợ hãi và ngưỡng mộ, làm vì có kẻ nào dám quá đáng như thế? Ngay cả đám đại thần trên triều đình cũng không dám đắc tội Minh Vương Gia, ai không biết hắn là một ác ma giết người không chớp mắt, lời đồn truyền đi khắp phố phường, Minh Vương Gia thích nhất chính là ăn thịt, vâng... là thịt người. Có thể bây giờ đã xuất hiện một người không biết, còn là một nữ nhân không biết sống chết là gì.

Minh Vương Gia nắm lấy cổ áo Mặc Tiểu Cơ, nâng cả người nàng lên không chỉ bằng một tay, đôi mắt lạnh lẽo hung tợn trừng mắt nàng, nói “Ngươi dám lặp lại một lần nữa không?”

Mặc Tiểu Cơ nghiêng cái đầu nhỏ, ngoài cười nhưng trong không cười “Ngươi muốn ta gọi ngươi là tên đàn bà sao? Thế nhưng ngươi thật sự rất giống đàn bà mà”

“Ngươi...ngươi dám lặp lại lần nữa!” Lửa giận của Minh Vương Gia gần như có thể nướng chín Mặc Tiểu Cơ.

Mặc Tiểu Cơ cười hi hi đưa tay nâng chiếc cằm tuấn mỹ của hắn lên, nói “Nói thì nói, đàn bà, đàn bà, đàn bà, ngươi là đàn bà, cả nhà ngươi đều là đàn bà.”

Minh Vương Gia nhìn đến ngây dại, nàng thật là người không sợ chết.

“Minh Vương Gia” Một tiếng gọi thanh thúy vang lên.

Không biết khi nào thì bạch y nữ tử Đại Vương Phi đã ngừng múa kiếm, ánh mắt nhìn về phía hai người họ.

Mặc Tiểu Cơ trừng mắt, ý bảo Minh Vương Gia buông mình ra. Hắn nắm cổ áo nàng rất chặt, đến nỗi nàng đã cảm thấy khó thở.

Minh Vương Gia vẫn nhìn chằm chằm Mặc Tiểu Cơ, đến khi Đại Vương Phi gọi lần thứ hai thì hắn mới không tình nguyện mà ném Mặc Tiểu Cơ trên mặt đất. Mặc Tiểu Cơ té ngã đến nhe răng nhếch miệng, lại nhin không được mà chửi tục.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Nụ Cười Khuynh Quốc

“A! Khốn kiếp!”

Hiển nhiên, những lời này chính là để cho Minh Vương Gia nghe thấy.

“Ngươi dám nói thêm câu nữa, ta sẽ giết ngươi” Minh Vương Gia đương nhiên đã bị Mặc Tiểu Cơ chọc giận. Đây là lần đầu tiên trong đời hắn bị chọc điên đến mức độ này, cũng là lần đầu tiên hắn có cảm giác xúc động muốn ăn thịt người.

Mặc Tiểu Cơ còn tức giận hơn so với Minh Vương Gia. Nàng chống hai tay ngang hông, sắc mặt âm trầm “Khốn kiếp, khốn kiếp, ngươi chính là một tên khốn kiếp! Sao? Ngươi còn là một tên đàn bà, đàn bà...đàn bà...đàn bà...”

“Ngươi...ngươi...ngươi...” Minh Vương Gia cắn môi, con ngươi càng âm lãnh. Hắn nhìn thoáng qua bạch y nữ tử, cuối cùng đành nhin xuống, không thèm để ý tới Mặc Tiểu Cơ nữa, xoay người rời đi.

Sắc mặt bạch y nữ tử đứng một bên trong trời nhưng lạnh lùng, đôi con ngươi dịu dàng nhìn Mặc Tiểu Cơ, nhỏ nhẹ nói “Muội là người đầu tiên có thể

khiến cho Minh tức giận như vậy, cũng nhất định là người duy nhất”

Mặc Tiểu Cơ mắng đến nỗi thở không ra hơi, miệng đắng lưỡi khô đành cầm chén trà uống một hớp to. Nàng nghe thấy lời nói của bạch y nữ tử, ngượng ngừng quay đầu lại đáp “Ta đâu có muốn chửi hần, là do hần ức hiếp ta trước”

Bạch y nữ tử không nói gì, chỉ nở một nụ cười khuyh quốc, nhưng trong con ngươi lại như có một dòng nước mạnh mẽ chảy.

Bạch y nữ tử cắt thanh kiếm, mặc vào áo ngoài.

Lúc này Mặc Tiểu Cơ mới nhận ra trong điện lại không có bất kỳ một nha hoàn nào, trong lòng liền cảm giác có vài phần kỳ quái.

Khỏe miệng bạch y nữ tử mỉm cười, nắm tay Mặc Tiểu Cơ, nói “Muội muội, nghe nói thân thể Lưu Tô muội muội gần đây cũng có chút không thoải mái, hay muội cùng tỷ tỷ đến thăm nàng ta một chút đi!”

“A!”

Lưu Tô muội muội, thật không biết tên Vương Gia thối này còn có bao nhiêu thị thiếp.

Hai người đi trở lại con đường lúc này Mặc Tiểu Cơ đi qua, xuyên qua phía tây rừng trúc thì nhìn thấy một cánh cổng, xuyên qua một hành lang gấp khúc chính là một cảnh vật thông thoáng rộng mở.

Một khu vườn đầy hoa cỏ không biết tên, nở rộ thơm ngát thu hút đàn bướm bay xung quanh. Còn có một đàn chim nhỏ lấp lấp ló ló riu rít ca hát trên những nhánh cây cao.

Đến đây, tâm tình Mặc Tiểu Cơ đột nhiên tốt hơn một chút.

“Muội muội, có phải muội đang cảm thấy ở đây tốt hơn nơi ở của tỷ tỷ hay không?”

Khuôn mặt của bạch y nữ tử rõ ràng là đang cười, nhưng lại khiến cho Mặc Tiểu Cơ cảm thấy lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Nữ Tử Xinh Đẹp

“Hắc hắc hắc hắc hắc...” Mặc Tiểu Cơ cười gượng hai tiếng “Làm sao có thể, chỗ ở của tỷ tỷ mới giống nơi ở của thần tiên.”

Bạch y nữ tử cười nhạt “Muội đó! Thật biết cách chọc tỷ tỷ hài lòng”

Hai người tiến vào sân, thì có hai thị nữ dung mạo thanh tú đến thỉnh an, sau đó trên đường thấy không ít thị nữ, so với sân trong nơi ở của Mặc Tiểu Cơ thì ở đây mới có vài phần không khí náo nhiệt của Vương phủ.

Giữa những khóm hoa hồng vàng, là một tiểu lâu mái ngói lưu ly xinh đẹp, bên trên đề tự “Cầm Củng” mang phong cách cổ xưa.

Mặc Tiểu Cơ và bạch y nữ tử vừa đi đến trước lầu, chợt nghe thấy tiếng sáo, còn có tiếng cười nũng nịu của nữ tử.

Sáu thị nữ đứng cung kính trước cửa tiểu lâu, mỗi người đều mang một vè thanh tú mỹ lệ, y phục bằng lụa mỏng màu hồng nhạt, bên trên thêu hoa xanh lục.

Thấy Mặc Tiểu Cơ và bạch y nữ tử, ngoại thị nữ vào trong tiểu lâu bẩm báo, còn lại đều ở đây thỉnh an Mặc Tiểu Cơ và bạch y nữ tử.

Tiếng sáo trúc ngừng lại.

Thị nữ bước ra khỏi tiểu lâu, cười cung kính với hai người “Vương Gia cũng ở đây, Tô Vương Phi của chúng ta không thể ra thăm nghênh hai vị nương nương, mong hai vị nương nương lượng thứ.”

Bạch y nữ tử gật đầu mỉm cười, xem ra là không giận, Mặc Tiểu Cơ cũng không có ý kiến gì. Chỉ là thấy cái giá của tiểu thiếp cũng quá lớn.

Mặc Tiểu Cơ nghe nói Vương Gia cương thi cũng ở đây, da đầu lại có chút tê dại, nhưng vẫn kiên trì đi vào, nhưng lại trốn sau lưng bạch y nữ tử.

Còn chưa vào phòng, hương hoa thơm ngát đã tiến vào trong mũi. Trong phòng có chút âm áp cũng khiến người ta thoải mái hơn.

Vừa vào cửa đã thấy một bức bình phong thật là to, vẽ mai lan trúc cúc, mép bình phong dùng lụa hồng mỏng bao lại, màn phía sau bình phong cũng là lụa hồng mỏng thêu hoa lan.

Người còn chưa thấy, đã nghe tiếng nói cười nũng nịu của nữ tử “Vương...Gia...thiếp muốn ăn cái này...ân...có được không?”

Thanh âm buồn ngôn khiến cả người Mặc Tiểu Cơ khó chịu, nhưng sắc mặt bạch y nữ tử vẫn không đổi.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Liễm Diễm Nam Tử

Lướt qua bình phong, nhất thời Mặc Tiểu Cơ bị căn phòng xa hoa làm cho khiếp sợ.

Nàng chỉ có thể nhìn thấy cung điện có tường khảm bảo thạch chân trâu trong phim cổ trang trên TV, còn tưởng rằng đó chỉ là thiết kế của đạo diễn với tác giả kịch bản nhưng hôm nay, tất cả đều xuất hiện trước mắt nàng, thực sự là mở mang tầm mắt, thực sự là có chút nhìn hoài không hết.

Con người Mặc Tiểu Cơ không nhìn được mà phát ra ánh nhìn tham lam.

Các góc tường đều dùng lụa hồng mỏng bao lại, còn các vách tường, nếu không phải là khảm trân châu phát sáng thì cũng là bảo thạch quý giá, bốn cây cột trong phòng cũng trạm khắc hình rồng cũng khảm đầy ngọc bích. Căn phòng đầy bảo thạch trân châu long lánh giống như tiên cảnh.

Mái của gian phòng cũng xa xỉ như vậy, đều vẽ Cửu Thiên Huyền Nữ phi tiên đồ trực rỡ, đôi mắt tiên nữ, y phục trên người, tất cả đều được tô loại màu trân quý.

Xem căn phòng xa hoa như vậy, trong mắt Mặc Tiểu Cơ chỉ biết đảo qua đảo lại, trong lòng lại suy đoán, mình lấy bất cứ vật gì trong phòng này mang về nhà, có thể đủ cho cuộc sống của mình vài năm. Nhìn chất lượng ngọc long lánh, tuyệt đối là cực phẩm trân quý.

Dưới đất trải một tấm thảm màu trắng bạc quý giá, mùi thơm từ mấy cái lư hương tinh xảo không ngừng quanh quẩn.

Mười mấy thị nữ lục y khuôn mặt xinh đẹp tay cầm nhạc khí chia ra đứng hai bên. Thấy các nàng bước vào, thần sắc ai cũng kì quái.

Ở giữa cung điện, có một kỷ trà nhỏ hình đầu hổ.

Trên kỷ trà có một cái đệm màu vàng, trên đó là một nữ tử, y phục xinh đẹp dựa nghiêng, tướng mạo tuyệt sắc như hồ ly tinh, tóc mai như mây, sóng tóc vừa dài vừa dày, xinh đẹp mê hoặc, ngón tay tùy ý quấn một lọn tóc, bên trên cài trâm Như Ý, mũi nhọn như tơ, cười không thành tiếng, phong tình vạn chủng.

Nàng ta giống như con rắn dựa sát vào lòng nam tử, trên mặt lộ ra nụ cười yếu ớt khiến người ta chết mê chết mệt.

Nam tử bên cạnh so với nữ tử này còn muốn xinh đẹp hơn vài phần, khóe mắt thỉnh thoảng lại nhếch lên, mâu quang liễm diễm rực rỡ, khiến ai nhìn vào cũng phải sửng sốt.

Mặc Tiểu Cơ nhìn nữ tử rất xinh đẹp kia, không đành lòng lại nhìn thêm, đợi đến khi nhìn thật kĩ, vẻ mặt không đành lòng của Mặc Tiểu Cơ biến thành hoảng sợ lui về phía sau mấy bước.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Nữ Tử Lộ Da Xinh Đẹp (1)

Nữ tử xinh đẹp trong rừng trúc bị lộ da

Tuy rằng nàng ta so với nữ tử đáng thương trong rừng trúc xinh đẹp hơn rất nhiều, xinh đẹp hơn vài phần. Nhưng Mặc Tiểu Cơ khẳng định cả hai đều là một người.

Vừa nghĩ tới nữ tử xinh đẹp hiện tại đang ở trước mắt, sớm muộn gì cũng phơi da ở rừng trúc, ngây ngốc ngàn năm. Cả người Mặc Tiểu Cơ lại liêu mạng toát mồ hôi lạnh. Nàng thực sự muốn quay người rời đi, nhưng ánh mắt của Quân Vương Gia lại nhàn nhạt bắn về phía nàng và bạch y nữ tử, khiến ngay cả một cử động nàng cũng không dám.

Quân Vương Gia hơi nhíu mày, vẻ mặt lạnh như băng.

Trên trán hắn có bài tia phiền muộn, ở bên trong gương mặt tuyệt sắc, lại càng đáng sợ thêm vài phần.

Vẫn là cảm bào trắng tuyết thêu vài đóa hoa mai trắng, tóc dùng trăm bạch sắc vấn thành một búi, lạnh lùng tuyệt sắc.

Mặc Tiểu Cơ không dám nuốt nước bọt.

“Ha ha...ha ha...Hai vị tỷ tỷ không phải là đến thăm muội ư? Sao lại nhìn chăm chăm Vương Gia mãi thế? Hai vị tỷ tỷ cũng hiểu được Vương Gia là nam nhân anh tuấn nhất thiên hạ đúng không!”

Mặc Tiểu Cơ bị nàng ta nói trúng, liền đỏ mặt.

Nữ tử xinh đẹp cười khuynh thành, ngữ khí đùa cợt “Ta còn tưởng rằng Vương Phi tỷ tỷ là mỹ nhân băng lãnh, không có hứng thú với nam nhân, thật không ngờ, đối với Vương Gia cũng chúng ta cũng...ha ha...ha ha...”

Bây giờ Mặc Tiểu Cơ mới phát hiện bạch y nữ tử cũng nhìn khuôn mặt tuấn tú của Quân Vương Gia chăm chăm đến si ngốc, bị nữ tử xinh đẹp nói như vậy sắc mặt Mặc Tiểu Cơ cũng không nhịn được, ngay cả bạch y nữ tử lạnh lùng cũng có chút biến sắc.

“Hừ!” Nữ tử xinh đẹp hừ lạnh một tiếng. Lập tức mỉm cười mỉa mai hoặc như hoa vượn cánh tay tuyết trắng ôm lấy eo Quân Vương gia, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp như hoa đào cũng gất gao dán vào gương mặt tuyệt sắc của Quân Vương Gia, đôi môi nhỏ tô son cọ sát lên khuôn mặt đó.

Ai nha nha! Quả thật là đang chiếu phim cấp ba mà!

Một người là cương thi, một người là yêu quái lột da, Mặc Tiểu Cơ nhìn mà nổi da gà.

“Muội muội, nghe nói gần đây cơ thể muội không khỏe, tỷ tỷ đặc biệt tới thăm muội, không biết Vương Gia cũng ở đây!” Bạch y nữ tử mỉm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Nữ Tử Lột Da Xinh Đẹp (2)

“Phải không?” Nữ tử xinh đẹp khinh miệt liếc bạch y nữ tử một cái, có chút châm chọc nói “Tỷ tỷ, tỷ thật đúng là có dụng tâm, chiếu cố tới Hách Liên tỷ tỷ còn chưa đủ mệt, còn muốn chiếu cố tới thiếp thân, tỷ tỷ thật đúng là Quan Thế Âm Bồ Tát chuyển thế!”

Lời nói châm chọc như vậy ngay cả lỗ tai tri độn của Mặc Tiểu Cơ cũng nghe ra, nhưng bạch y nữ tử vẫn mỉm cười, nhẹ nhàng nói “Muội muội khách khí rồi!”

“Hừ.” Nữ tử xinh đẹp lại quay đầu tiếp tục quán quýt lấy Quân Vương Gia, khiến cho Mặc Tiểu Cơ rất xấu hổ, nhưng bạch y nữ tử vẫn không có ý định rời đi.

Thấy Bạch y nữ tử vẫn còn đứng đó, nữ tử xinh đẹp giận tới mức sắc mặt hơi tái đi, khẩu khí cũng biến thành rất không khách khí “Tỷ tỷ, còn có chuyện gì sao? Có phải thấy nợ này của muội rất nhiều hồ điệp, hoa cũng có mùi hương đặc biệt, muốn ở đây ngán ngạo một lúc không? Nghĩ lại cũng thấy lạ, tỷ tỷ xinh đẹp như hoa như ngọc, tại sao ngay cả con bướm cũng không nguyện ý bay dạo trong viện của tỷ tỷ, có phải trên người tỷ tỷ chứa đầy tà khí, đắc tội với thần tiên, khiến tỷ tỷ cô đơn không?”

“Ngươi...” Bạch y nữ tử biến sắc trông rất khó coi.

Mặc Tiểu Cơ ở bên cạnh thực sự cũng nghe không lọt tai, cả người khó chịu.

“Đủ rồi!” Sắc mặt Quân Vương Gia bình tĩnh, nói ra những lời băng lãnh.

Trong lúc nhất thời, nữ tử xinh đẹp và bạch y nữ tử đều cứng miệng.

“Hừ” Quân Vương Gia hừ lạnh một cái, con người liếm diễm như nước quét nhẹ qua bạch y nữ tử, đứng lên, cũng không nói gì với nữ tử xinh đẹp, xoay người rời đi.

Quân Vương Gia vừa rời đi, bạch y nữ tử cũng đi theo sau. mặc Tiểu Cơ cũng định đi cùng, nàng không muốn ở cùng một chỗ với nữ tử lột da kia, nghĩ lại sợ.

Mặc Tiểu Cơ vừa bước một bước, chợt nghe thấy tiếng cười nhạt từ phía sau truyền tới “Hách Liên tỷ tỷ xin dừng bước, tỷ tỷ sao lại sợ muội muội như vậy, lẽ nào cho rằng muội muội là ma quỷ.”

Mặc Tiểu Cơ nhếch miệng, không muốn quay đầu lại.

Mất thấy nữ tử xinh đẹp Luru Tô đang bước từng bước nhỏ đến gần mình, Mặc Tiểu Cơ thực sự không muốn nhìn khuôn mặt của nàng ta. Nhìn tiếp, nàng nhất định sẽ gặp ác mộng đáng sợ. Ông trời? Tại sao ông lại dày vò Tiểu Cơ như vậy?

“Tỷ tỷ, hình như rất sợ muội muội, muội muội lại thực sự sợ tỷ tỷ, sợ tỷ tỷ bị người ta chôn trong rừng trúc.” Nữ tử xinh đẹp lạnh lùng nhìn mặc Tiểu Cơ.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Sự Việc Quý Dị

Mặc Tiểu Cơ rung mình một cái “Rừng trúc”

“Ha ha...ha ha ha...” Luru Tô cười ha ha ánh mắt biến thành đùa cợt quỷ dị “Lẽ nào tỷ tỷ không biết, hay là giả bộ không biết?”

Mặc Tiểu Cơ nhìn khuôn mặt mang theo chút quỷ dị của Luru Tô, nhìn không được lùi về phía sau, hoảng loạn nói “Người đang nói cái gì vậy, ta không hiểu người đang nói gì, người có thể nói rõ hơn một chút không?”

Luru Tô dừng bước, kiêu mị cười, dùng ánh mắt đầy hoài nghi nhìn mặc Tiểu Cơ “Tỷ tỷ, tỷ thật hay nói giỡn với muội muội, tam ca của người từ nhỏ đã theo hầu Vương Gia, chẳng lẽ hắn không nói cho người biết, nữ nhân không biết xấu hổ kia, thực tế là ma quỷ độc ác. Chẳng lẽ hắn không nói cho người biết, phải đề phòng nữ nhân kia?”

Mặc Tiểu Cơ bị nàng ta nói cho đến mức hồ đồ mất rồi, điều duy nhất rõ ràng chính là nàng ta đang nói đến Chính Vương Phi – Bạch y nữ tử.

“Vương Phi, làm sao nàng ấy có thể là ma quỷ được, người đừng nói bậy.” Mặc Tiểu Cơ không tin nữ tử ban thanh ngọc khiết như vậy lại là ma quỷ.

“Hừ! Chẳng trách có người nói, tác phong của Hách Liên gia đều truyền hết cho nam tử, quả nhiên, nữ tử của Hách Liên gia đều là một lũ đàn độn, chết trong tay nữ nhân ma quỷ kia là đáng đời.”

“Rốt cuộc người đang nói cái gì vậy? Người có thể nói rõ ràng ra không? Người nhục mạ ta, ta nhất định sẽ không khách khí.” Mặc Tiểu Cơ phát hỏa lên. Tuy rằng nàng không muốn so đo với nữ tử có cái tương lai rất thảm này, nhưng im lặng không có nghĩa là nàng sợ nàng ta.

Khóe miệng nữ tử xinh đẹp nhếch lên thành một nụ cười ngọt ngào, đi tới kỷ trà, nâng chén trà ngọc bích lên, một hơi cạn sạch.

Đôi mắt phượng hơi liếc nhìn Mặc Tiểu Cơ, cười lạnh nói “À ta cho rằng không ai biết cái việc dơ bẩn ả ta làm mỗi ngày, ả ta chỉ vì giữ gìn khuôn mặt mà hại chết không biết bao nhiêu người, quả thực, rừng trúc xấu số này, khiến cho ngay cả một con chim nhỏ cũng không muốn bay qua.”

Luru Tô nhìn Mặc Tiểu Cơ dần hoảng sợ đến cực điểm, lộ ra nụ cười sâu thẳm “Lẽ nào tỷ tỷ không phát hiện ra, ngay cả một con bướm cũng không có sao? Vì sao tỷ tỷ muốn tới phủ Vương Gia, chẳng lẽ không biết nơi này đã sớm bị nguyên rửa sao, những người sống ở đây, sớm muộn gì cũng không được chết từ tế.”

Mồ hôi Của Mặc Tiểu Cơ theo lời nói của Luru Tô càng ngày càng tuôn ra mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Thị Nữ Xinh Đẹp

“Nhưng...nhưng...nàng ấy không giống...” Mặc Tiểu Cơ thực sự nghĩ bạch y nữ tử không giống như thế.

Lưu Tô cười lạnh một tiếng “Người đang nói đến khuôn mặt của ả ta? Hay là con người của ả?”

Mặc Tiểu Cơ nghe nàng ta nói, ngăn cả người.

Lưu Tô cười quái dị nói “Hừ! Khuôn mặt đó cũng không phải của ả, Vương Gia yêu nhất một nữ nhân, ả ta đánh cắp khuôn mặt của nữ nhân đó, sau đó ở lại bên cạnh Vương Gia, để duy trì khuôn mặt, mỗi ngày ả ta đều dùng máu tươi để dưỡng nhan!”

“Người nói vậy, người nói vậy!” Mặc Tiểu Cơ thực sự bị câu chuyện quỷ dị của nàng ta hù cho phát điên rồi.

Lưu Tô cũng giống như phát điên bắt lấy tay Mặc Tiểu Cơ “Người đang suy nghĩ cái gì vậy, Vương Gia đã biết, tại sao không giết chết ả nữ nhân như ma như quỷ này, ta nói cho người biết, là bởi vì ả ta là biểu muội là từ nhỏ Vương Gia đã yêu thương nhất, Hoa Dương Công Chúa. Cũng chính là thân muội muội của nữ nhân mà Vương Gia yêu nhất, rốt cuộc người có hiểu không! Không phải là Vương gia không muốn giết ả, mà là không thể hạ thủ giết ả!”

Mặc Tiểu Cơ nhìn khuôn mặt Lưu Tô càng ngày càng quỷ dị, nghe cái miệng nhỏ nhắn anh đào của nàng ta không ngừng kể về những chuyện quỷ dị. Quả thực so với việc mười hai giờ đêm nàng mở radio ra nghe truyện ma còn kinh dị hơn.

Mặc Tiểu Cơ không nhìn được lại lùi về phía sau, cũng may là còn có mười hai thị nữ xinh đẹp đứng bên cạnh, nếu không nàng thực sự sẽ bị nữ tử xinh đẹp này dọa cho phát điên mất.

“Ha ha ha...ha ha ha ha...” Lưu Tô cười ha ha.

Mặc Tiểu Cơ nghĩ, nàng ta cười xong sẽ nói “Đồ nhất gan, nhìn người sợ chưa kia, bốn phi tử đang nói đùa với người thôi.” Khi đó Mặc Tiểu Cơ nhất định sẽ trở thành người hạnh phúc nhất thế giới.

Nhưng, Mặc Tiểu Cơ lại không thể nghe được điều muốn nghe...cái nàng nghe được lại là một chuyện quỷ dị khiến lá gan nàng hoảng sợ sắp nát ra.

Lưu Tô chỉ mười mấy thị nữ xinh đẹp xung quanh, ánh mắt nặng nề nhìn Mặc Tiểu Cơ “Người có biết, các nàng là ai không?”

Mặc Tiểu Cơ bắt đầu đi lắc đầu, bây giờ nàng còn có thể nói cái gì được? Nàng cảm thấy bản thân bắt đầu có dấu hiệu phát điên.

“Hừ!” Lưu Tô hừ lạnh một tiếng “Các nàng chính là những người ta mời đến để đối phó với yêu nữ kia, không có các nàng, ta cũng sẽ giống như những nữ tử vô tội khác vui chơi ở rừng trúc.”

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Bạch Y Nữ Tử Quỷ Dị

Mặc Tiểu Cơ nhếch miệng, trong lòng muốn nói “Ai nha nha! Ta nên nói cái gì đây? Nói người còn không bằng những nữ nhân xấu số bị chôn dưới đất kia? Nói người rồi cũng bị lột da một cách tàn nhẫn, nói mạng của người sẽ không còn duy trì được lâu nữa.”

Mặc Tiểu Cơ cũng chỉ nghĩ trong lòng, nhưng miệng lại không nói được gì, hiện tại nàng chỉ muốn rời khỏi đây thật nhanh, cách thật xa cái nơi quỷ quái này.

Không thể nói trước nàng có tin lời của nữ tử xinh đẹp này không.

Sống ở nơi này hai ngày đã quá đủ rồi.

“Ha ha ha...ha ha ha...” Mặc Tiểu Cơ cười gượng vài tiếng “Cái đó...cái đó...muội muội...cứ tiếp tục, ta không quấy rầy nữa.”

Mặc Tiểu Cơ cũng không chờ Lưu Tô nói thêm điều gì hay có thêm biểu tình gì, đã xoay người chạy ra khỏi cửa lớn.

Cung điện xa hoa này, trong mắt Mặc Tiểu Cơ không khác một phần mộ là mấy.

Chạy một đường, Mặc Tiểu Cơ cũng không để ý tới tất cả thị nữ đều nhìn nàng với ánh mắt kinh ngạc, nàng thầm nghĩ phải rời khỏi đây nhanh lên, nàng muốn trở về căn phòng nhỏ của mình, sau đó thu dọn hết những đồ đáng giá, chạy trốn thật nhanh.

Mặc Tiểu Cơ chạy đến chỗ cửa nhỏ ở giữa hai sân, thần kinh căng thẳng, Mặc Tiểu Cơ thở dốc một hơi, đột nhiên phía sau truyền đến giọng nói ôn nhu của bạch y nữ tử “Muội muội, vội vàng muốn đi đâu vậy? Hay là bồi tỷ tỷ trò chuyện đi!”

Nghe thấy lời nói dịu dàng của bạch y nữ tử, cả người Mặc Tiểu Cơ run rẩy, trên mặt cố gắng nặn ra một nụ cười, cố gắng nửa ngày, kết quả là so với khóc còn khó coi hơn, cuối cùng, Mặc Tiểu Cơ bỏ cuộc.

Ngược lại, Mặc Tiểu Cơ lại ôm bụng về mặt khô sở, quay đầu nhìn bạch y nữ tử. Biểu tình không cần chỉnh lại, nàng thế này đã đủ khô sở rồi.

“Tỷ tỷ, ai nha nha! Đau quá, không được, ta muốn đi tiểu, ta không thể bồi tỷ tỷ nói chuyện được rồi.”

Bạch y nữ tử mỉm cười nhìn Mặc Tiểu Cơ, y phục màu trắng phiêu dật thoát tục, khuôn mặt băng thanh ngọc thiết, nói nàng ta là ma quỷ, Mặc Tiểu Cơ thực sự là không muốn tin, nhưng mà... quên đi, người tốt khó làm... người tốt nhất trong lời nói của ai cũng không cần tin tưởng, tin tưởng bản thân tốt, chạy tốt là OK

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Quân Vương Gia

Mặc Tiểu Cơ về phòng nhỏ của mình, phải đi qua rừng trúc kia. Vừa nghĩ tới rừng trúc, Mặc Tiểu Cơ lại ứa mồ hôi lạnh, cho dù Mặc Tiểu Cơ nàng cũng biết đó là một nơi quý quái, quả thực là so với phim kinh dị Nhật Bản còn đáng sợ hơn vài phần, ngẫm lại thì cho dù có mười ngày liên tiếp gặp ác mộng cũng không bằng đi qua nơi này.

Mặc Tiểu Cơ chạy đến rừng trúc, đột nhiên dừng bước, nàng thấy mi nam cương thi – Quân Vương Gia với khuôn mặt tuấn tú băng lãnh cũng đứng ở rừng trúc.

Rừng trúc xanh biếc lộ ra áo choàng bạch sắc của hắn, xinh đẹp vô cùng.

Mặc Tiểu Cơ định nín thở, nhắc y phục lên lên đi qua phía sau lưng hắn, thì Quân Vương Gia lại quay đầu.

Con người tuyệt đẹp, ngũ quan tinh ảo như trạm khắc, kiên nghị, băng lãnh, thần bí, tà ác, tinh xảo, chưa bao giờ thấy ngũ quan của ai lại có nhiều ưu điểm như thế.

Ánh mắt Mặc Tiểu Cơ không nhịn được lại nhìn về phía khuôn mặt tuyệt sắc của Quân Vương Gia, nhìn đến thần hồn điên đảo.

Khỏe miệng Quân Vương Gia kéo thành một nụ cười nhạt, đi tới trước mặt Mặc Tiểu Cơ, vươn ngón tay thon dài, dịu dàng cẩn thận vén lọn tóc rối của nàng ra sau tai.

Mặc Tiểu Cơ được đại soái ca đối đãi dịu dàng như vậy, liền mất hết phương hướng, chỉ biết ngây ngốc nhìn gương mặt tuyệt sắc chậm rãi tiến sát đến mặt mình.

Ngón tay mỹ nam xoa nhẹ khuôn mặt nàng, nhẹ nhàng nâng cằm nàng lên, đôi môi mỏng nhẹ nhàng phủ xuống.

Mặc Tiểu Cơ mở to mắt nhìn soái ca đang nhắm mắt, vẻ mặt say mê trên đôi môi có thể coi là hồng nhuận của nàng, đòi hỏi lên xuống, khiến cho Mặc Tiểu Cơ cũng muốn nhắm mắt lại tận hưởng nụ hôn nồng nhiệt của tuyệt sắc mỹ nam một chút.

Còn không đợi nàng nhắm mắt lại, đã thấy bạch y nữ tử đứng phía sau bọn họ mắt lóe lên tia hung ác, khuôn mặt băng thanh ngọc khiết trở nên dữ dội một cách đáng sợ, càng ngày càng dữ dội.

Ánh mắt như vậy nhìn thẳng vào Mặc Tiểu Cơ, y phục trắng tuyết trên người, khí tức quý dị bộ phát quanh cơ thể nàng ta, giống như một sinh mệnh mang đầy tà ác.

Mặc Tiểu Cơ không nếm được hương vị của đại mỹ nam, nàng cố gắng đẩy mỹ nam ra, nhưng mỹ nam lại ngược lại càng ôm bà vai nàng chặt hơn, càng ngày càng cuồng nhiệt.

Chương 49: Bạch Y Nữ Tử

Mặc Tiểu Cơ nghe thấy âm thanh trầm thấp như đã thú phát ra từ cổ họng của bạch y nữ tử, sắc mặt càng ngày càng dữ tợn đáng sợ, Mặc Tiểu Cơ thà thấy một con quỷ cũng không muốn thấy biểu tình hiện tại của nàng ta. So với ánh mắt của hung linh Trình Tử (1) vào ban đêm còn đáng sợ hơn nhiều, ai nha nha! Nàng không nên nhìn nữ nhân đáng sợ đó!

(1) Hung linh Trình Tử: Ma nữ độc ác (trước khi chết vẫn còn trong trắng)

Mặc Tiểu Cơ túm lấy cánh tay mỹ nam, bởi vì hoảng sợ mà bầu chặt vào da thịt hắn.

Mỹ nam cũng không động dậy, lại nhắm mắt hôn môi Mặc Tiểu Cơ, khiến Mặc Tiểu Cơ rất hận, mặc dù nàng rất thích sắc đẹp, nhưng... nhưng bây giờ là cái hoàn cảnh khủng khiếp này, nàng thực sự hưởng thụ không nổi.

Khí tức âm trầm phía sau rừng trúc càng ngày càng mãnh liệt, âm phong (2) thổi phía sau lưng Mặc Tiểu Cơ cùng với đôi môi ôn nhuận nhưng cũng giống như đóng băng của mỹ nam cũng khiến cho nàng bắt đầu cảm thấy khó chịu.

(2) Âm phong: ngọn gió tà khí

Mặc Tiểu Cơ khóc không ra nước mắt, nàng đã mắc phải tội gì vậy, tại sao lại muốn dày vò nữ nhân thuần khiết xinh đẹp khả ái như nàng?

Nữ nhân thế nào thì gọi là nữ nhân tốt, trước tiên không đề cập tới, nhưng so với nữ nhân trước mắt, Mặc Tiểu Cơ nàng tuyệt đối là một nữ nhân khả ái.

Nhìn khuôn mặt càng ngày càng dữ tợn kia, Mặc Tiểu Cơ nhắm chặt mắt lại, đến đây đi! Đến hôn kịch liệt nồng nhiệt vào! Để khuôn mặt kia dữ tợn hơn đi! Dù sao thì Mặc Tiểu Cơ nàng cũng không nhìn thấy.

Ngay lúc Mặc Tiểu Cơ cảm thấy chút tư vị từ nụ hôn của mỹ nam, giống như Thiên Lôi giáng sét xuống, cả người run run, thờ hồn hèn. Mặc Tiểu Cơ vừa định trình diễn một chút, đã bị đại mỹ nam đẩy ngã xuống đất.

Mặc Tiểu Cơ thất thố từ từ mở mắt, bạch y nữ tử không biết đã đi từ lúc nào rồi, chỉ thấy mỹ nam rút khăn tay ra lau lau khóe miệng, giống như là dính độc vậy, khiến hắn chán ghét, biểu tình so với ăn phải một con ruồi còn khó xoi hơn.

Mặc Tiểu Cơ theo tốc độ lau miệng của mỹ nam mà mắt càng ngày càng tròn lớn, thực sự là... không thể nhìn được.

Mặc Tiểu Cơ đứng dậy, cắn môi, ánh mắt hung hăng nhìn đại mỹ nam.

Mỹ nam tuyệt sắc không hề để ý đến nàng, một cái liếc mắt cũng không có, xoay người rời đi.

“Người là đồ hồn dân! Cả nhà người đều là hồn dân!” Mặc Tiểu Cơ tức giận mắng, một chiếc giày thêu bay qua, nhất định sẽ roi trúng đầu Vương Gia tuần nữ.

Chương 50: Trốn Khỏi Phủ Vương Gia

Ai ngờ... ai ngờ... giày còn chưa bay đến đầu Vương Gia đã giống như bị ai đó khống chế, rơi xuống ngay phía sau lưng hắn.

Thần kinh Mặc Tiểu Cơ lại bị chấn động thêm lần nữa, sao lại có thể như vậy? Tại sao lại có thể như vậy?

Mặc Tiểu Cơ không biết làm gì khác ngoài việc chạy tới nhặt chiếc giày mà nàng vừa dỏ chiều quý lên, vừa đi vừa kéo, may mà hắn không quay đầu lại, nàng vừa quay đầu lên, sắc mặt lập tức hoảng sợ đến không còn giọt máu.

Lúc này bạch y nữ tử đang đứng ở rừng trúc âm trầm, cười ôn nhu với nàng, cười đến mức khiến Mặc Tiểu Cơ kêu thảm một tiếng, sau đó xoay người

bỏ chạy.

“Con bà nó, hồn đàn, còn tưởng hần có cảm giác với mình mới hôn môi mình, thì ra là để ma quỷ kia nổi giận. . .nhưng mà. . .tại sao hần có thể lấy lòng làm bia ngắm chứ? Tên hồn đàn này, ai nha nha! Mặc Tiểu Cơ ta lập tức sẽ vào khu rừng trúc đáng yêu này đánh bài tú lơ khơ (*), ai nha nha! Lẽ nào ta thực sự phải đánh bài tú lơ khơ trong khu rừng trúc này đời đời kiếp kiếp sao?”

(*) bị giết rồi bị chôn đó :v đánh bài với mấy xác chết :v

Mặc Tiểu Cơ bước nhanh vào gian phòng của mình, không quan tâm đến cái gì hết, chỉ thu nhặt một chút đồ trang điểm với trâm cài của mình. Cũng may hai thị nữ của nàng không có ở đây, hay là tới cung điện của nữ nhân ma quỷ kia chưa quay về, hay là đã đi đánh bài tú lơ khơ trong rừng trúc rồi, Mặc Tiểu Cơ không muốn quan tâm nữa.

Mặc dù Mặc Tiểu Cơ cũng không quen thuộc với cái viện này lắm, nhưng đi ra ngoài nhiều như thế cũng không nói là không quen thuộc, cũng may là cái viện này không có thù vạ.

Mặc Tiểu Cơ nghĩ bây giờ cũng không nên quá tham lam, có lấy hơn nữa, cũng khó đảm bảo không bị phát hiện, cũng may là còn có hai tờ ngân phiếu, Mặc Tiểu Cơ bỏ vài món trang sức với ngân phiếu vào thắt lưng, sau đó thoải mái xuất môn.

Nàng cũng hiểu chạy trốn buổi tốt rất tốt, không phải trên TV đều như thế sao?

Nhưng. . .nhưng. . .nàng không muốn đợi đến buổi tối, nếu Mặc Tiểu Cơ không kịp chạy trốn, thì nữ nhân ma quỷ kia sẽ tới bắt nàng.

Mặc Tiểu Cơ vừa ra khỏi cửa phòng, nàng đột nhiên phát hiện bên ngoài tường viện phía đông là một rừng cây mênh mông, như vậy có nghĩa là gì? Có nghĩa là nàng chỉ cần nhảy qua tường viện là có thể ra khỏi Phủ Vương Gia.

Trời ơi! Nàng đúng là một thiên tài mà!

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Vương Gia Ngàn Năm

Mặc Tiểu Cơ mới vừa khích lệ mình xong, một vấn đề khác lại xuất hiện. Tường viện cao như vậy thì làm sao để trèo ra ngoài đây? Ít nhất thì nó cũng cao bốn thước, đánh chết thì Mặc Tiểu Cơ cũng không trèo qua được, trừ phi bây giờ nàng mọc ra một đôi cánh.

Mặc Tiểu Cơ ưu sầu đi qua đi lại.

Bây giờ nàng lại hơi sợ hai nha hoàn kia lại đột nhiên trở về, lại càng sợ nữ nhân ma quỷ kia đến tìm nàng tính sổ.

Mặc Tiểu Cơ luẩn quẩn đến muốn bạc cả đầu. Nàng đột nhiên ngẩng đầu, mỉm cười.

Bên cạnh tường viện lại có một gốc cây cổ thụ, cành lá tươi tốt, cao hơn tường viện không biết bao nhiêu thước, ít nhất cũng đã sống qua mấy trăm năm.

Đối với chuyện leo cây, Mặc Tiểu Cơ lại rất thành thạo.

Trước đây, nàng đã làm chuyện này không ít lần.

Nghĩ liền làm, Mặc Tiểu Cơ xẹt qua một tiếng. Ai da! Không leo nổi liền trượt xuống, do cây này to quá, Mặc Tiểu Cơ ôm không hết vòng tay.

Nghe nói thời gian gấp rút sẽ kích thích chỉ số thông minh của não người.

Nhân cầu Mặc Tiểu Cơ vừa chuyển liền rút ra hai cây trâm bên hông, cắm lên thân cây làm công cụ phụ trợ. Quả thật không sai, nhờ hai cây trâm cắm vào thân cây mà nàng có thể leo lên bức tường dễ dàng.

Trèo xuống lại dễ hơn so với trèo lên. Đạp lên nhánh cây chia ra khỏi ngoài viện, nháy mắt Mặc Tiểu Cơ đã nhảy xuống mặt đất.

Xuống mặt đất, một chút vui vẻ Mặc Tiểu Cơ cũng không có. Trước mắt mà rừng rậm, Mặc Tiểu Cơ hiểu rất rõ, nó chính là rừng cây ở trong thôn ngày trước. Tuy cây cối đều giống nhau, không thể phân biệt được, nhưng núi non mây vạn năm cũng không thay đổi gì.

Mặc Tiểu Cơ đè nén sự sợ hãi của mình, vỗ vỗ bụi bặm trên người, xoay lưng đi về phía nam. Nàng nhớ hình như phía nam là con đường rời khỏi khu rừng gần nhất.

Cuối cùng nhìn thoáng qua, Quân vương phủ thấp thoáng bị che kín trong rừng rậm quý dị.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Trốn Khỏi Vương Phủ

Mặc Tiểu Cơ chạy băng băng trong rừng rậm, sự sợ hãi cùng con đường phía trước khiến cho nàng càng chạy càng nhanh.

Những nhánh cây không ngừng quét ngang gương mặt nàng. Nàng nén đau đớn, nghĩ thầm phải thoát khỏi nơi này thật nhanh.

Mặc Tiểu Cơ ngẩn đầu nhìn ánh mặt trời gay gắt trên đỉnh đầu đang dần chuyển sang màu hồng. Nàng vươn tay lau mồ hôi lạnh trên trán, mồ hôi cũng ướt đầm vạt áo của nàng.

Sợ hãi lan tràn toàn thân khi nàng phát hiện ra mình đã lạc đường. Nàng bắt đầu không phân biệt được phương hướng, nói không chừng hiện tại nàng đang chạy trên con đường trở về Quân vương phủ, điều này càng khiến cho Mặc Tiểu Cơ hít thở trầm trọng.

Nàng bắt đầu chạy từ từ, tìm một thân cây cao lớn để trèo lên.

Nương theo dư âm ánh chiều tà, nàng nhìn thấy mình đã cách Quân vương phủ khá xa, phía nam là một khu rừng rộng không thấy cuối, còn có những ngôi nhà gỗ lác đác trong rừng.

Mặc Tiểu Cơ liếm liếm đôi môi khô khốc của mình, có lẽ nàng nên tìm một nơi xin chút nước uống, chỉ cần không dừng lại quá lâu thì có lẽ cũng không gặp nguy hiểm.

Trèo xuống khỏi thân cây, Mặc Tiểu Cơ cảm thấy cả người tràn đầy sức lực.

“Hừ!” Trần ngập trong ảo tưởng, Mặc Tiểu Cơ lại nghe thấy một tiếng cười lạnh rất nhỏ, âm thanh này khiến cho cả người Mặc Tiểu Cơ trở nên lạnh lẽo. Nàng bắt chập tất cả, nhắc chân bỏ chạy.

Mặc Tiểu Cơ bỏ ra hết sức lực từ lúc bú sữa mẹ đến giờ, liệu mạng chạy lung tung trong rừng. Lần này nàng không chạy sai phương hướng, hướng này cách ngôi nhà gỗ nhà nhìn thấy càng ngày càng gần.

Mặc Tiểu Cơ cảm thấy vui mừng trong lòng.

Trước nhà gỗ, một ông cụ đang cho gà ăn trong sân, còn có một bà cụ đang ngồi trên ghế đầu vãi quần áo.

Một hình ảnh xinh đẹp như vậy khiến cho Mặc Tiểu Cơ không đành lòng phá hư. Nàng liếm liếm đôi môi khô khốc, cả cổ họng như bị thiêu đốt.

Ông cụ nghe thấy tiếng động liền ngẩng đầu nói: “A Nhạc, con về đấy à?”

Đến khi nhìn thấy người đứng phía bên kia hàng rào là Mặc Tiểu Cơ, trong mắt ông cụ có chút kinh ngạc “Cô nương, cô đến từ đâu vậy? Đã trễ thế này, tại sao cô nương lại ở một mình trong rừng rậm?”

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 53: Nam Nhân Kỳ Lạ

Mặc Tiểu Cơ cố nặn ra một nụ cười, nói: “Đại thúc, ta khát nước, có thể cho ta một chén nước không?”

“A! Cô nương, mau vào đi! Nhà nông không có nhiều thứ, nhưng nước thì lại rất dư” Trong lòng ông cụ cũng có nhiều băn khoăn, nhưng người nông dân thuần phác cũng không để ý nhiều. Ông cụ nhanh chóng đặt đồ ăn cho gà xuống, sau đó mở cửa cho Mặc Tiểu Cơ đi vào.

Bà cụ cũng ngừng việc vá áo, đi vào nhà rót nước cho Mặc Tiểu Cơ.

Nhà gỗ rất nhỏ, có hai gian phòng, vài tấm ván gỗ chấp vá lại thành giường và bàn ghế, bên trên được lót vài tấm da thú.

Căn nhà sơ sài như vậy lại làm cho ánh mắt Mặc Tiểu Cơ ướt át. Nàng nhớ nhà của mình, tuy cũng sơ sài như vậy, không xa hoa như Quân vương phủ, nhưng bây giờ chính là nơi tốt nhất trong mắt Mặc Tiểu Cơ.

“Cô nương, cô đến từ đâu?” Bà cụ bung nước lên, sau đó là những mẩu bánh mì đen sì, nhưng lúc này được ăn thứ như vậy cũng đã là tốt lắm rồi

Được uống nước giữa lúc khát khô cổ, đối với Mặc Tiểu Cơ mà nói thì chẳng khác thì nước cam lộ. Câu hỏi của bà cụ, Mặc Tiểu Cơ lại không biết phải trả lời như thế nào.

Ông cụ nhìn thấy sắc mặt của Mặc Tiểu Cơ, dường như cũng đoán ra được vài phần. Nhìn quần áo trên người nàng, không phú thì cũng quý, mà nhà giàu quanh đây thì cũng chỉ có Quân vương phủ. Nàng có lẽ là một tiểu thiếp nào đó ở Quân vương phủ không chừng.

Mặc Tiểu Cơ ăn hết bánh mì như hổ đói, định đứng lên chào tạm biệt. Tuy nàng rất muốn ở đây một đêm, nhưng nàng sợ người trong Quân vương phủ sẽ phát hiện ra nàng mất tích, sau đó phái người đi tìm.

Cánh cửa ngôi nhà gỗ đột nhiên bị đẩy ra.

Sắc mặt Mặc Tiểu Cơ lập tức tái nhợt, nàng tưởng rằng là người của Quân vương phủ.

Một nam nhân lưng đeo cung tên từ bên ngoài đi vào, trong tay xách theo mấy con thỏ hoang, nước da ngăm đen nhưng không giấu được vẻ ngoài anh tuấn.

Hắn vừa vào cửa liền nhìn thấy Mặc Tiểu Cơ.

Mặc Tiểu Cơ cảm thấy dường như hắn chỉ cần nhìn lướt qua là biết rõ mọi chuyện. Hắn nhìn nàng, hơn nữa là dùng ánh mắt nhìn khủng bố nhìn chăm chăm phía sau u ám của Mặc Tiểu Cơ.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Quỷ Dị

Cơ mặt hắn không ngừng co rút, giống như nhìn thấy một thứ gì đó rất đáng sợ, sự sợ hãi không ngừng lan tràn ra khắp đôi con ngươi.

Tiếng thở của hắn ồ ồ, sắc mặt tái nhợt như không còn sức phản kháng.

Mặc Tiểu Cơ bị ánh mắt hoảng sợ của hắn làm cho ngây dại, không dám quay đầu lại, thậm chí còn không thở được. Nàng đứng một chỗ, không dám cử động, chỉ cảm thấy gió lạnh thổi từng đợt sau lưng, thổi đến nổi da đầu nàng run rẩy, mãi cho đến khi mất đi tri giác.

Ông bà cụ cũng dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn con trai và Mặc Tiểu Cơ, còn có cả đám sương mù u ám phía sau lưng nàng.

Bầu trời vẫn chưa hoàn toàn tối đen, ánh đèn dầu trong căn nhà gỗ vẫn đủ chiếu sáng, không thể nào có một chỗ u ám như vậy. Thế nhưng nó lại xuất hiện, rất mờ hồ, trốn ở phía sau Mặc Tiểu Cơ.

Có lẽ nó đã tồn tại từ lúc đầu nhưng cả ba người đều không để ý, cho đến khi nam nhân kia trở về.

Hắn cũng không quan tâm nữa, bước nhanh đến bên cạnh Mặc Tiểu Cơ, kéo mạnh Mặc Tiểu Cơ ra ngoài, nói một cách lạnh lùng: “Tại sao ngươi lại đến đây? Chẳng lẽ ngươi không biết trên người ngươi có bao nhiêu tà ác hay sao? Ngươi sẽ hại chết tất cả người trong thôn chúng ta!”

“Hách Liên!” Ông cụ run rẩy cả người, dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn con trai mình và Mặc Tiểu Cơ.

Mặc Tiểu Cơ lại càng sợ hãi hơn, chỉ có thể mặc kệ cho nam nhân kia đẩy mình ra khỏi cửa.

Nam nhân trẻ tuổi kia nhìn Mặc Tiểu Cơ đang ngây ngốc đứng ngoài cửa, cắn môi cắn hận nói: “Ngươi mau rời khỏi đây đi! Đừng có quay lại nữa!”

Cánh cửa vô tình đóng rầm trước mặt Mặc Tiểu Cơ, nước mắt nàng ngay lúc đó như lũ vỡ đê lan tràn ra ngoài.

“Người còn tâm tư ở đây khóc sao? Trước khi trời tối, người nhất định phải đến miếu thờ Nam Sơn, nếu không thì không ai có thể cứu được người!”

Thanh âm của nam nhân kia có chút run rẩy, có lẽ là vì sợ hãi.

Thế nhưng lời nói của nam nhân kia, Mặc Tiểu Cơ hoàn toàn nghe thấy. Nàng nhớ đến âm thanh hừ lạnh kia, còn có ánh mắt hằn nhằn về phía sau lưng mình, có lẽ là hằn nhằn thấy gì đó rất đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Miếu Thờ Kỳ Lạp

Nhìn thấy ánh sáng dưới chân trời dần dần bị bóng tối nuốt chửng, cả người Mặc Tiểu Cơ như bị đánh thêm một kích. Nàng cắn chặt răng, xoay người chạy ra khỏi hàng rào của căn nhà gỗ, theo phía nam chạy đi.

Tuy nàng không nhìn thấy miếu thờ nào ở phía nam cùng với những lời của nam nhân kia rất kỳ quái, nhưng những chuyện mà Mặc Tiểu Cơ đối mặt bấy lâu nay cũng chẳng có gì bình thường. Bây giờ nàng thả rằng tin lời nói của nam nhân kia, bởi vì nàng cảm thấy như có ai đó đang đi theo sau mình, hơi thở cũng càng ngày càng lạnh lẽo.

Nàng lúc này giống như một con mồi đáng thương bị dồn vào cạm bẫy.

Đường chân trời, một tia ánh sáng cuối cùng đang từ từ biến mất, Mặc Tiểu Cơ vẫn không nhìn thấy miếu thờ nào, chỉ có hơi thở lạnh lẽo đang phả ra bên tai.

Cả người càng ngày càng không còn sức lực, Mặc Tiểu Cơ thậm chí còn có ý nghĩ mặc kệ sự sống chết của mình. Thế nhưng ý nghĩ đó vừa chớm lóe, có lẽ là bản năng muốn sống của con người lại nổi dậy, khiến cho bước chân nàng không chút lơ lửng.

Tia sáng cuối cùng biến mất, trên vai của nàng xuất hiện một đôi tay lạnh như băng, lạnh đến nỗi khiến cho xương cốt của nàng cũng đau đớn. Đôi tay kia giống như đang trêu đùa nàng, không ngừng thay đổi vị trí từ vai cho đến lưng, mục tiêu cuối cùng có lẽ chính là căn cổ trắng nõn thon dài của Mặc Tiểu Cơ.

Mặc Tiểu Cơ vẫn không quan tâm, nàng không cho phép mình dừng lại, bởi vì nàng biết nếu dừng lại thì chỉ còn một con đường chết.

Đôi tay kia dường như đã không còn hứng thú trêu đùa Mặc Tiểu Cơ nữa, bắt đầu chậm rãi di chuyển đến cổ nàng, mang theo hơi thở âm trầm, khiến cho nàng càng ngày càng không còn sức lực.

Mặc Tiểu Cơ vẫn chạy băng băng, thậm chí còn không vươn tay gỡ đôi tay lạnh như băng trên cổ mình. Nó không ngừng siết chặt, lại như không muốn ngay lập tức lấy mạng Mặc Tiểu Cơ. Nó cố gắng tra tấn nàng, thuần phục nàng, khiến cho nàng sống không bằng chết.

Mặc Tiểu Cơ thở phì phò, bầu trời hoàn toàn tối đen nhưng nàng vẫn không nhìn thấy ngôi miếu trong miệng nam tử trẻ tuổi kia. Nàng bắt đầu có chút uể oải, giống như cảm nhận được cái chết đang dần đến với mình, nhưng nàng lại không có khả năng phản kháng.

Bạn đang đọc truyện *Quy Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 56: Yêu Mỹ Nam Hơn 1000 Năm

Mặc Tiểu Cơ đau khổ nhắm mắt lại chờ đợi cái chết, chờ đợi đôi tay lạnh như băng kia bóp chặt cổ họng nàng, chờ đợi khoảnh khắc không còn sống trong nỗi sợ hãi nữa.

Đôi tay lạnh như băng kia giống như trong tưởng tượng của Mặc Tiểu Cơ, tiếp tục siết chặt, khiến cho nàng không thể thở, khiến cho hai bàn tay nàng không còn sức giãy dụa.

Mặc Tiểu Cơ cảm thấy ánh sáng lóe lên trước mắt mình, giống như một thiên đường. Thì ra, Mặc Tiểu Cơ nàng cũng có tư cách bước lên thiên đường.

Đôi tay quý dị trên cổ nàng lại đột nhiên buông lỏng ra, không khí tràn vào đột ngột khiến cho Mặc Tiểu Cơ ho khan không dứt.

Mặc Tiểu Cơ khó tin mở mắt ra, bản thân mình vẫn còn ở trong rừng, vẫn chưa chết.

Nàng không biết vì sao thứ kia không giết mình, đến khi ngẩng đầu thì nàng lại không thể tin nhìn mọi thứ trước mắt.

Một ngôi miếu đắm chìm trong ánh sáng lấp lánh, vầng vàng đứng trước mặt Mặc Tiểu Cơ, một bậc thang thật dài hướng lên cánh cổng sáng loáng.

Mặc Tiểu Cơ vui mừng hô lên một tiếng, dùng sức chạy về phía chiếc cổng.

Trong lòng Mặc Tiểu Cơ vui sướng vạn phần.

Nàng chạy... chạy... chạy...

Chạy trên bậc thang cả nửa ngày, Mặc Tiểu Cơ tròn tròn mắt.

Tuy bậc thang kia rất dài, Mặc Tiểu Cơ dùng hết sức lực bình sinh thì dù có mười bậc thang như vậy cũng đã chạy hết, nhưng bây giờ nàng vẫn chỉ đứng ở giữa đường.

Mặc Tiểu Cơ dừng lại, tròn tròn mắt, nhấc lên một bước. Nàng chớp chớp mắt, lại bước thêm một bước, khiến cho nàng cảm thấy kỳ lạ chính là không có bất kỳ sự thay đổi nào.

“Hừ! Chẳng lẽ một cái bậc thang mà cũng có khả năng tu thành tiên sao? Quá lắm thì cũng chỉ là thuật Bát Quái Ngũ Hành mà thôi!” Mặc Tiểu Cơ khinh thường nhổ nước bọt.

Ngưng nước bọt kia vừa mới nhổ ra, Mặc Tiểu Cơ liền hận không thể tự cắn đứt đầu lưỡi của mình.

Thế nhưng nàng lại đột nhiên xuất hiện trước cánh cửa lớn lấp lánh ánh sáng kia. Mặc Tiểu Cơ vô cùng sung sướng, bậc thang bảo bối này không biết được làm ra như thế nào.

Nàng vừa định đẩy cửa, không ngờ xẹt một tiếng, Mặc Tiểu Cơ đáng thương lại bị ném đến bậc thứ nhất của cầu thang.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57

Mặc Tiểu Cơ nghe rằng nhếch miệng muốn hô to một tiếng ‘yêu quái’, sau đó sẽ xoay người chạy trốn.

Thế nhưng Mặc Tiểu Cơ lại há miệng nhưng cũng không nói gì. Nàng không phải là đứa ngốc, bậc thang này tuy có vấn đề nhưng nó không cần mạng của nàng, nếu chạy ra thì đôi tay kia sẽ ăn thịt uống máu của nàng.

Mặc Tiểu Cơ lại cảm thấy từng đợt gió lạnh thổi tới từ phía sau, khiến cho nàng lại liều mạng chạy lên bậc thang.

Mặc Tiểu Cơ cẩn thận thăm dò từng bước, không ngừng cầu nguyện Quan Thế Âm Bồ Tát phù hộ cho nàng, sau này nàng nhất định sẽ ngoan ngoãn nghe lời, làm người thật tốt.

Bậc thang dần dần lui về phía sau nàng. Khi nhìn thấy cánh cổng cách nàng càng lúc càng gần mà bậc thang quý dị này lại không chút thay đổi, Mặc Tiểu Cơ lại nghĩ đến những suy nghĩ lúc nãy của mình.

Mặc Tiểu Cơ nhìn không được quay đầu lại nhìn những bậc thang mà mình đã đi qua. Không nhìn thì thôi, vừa nhìn Mặc Tiểu Cơ liền bị hù đến nỗi đứng không yên.

Phía sau một mảnh tối đen, không có bất kỳ bậc thang nào, dưới chân nàng chính là bậc thang cuối cùng.

Trong lòng run sợ quay đầu lại nhìn cánh cửa màu vàng cách mình rất gần, điều này chứng tỏ nàng đã đi qua rất nhiều trên bậc thang, thế tại sao những bậc thang kia lại biến mất?

Nếu gặp phải tình huống như vậy, các ngươi sẽ ngất đi hay sợ đến choáng váng?

Mặc Tiểu Cơ cũng toét miệng rộng hét lên: “Aaaa...!” hét lên rung chuyển trời đất.

Mặc Tiểu Cơ nàng đã đắc tội ai? Tại sao toàn bộ chuyện kinh khủng nhất trên thế giới này đều trình diễn trước mặt nàng vậy? Nàng không có mua vé vào cửa, cũng không muốn xem phim miễn phí, nàng không muốn bị dọa cho ngốc, nàng không muốn bị điên!

Trong lúc Mặc Tiểu Cơ khóc đến rung chuyển trời đất, bậc thang quý dị lại rung mình, từng bậc nảy lên, quý dị như vậy lại khiến cho nàng ngừng khóc. Nàng không hề hay biết, tiếng khóc hoảng sợ của nàng so với sét đánh còn vang hơn.

Kết quả chính là Mặc Tiểu Cơ té ngã đè lên cánh cổng khiến cho nó hé mở.

Mặc Tiểu Cơ lập tức dừng khóc, dùng sức đập vào cánh cửa, nhếch miệng mắng to: “Ngươi là cái bậc thang chết tiệt! Ngươi dám trêu chọc bốn cô nương, đợi ngày mai bốn cô nương nhất định phải tháo ngươi ra thành tám khúc, cho ngươi vĩnh viễn không siêu sinh”

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58: Mãng Xà Màu Đen (1)

Bậc thang rung chuyển, dường như rất phần nộ.

Mặc Tiểu Cơ lại mắng đến nước bọt bay tứ tung. Lúc này nàng đứng trên bậc thang này, nó cứ giờ thối ngang ngược, bây giờ nàng đã đứng trong cánh cửa, còn lâu mới sợ nó.

Ngay lúc Mặc Tiểu Cơ dương dương tự đắc, bậc thang lại cuộn thành một cái đuôi nhào về phía nàng như một con gió. Mặc Tiểu Cơ bị hù cho biến sắc, hận không thể nuốt luôn cả lưỡi mình. Nhìn xem, cái tật hay nói lung tung đã đắc tội với bậc thang biến thái này rồi.

“Được rồi, Mặc Kiếm!” Một âm thanh trong trẻo vang lên trong lúc nguy hiểm.

Một tiểu hòa thượng mặc quần áo màu xanh từ bên trong đi ra, bậc thang nghe thấy thanh âm của hắn liền trở lại nguyên trạng.

Mặc Tiểu Cơ thở mạnh một hơi, cả người ướt đầm mồ hôi lạnh.

Tiểu hòa thượng nhìn thấy Mặc Tiểu Cơ đang hoảng sợ liền cười nói: “Thí chủ, ngươi là người đầu tiên có thể làm cho Mặc Kiếm tức giận, cũng là người đầu tiên khiến cho Mặc Kiếm chủ động đưa tới trước cửa, ngươi với Mặc Kiếm quả thật rất có duyên”

“Ta với cái bậc thang biến thái...” Về mặt của Mặc Tiểu Cơ tràn đầy chán ghét chỉ tay về phía bậc thang, nói được một nửa nàng lại im lặng, hình ảnh trước mặt Mặc Tiểu Cơ khiến cho nàng phải thề, cả đời này nàng sẽ không chửi bậy người khác nữa.

Bậc thang biến thái kia thế nhưng... thế nhưng lại biến thành một con mãng xà to lớn màu đen.

Mặc Tiểu Cơ lập tức thay đổi thành vẻ mặt lấy lòng nhìn con mãng xà, người nào không biết Mặc Tiểu Cơ nàng sợ nhất chính là rắn.

Mãng xà màu đen thè chiếc lưỡi rắn dài ra, dần dần trườn về phía Mặc Tiểu Cơ.

“Ngươi xem, mãng xà này... rất đẹp trai nha!” Mặc Tiểu Cơ cười, nhưng cõi lòng đang cắn chặt răng run rẩy. Nàng vỗ vỗ tay, bộ dạng như rất sùng bái.

Tiểu hòa thượng kia chỉ mỉm cười nhìn Mặc Tiểu Cơ thao diễn, còn có một con mãng xà đang đi đến gần nàng.

Bây giờ ngay cả giả vờ mỉm cười, Mặc Tiểu Cơ cũng không làm được. Nàng dùng ánh mắt cầu cứu nhìn tiểu hòa thượng, nhưng tiểu hòa thượng lại giống như một người ngoài, không chút để ý đến ánh mắt cầu cứu của Mặc Tiểu Cơ.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Mãng Xà Màu Đen (2)

Mùi hôi thối trên người mãng xà khiến cho Mặc Tiểu Cơ muốn nôn mửa, nhưng nàng vẫn cố nhịn.

Tuy nàng rất sợ rắn nhưng nhìn thấy chúng cũng không thiếu, chưa từng có một con rắn nào hôi thối nhưng mãng xà này, thối còn hơn cả đậu hũ thối để lâu ngày.

Con mãng màu đen càng ngày càng đến gần, mùi hôi thối cũng càng thêm nồng đậm.

Không phải rắn cũng tắm rửa sao? Tại sao con này lại lười như vậy?

Mặc Tiểu Cơ rút cuộc cũng không nhịn được nữa, vươn tay bịt mũi, ánh mắt đáng thương nhìn mãng xà, nói: “Mãng xà, có phải đã nhiều ngày người chưa tắm rồi đúng không? Cả người người thối quá!”

Nghe thấy lời nói của Mặc Tiểu Cơ, mãng xà đột nhiên dừng lại, sau đó bối rối cúi đầu ngửi ngửi người mình. Sau đó... sau đó... mãng xà cuộn tròn cả người lại, đầu cắm thật sâu trong thân rắn, rồi đột nhiên tung người chạy thật nhanh. Mặc Tiểu Cơ hoàn toàn sững sờ.

Mãng xà cứ vậy mà bỏ chạy rồi sao? Thế nhưng nguyên nhân là vì cái gì? Chẳng lẽ là xấu hổ?

“Ha ha ha... Ha ha ha...” Tiểu hòa thượng phá lên cười.

“Mặc Kiếm sống ba ngàn năm, hôm nay là ngày bề mặt nhất của ngươi!”

Mặc Tiểu Cơ thả cái mũi mình ra, oán hận trừng tiểu hòa thượng. Nàng cảm thấy tiểu hòa thượng này rất vô sỉ, lúc này cũng không ra tay cứu nàng, bây giờ còn biết châm chọc kẻ khác.

Tuy Mặc Tiểu Cơ rất muốn tặng cho hắn một cái bạt tay lên trên khuôn mặt đang cười nham nhở, nhưng nghĩ đến chuyện bây giờ mình vẫn còn ở trên địa bàn của người ta, vẫn nên ngoan ngoãn một chút thì tốt hơn, nói không chừng con mãng xà kia tắm xong lại đến tìm mình tính sổ.

“Ngươi bây giờ là đã là người đầu tiên khiến cho Mặc Kiếm then thùng, cũng là người đầu tiên trong một ngàn năm qua khiến cho hắn nhịn không được mà phải biến trở về thân rắn, chẳng thể trách người kia cũng sẽ...”

Tiểu hòa thượng nhìn về phía Mặc Tiểu Cơ, trong ánh mắt xuất hiện nhiều thêm phần quái dị.

Bây giờ Mặc Tiểu Cơ ghét nhất chính là bị người khác dùng ánh mắt như vậy nhìn mình, mỗi lần đều không có chuyện tốt.

“Thí chủ, xin mời! Ta nghĩ rằng cả đêm vất vả, ngươi cũng mệt rồi, nên nghỉ ngơi một chút thôi” Tiểu hòa thượng dắt Mặc Tiểu Cơ vào ngôi miếu, sau đó đóng cửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Hòa Thượng Quý

Mặc Tiểu Cơ đi theo tiểu hòa thượng, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi. Người xấu! Nàng chưa gặp người nào thấy chết mà không cứu như vậy.

Mặc Tiểu Cơ nhăn mặt, vươn hai tay về phía tiểu hòa thượng, trong lòng lại mặc niệm chữ ‘giết’ nhiều lần. Nàng thật muốn tự sát, nếu chết rồi thì vấn đề không còn nan giải nữa.

Mặc Tiểu Cơ lại nghĩ đến con mãng xà màu đen to lớn kia, tuy nó hung ác đáng sợ, không ngừng trêu chọc nàng, cả người cũng thôi kinh khủng, nhưng so ra còn tốt hơn tiểu hòa thượng này.

Mặc Tiểu Cơ thật sự muốn khóc to một trận, sau đó quay đầu chạy trốn.

Mặc Tiểu Cơ nhìn thấy bàn tay và cổ tay áo màu xanh của mình xuyên qua người tiểu hòa thượng, lại thấy thân thể tiểu hòa thượng giữa bàn tay mình biến thành hư vô. Sau đó nàng vội vàng quơ quơ bàn tay, nhìn thấy những ngón tay của mình mặc sức xò xuyên qua tiểu hòa thượng.

“Quý... quý...!” Mặc Tiểu Cơ tròn mắt hoảng sợ, rồi lại sợ tiểu hòa thượng nghe thấy, nhưng sợ hãi trong lòng lại khiến nàng không ngừng nhỏ giọng lặp đi lặp lại cái chữ đáng sợ kia.

Bây giờ nếu cho nàng được chọn lựa lại một lần nữa, đối mặt với nữ nhân yêu quái trong Quận vương phủ, đối mặt với cánh tay quý quái kia, đối mặt với cả con mãng xà cái biến thái hay là đứng đây với hòa thượng quý quái này.

Mặc Tiểu Cơ nàng đều không muốn lựa chọn. Tại sao mọi chuyện quái dị trên đời này đều muốn nàng lãnh chịu vậy? Thần kinh cũng nàng cũng còn muốn khóc rống, đừng nói chỉ là nàng.

Mặc Tiểu Cơ cảm thấy số mạng của mình còn đáng hơn cả Hoàng Liên (1).

(1) Hoàng Liên: Là tên một cây thuốc Nam, rất đắng.

Tiểu hòa thượng có lẽ cảm thấy sự quái dị của Mặc Tiểu Cơ liền quay đầu lại, cười sáng lạn “Thí chủ, nếu ta là người thì ta sẽ không quan tâm, không hỏi, không nhìn bất kỳ thứ gì, chỉ lo đến chuyện máu của mình có phải còn ở trong máu của mình hay không, thật có còn nằm ở trên người mình hay không”

Những lời này của tiểu hòa thượng khiến cho Mặc Tiểu Cơ ngây ngốc một lát.

Sau đó, nàng cười khan hai tiếng “Hắc hắc hắc... Hắc hắc hắc... Ta rất biết điều, ta rất thành thật”

Sau đó Mặc Tiểu Cơ đáng thương cũng đành phải ngoan ngoãn, thành thành thật thật đi theo tiểu hòa thượng, không dám có bất kỳ hành động gì. Nàng còn có thể có hành động gì? Nàng còn dám sao? Ông trời vốn dĩ đã tàn nhẫn với nàng, từ khi ông ta đưa nàng đến nơi quý quái này, nàng chưa từng nhìn thấy một người nào bình thường, bây giờ chính nàng cũng nghi ngờ mình có phải là một con quý hay không.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tiểu Hòa Thượng Quý Dị

Sắc trời bên ngoài đã tối đen, nhưng bên trong ngôi chùa, vẫn sáng như ban ngày, nhưng tất cả lại giống như hư ảo, thoát nhìn cảm thấy không chân thực. Đường nhiên, không chân thực nhất chính là khuôn mặt đầy ý cười của tiểu hòa thượng.

Mặc Tiểu Cơ đi theo phía sau tiểu hòa thượng, nhìn đồng nhìn tây.

Hai người đi qua một chánh điện lớn, bên trên chiếc chuông trong chánh điện là tượng Quan Thế Âm Bồ Tát với vẻ mặt từ bi, bên cạnh người là đôi Tiên Đồng Ngọc Nữ.

Trong chánh điện xếp hai hàng đèn hương bồ, những tiểu hòa thượng nhắm mắt lại thành kính niệm Phật.

Mặc Tiểu Cơ nhìn đầu ngón tay của mình, há miệng thông khí. Trong lòng suy nghĩ xem có nên sờ những tiểu hòa thượng này mấy lần hay không, nhìn không giống như còn sống.

Mà tiểu hòa thượng kia lại như đọc được suy nghĩ trong lòng nàng, thở dài một hơi nói: “Lòng hiếu kỳ của người quá nặng, như vậy đối với người không tốt. Người càng biết nhiều, sẽ càng nhanh chết”

Mặc Tiểu Cơ liền rút tay lại ôm lấy ngực, trong lòng lại thầm rủa: Con bà nó, đúng là quý mà! Không cần quay đầu cũng biết Mặc Tiểu Cơ nàng muốn làm gì!

Mấy tiểu hòa thượng kia đối với việc Mặc Tiểu Cơ đến cũng không có bất cứ phản ứng gì, vẫn nhắm mắt an tâm niệm Phật.

Lúc Mặc Tiểu Cơ đi qua bàn thờ Bồ Tát, vô tình quay đầu lại liền phát hiện có một đôi con người sáng rực đang nhìn nàng không chớp mắt.

Đó cũng là một tiểu hòa thượng mặc thanh y (3), ở giữa rất nhiều tiểu hòa thượng, nhưng hắn lại ngẩng đầu lên nhìn nàng.

(3) Thanh y: Quần áo màu xanh

Mặc Tiểu Cơ có chút buồn bực, quay đầu lại làm một cái mặt quý thật to.

Tiểu hòa thượng đó vẫn dùng ánh mắt kia nhìn nàng, cũng không vì bị Mặc Tiểu Cơ để ý tới mà có chút thay đổi nào. Tiểu hòa thượng đi phía trước cũng dừng bước, quay đầu nhìn Mặc Tiểu Cơ. Mặc Tiểu Cơ nhanh chóng quay đầu lại.

Tiểu hòa thượng kia lộ ra nụ cười quý dị với nàng, là cười nhạt hay là cười lạnh nàng cũng không biết, hoặc có lẽ chỉ đơn thuần là cười mà thôi.

Tiểu hòa thượng đi phía trước cũng không ngẩng đầu nhìn tiểu hòa thượng đang mở mắt kia, nhưng rõ ràng là có nhìn lướt qua. Sau đó quay đầu, tiếp tục bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Cây Cỏ Có Thể Nói

Tim Mặc Tiểu Cơ nhảy loạn xạ, đặc biệt là lúc nàng quay đầu lại nhìn tiểu hòa thượng đột nhiên mở mắt kia, lại phát hiện giữa rất nhiều tiểu hòa thượng nhưng nàng lại không thể tìm thấy hân ta nữa.

Tất cả đều quý dị, trong lòng Mặc Tiểu Cơ lại tràn đầy khủng hoảng.

Lúc Mặc Tiểu Cơ xoay người qua chỗ khác, lại lập tức cảm thấy phía sau vẫn có người đang nhìn mình chăm chăm.

Mặc Tiểu Cơ không quay đầu lại nữa, ai cũng đều có số cả, điều gì phải tới thì cứ tới đi! Con bà nó, Mặc Tiểu Cơ nàng bây giờ còn sợ cái gì nữa?

Đi qua bàn thờ Bồ tát, có một cửa thông ra đằng sau. Mặc Tiểu Cơ đi theo tiểu hòa thượng ra khỏi cửa, lập tức ngửi được hương hoa ngan ngát, đập vào mắt chính là một vườn hoa điểm lệ, hoa hồng, vàng, tím, đỏ, màu gì cũng có.

Chùa chiến, Mặc Tiểu Cơ đã thấy rất nhiều nhưng chưa từng thấy ngôi chùa nào lại trồng nhiều hoa như thế.

Hòa thượng cũng không phải ni cô, còn có ham mê như vậy sao?

Những đóa hoa này cũng không phải được trồng đại đũa, nhìn một lúc lâu sẽ phát hiện ra chúng có chức năng khiến cho một đóa cỏ nhỏ lặng yên ở chính giữa càng thêm nổi bật.

Cũng chỉ cao bằng chiếc đũa, cành lá cũng nho nhỏ xanh biếc, chỉ có vài phiến lá thưa thớt ú ỉu rạp xuống mặt đất, mỗi chiếc lá đều đã vàng úa, không còn sức sống.

Mặc Tiểu Cơ thật sự rất hiếu kỳ, những bông hoa kia thoát nhìn rất cao quý lại trồng chung một chỗ, duy chỉ có một ngọn cỏ nhỏ gần như đã chết nhìn rất kỳ quái lại chiếm một khoảng đất tươi tốt.

Mặc Tiểu Cơ không kiềm chế được sự hiếu kỳ của mình sai bước đi tới. Lúc này tiểu hòa thượng cũng không ngăn cản, chỉ khẽch nhẹ khước môi nhìn Mặc Tiểu Cơ đi tới chỗ gốc cây cỏ nhỏ sắp chết kia.

Mặc Tiểu Cơ vươn tay ra sờ lá của nó, rất giống những cây cỏ bình thường, không có gì khác biệt. Mặc Tiểu Cơ túm lấy đầu nó, còn chưa kịp kéo thẳng dậy thì đột nhiên nghe thấy âm thanh của một nữ tử quát lớn:

“Buông tay! Buông tay! Tay ngươi thật bẩn, ta không muốn nữ nhân bẩn động vào ta!”

Mặc Tiểu Cơ đột nhiên nghe thấy tiếng nữ tử quát, kinh ngạc dòm ngó xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 63: Cỏ Nhỏ Có Thể Nói

Lại nghe thấy phía trước dùng khẩu khí khinh thường nói chuyện “Yêu quái hòa thượng kia, kiếm được nữ nhân ngu ngốc này ở đâu! Không phải hôm nay sẽ lại uống canh thịt người chứ?”

Mặc Tiểu Cơ quay đầu mới phát hiện, là cây cỏ nhỏ trước mặt đang nói.

Mặc Tiểu Cơ nằm úp sấp trên mặt đất, mở to hai mắt nhìn cây cỏ nhỏ biết nói.

Cỏ nhỏ không để ý đến Mặc Tiểu Cơ, phiến lá bị Mặc Tiểu Cơ sờ qua, còn dựng thẳng phiến lá lên ngửi ngửi, chớp phiến lá lập tức lay động “Thối quá, thối quá! Hòa thượng chết tiệt, hòa thượng thối, mau đưa nữ nhân này đi tắm rửa đi muốn bản tiên thảo chết vì thối sao?”

Mặc Tiểu Cơ ngửi ngửi tay mình, thấy có chút mùi lạ,

Cỏ nhỏ đột nhiên giơ phiến lá lên, nhìn Mặc Tiểu Cơ”, thật ngại ngùng.

“Cỏ nhỏ, ngươi đừng kêu, ta chuẩn bị cho ngươi một chút nước được không.”

Cành lá cỏ nhỏ cuộn thành một bó, nghiêng đầu cành nhìn Mặc Tiểu Cơ..

Từ trước đến giờ mặc Tiểu Cơ chưa từng thấy cây cỏ nhỏ nào đáng yêu như vậy, còn có thể nói chuyện, nếu như mình cũng có cái cây này thì thật tốt.

Cỏ nhỏ nghe Mặc Tiểu Cơ nói muốn chuẩn bị nước cho nó, liền buông lỏng cành lá, lại tiếp tục bò trên mặt đất, uể oải nói “Ta không cần, ta chỉ muốn Ngọc ca ca chuẩn bị nước cho ta thôi, ta chỉ muốn hân thôi, ô ô ô...ô ô ô...”

Nhìn cỏ nhỏ khóc thương cảm như vậy, Mặc Tiểu Cơ cũng không nhịn được mà rơi nước mắt “Vậy Ngọc ca ca của ngươi ở đâu? Ta giúp ngươi đi gọi hân!”

“Ngọc ca ca!” Cỏ nhỏ đứng thẳng lên, đỉnh đầu vẫn cúi “Hân...”

Cỏ nhỏ đột nhiên nâng phiến lá lên, nhìn Mặc Tiểu Cơ “Ngươi có thể đưa ta về Từ Huyền Nhai sao?”

“Từ Huyền Nha? Từ Huyền Nhai là ở đâu?” Mặc Tiểu Cơ chưa từng nghe nói có một nơi là Từ Huyền Nhai.

Cỏ nhỏ đột nhiên có tinh thần “Từ Huyền Nhai là nơi ta và Ngọc ca ca sống suốt sáu trăm năm, là nơi suốt bốn mùa hoa nở rộ rực rỡ, bướm bay từng đàn, là nơi xinh đẹp nhất, là nơi có Ngọc ca ca.” Nói xong lời cuối cùng, giọng cỏ nhỏ lại nức nò “Ta không muốn ở đây, ta muốn Ngọc ca ca, ở đây cho dù có tốt bao nhiêu, ta cũng không muốn ở đây với tên hòa thượng yêu quái kia.”

“Vậy tại sao ngươi lại tới đây?” Mặc Tiểu Cơ nghĩ một cái cây cỏ nhỏ mà biết nói đã là quá kinh người rồi, không phải nó còn biết đi nữa chứ?

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Hòa Thượng Hung Ác

“Ta...” Cỏ nhỏ đột nhiên im lặng không nói, toàn bộ cơ thể co rúm lại, phủ phục trên mặt đất..

Mặc Tiểu Cơ cảm giác có một loại khí tức âm lãnh, quay đầu, đã thấy hòa thượng mặc áo cà sa vàng đứng sau lưng nàng.

Cả người hân chìm trong sắc vàng, khuôn mặt lạnh lùng cũng mang theo sắc vàng nhạt, ánh mắt hân cũng không có vẻ là nhìn về phía Mặc Tiểu Cơ, mà là nhìn về phía cỏ nhỏ trước mặt, trong ánh mắt đầy là sự thương hại.

Giọng hân vô cùng dịu dàng “Cơ Lục, nàng còn hận ta sao? Nhưng nàng không thể không uống nước, nước này là ta mang từ Từ huyền Nhai về, nàng nhất định sẽ thích!”

Cỏ nhỏ Cơ Lục, đáng thương cuộn mình lại, thanh âm rất lạnh đậm “Ngươi cho rằng ngươi giết tộc nhân sở hữu ta, là có thể độc chiếm ta sao? Đáng tiếc, Ngọc ca ca của ta chưa chết, ngươi cũng không thể tìm được hân, sớm muộn gì hân cũng tới tìm ta thôi.”

Hòa thượng cười lạnh một tiếng “Hừ! Nàng nói đến khối đá xanh ngọc nhỏ kia sao?”

“Ngươi...” Cỏ nhỏ hoảng sợ lập tức tẩn lá ra, cả người run rẩy.

Một khối đá trong suốt bị ném ra từ trong ống tay áo hòa thượng lặn tới chân cỏ nhỏ, tảng đá kia không ngừng chảy ra thứ nước đỏ như máu, ướt đầm gốc cỏ nhỏ.

Cỏ nhỏ phủ phục trên đầu khối đá, khóc thê lương “Ngọc ca ca, Ngọc ca ca!”

“Chi tiếc, hân đã chết, lúc ta tới, chỉ còn một ngày nữa là hân có thể biến thành hình người đi tìm nàng, đáng tiếc, ta không để hân sống để tranh đoạt nàng với ta.”

Lúc đầu Mặc Tiểu Cơ hoàn toàn nghĩ hòa thượng này rất đẹp, quả thực là một đại mỹ nam tử là hán lại là hòa thượng, nhưng hiện tại, Mặc Tiểu Cơ nghĩ hán không nên làm hòa thượng, mà phải làm thái giám. Trong lòng nàng thật sự rất thương xót cho cô nhỏ và tảng đá

Cô nhỏ cũng không để ý đến hòa thượng, cảnh lá chỉ biết chăm chú bao quanh lấy tảng đá nhỏ, sau đó nghe thấy thanh âm thê lương của cô nhỏ

Rễ của cô nhỏ mọc ra từ đất, bao bọc lấy hòn đá nhỏ, bay lên.

Cô nhỏ và hòn đá vốn là một thể, cùng sinh cùng trưởng, cùng một ngày thoát xác, cô nhỏ ngóng trông ngày mình có thể thoát ác cùm gập lại tảng đá dưới hình dạng con người.

Sáu trăm năm cô độc tu luyện đã là rất khó khăn, nó hủy diệt cơ thể mình, Ngọc ca ca đã không còn, nó sống cũng không còn ý nghĩa gì, chỉ mong sao nếu nó và Ngọc ca ca có kiếp sau, sẽ giết hòa thượng này báo thù.

Bạn đang đọc truyện *Quý Dị Mê Tung: Yêu Vương Gia Hơn 1000 Năm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.